

**ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
HỘI THÁNH TRUYỀN GIÁO CAO ĐÀI &
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO
DÒNG TU BẢO THỌ & TẬP ĐÒAN GIÁO SĨ**

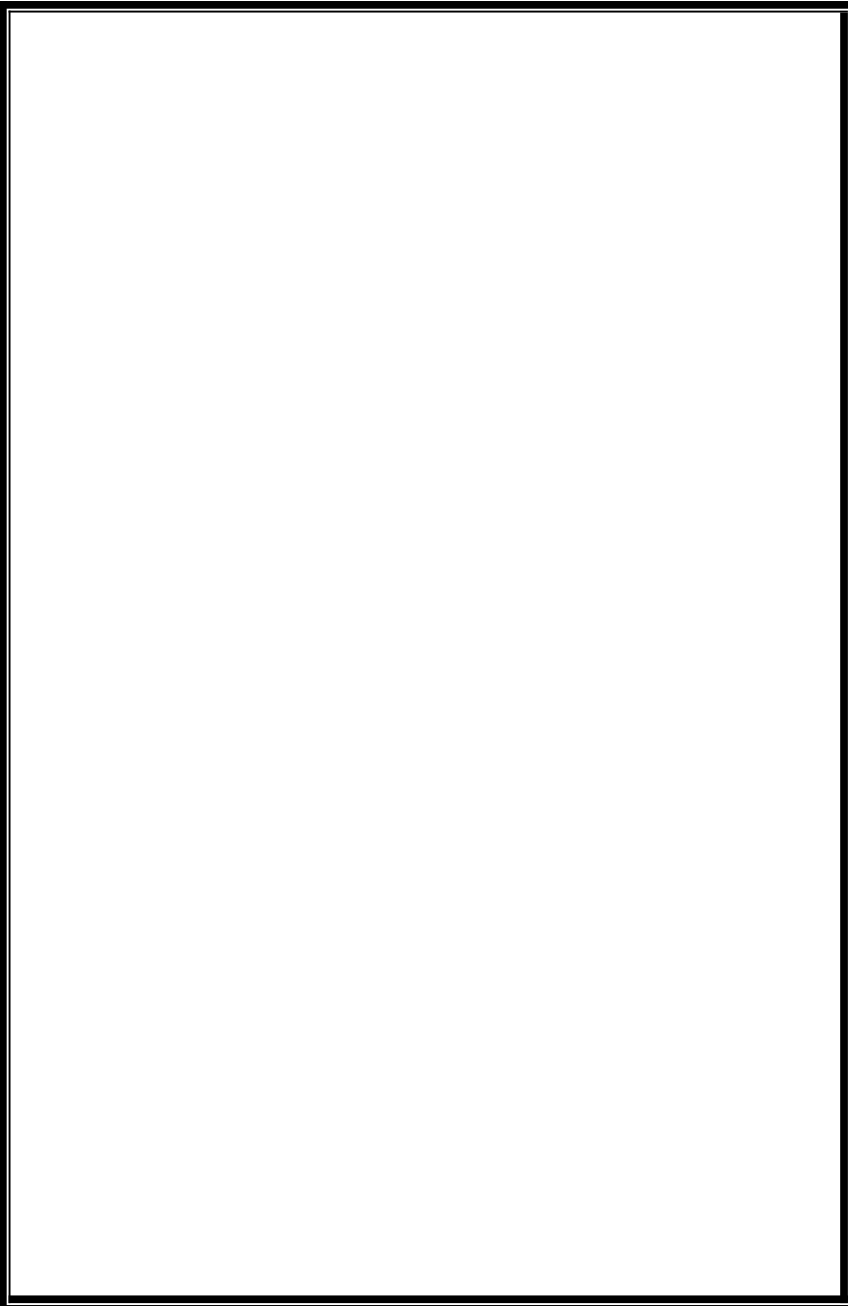
**THÁNH
SẮC
CHỨNG
ĐẠO**

TẬP 4.0

**KỶ NIỆM 70 NĂM CƠ ĐẠO MIỀN TRUNG
(1938 – 2008)**

CÁO BẢN-THAM KHẢO NỘI BỘ

MỤC LỤC

* ĐỨC CHÍ TÔN DẠY :.....	7
ĐỨC GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ DẠY :.....	8
DẪN NHẬP.....	11
1. ĐỨC THIỆN ĐỨC CHƠN TIÊN.....	12
1.1 ĐỨC HỒNG QUÂN LÃO TỔ ban ân cho anh lớn Thiện Tịnh.....	12
1.3 ĐỨC QUAN THÁNH 1.2 ĐỨC THIỆN ĐỨC CHƠN TIÊN giáng đàn lần đầu tiên.....	12
ĐẾ QUÂN dạy về việc an táng anh lớn Thiện Tịnh.....	12
2. ĐỨC PHƯỚC ĐỨC CHƠN THẦN.....	23
2.1 ĐỨC ĐÔNG NHẠC ĐẾ QUÂN dẫn hồn Ngài Lý Vạn Dũ lai cơ.....	23
2.2 ĐỨC HÙYNH ĐỨC ĐẾ QUÂN báo tin.....	23
2.3 ĐỨC CHÍ TÔN CHỨNG lễ nhập môn vô vi của Ngài LÝ VẠN DŨ.....	23
2.4 ĐỨC PHƯỚC ĐỨC CHƠN THẦN giáng đàn lần đầu tiên.....	23
3. ĐỨC THỂ LIÊN TIÊN NỮ giáng đàn lần đầu tiên.....	31
4. ĐỨC GIÁC HUỆ CHƠN NHƠN.....	34
4.1 ĐỨC CAO ĐÀI GIÁO CHỦ ân ban Thánh Sắc.....	34
4. 2 ĐỨC GIÁC HUỆ CHƠN NHƠN giáng đàn lần đầu tiên.....	34
5. ĐỨC PHONG ĐÔ PHÁN QUAN giáng đàn lần đầu tiên.....	37
6. ĐỨC NGỌC HƯ CHƠN TIÊN.....	39
6.1 ĐỨC CHÍ TÔN ân ban Thánh Sắc.....	39

6.2 ĐỨC NGỌC HƯ CHƠN TIÊN giảng đàn lần đầu tiên.....	39
7. ĐỨC NGỘ THÔNG CHƠN NHƠN.....	43
7.1 ĐỨC CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ân ban Thánh Sắc.....	43
7.2 ĐỨC NGỘ THÔNG CHƠN NHƠN giảng đàn lần đầu tiên.....	43
8. ĐỨC THIÊN LINH CHƠN TIÊN.....	46
8.1 ĐỨC TỀ THIÊN ĐẠI THÁNH tiếp dẫn chơn hồn....	46
8.2 ĐỨC THIÊN LINH CHƠN TIÊN giảng đàn lần đầu tiên.....	46
9. ĐỨC GIÁC MINH TÔN THÁNH.....	52
9.1 ĐỨC THANH Y ĐỒNG TỬ tiếp dẫn chơn hồn lai đàn.....	52
9.2 ĐỨC ĐÔ THỐNG QUẢN ĐỊA THẦN giảng đàn lần đầu tiên.....	52
9.3 ĐỨC ĐÔ THỐNG QUẢN ĐỊA THẦN được thăng phong ĐỨC GIÁC MINH TÔN THÁNH.....	52
10. ĐỨC HIỂN THẾ ĐẠO NHƠN (PHAN VĂN THANH).....	65
10.1 ĐỨC LÊ ĐẠI TIÊN ban ân Đức THANH PHƯỚC TÔN THẦN tiếp dẫn chơn hồn.....	65
10.2 Đức THANH PHƯỚC TÔN THẦN tiếp dẫn chơn hồn.....	65
10.3 ĐỨC HIỂN THẾ ĐẠO NHƠN giảng đàn lần đầu tiên.....	65
11. ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN.....	73
11.1 ĐỨC QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN đưa chơn hồn lai đàn.....	73
11.2 ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN giảng đàn lần đầu tiên.....	73
11.3 ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN còn khẩu nghiệp chưa thanh lọc xong nên chưa vào chánh vị.....	73

12. ĐỨC BẢO HÒA THÁNH NỮ.....	80
12.1 ĐỨC NGỌC LỊCH NGUYỆT ban ân.....	80
12.2 ĐỨC BẢO HÒA THÁNH NỮ giáng đàn lần đầu tiên.....	80
13. ĐỨC LINH ỨNG TÔN THẦN.....	84
13.1 ĐỨC GIÁO TÔNG ban ân cho huynh trưởng Địa Cốc công quả cho thân phụ.....	84
13.2 ĐỨC LINH ỨNG TÔN THẦN giáng đàn lần đầu tiên.....	84
14. ĐỨC THIÊN ĐỨC THÁNH NHƠN.....	92
14.1 ĐỨC ĐỊA TẠNG VƯƠNG BỒ TÁT công bố Thánh Sắc.....	92
14.2 ĐỨC THIÊN ĐỨC THÁNH NHƠN giáng đàn lần đầu tiên.....	92
15. ĐỨC HỒI GIÁC CHƠN TIÊN.....	98
15.1 ĐỨC THÁI ẤT THIÊN TÔN đưa chơn hồn nhập đàn.....	98
15.2 ĐỨC HỒI GIÁC CHƠN TIÊN giáng đàn lần đầu tiên.....	98
16. Ngài LÊ VĂN MỂ (SƠN THẦN).....	107
16.1 ĐỨC NHƯ Ý ĐẠO THÒAN CHƠN NHƠN báo tin.....	107
16.2 Đức BÁ PHƯỚC THẦN KỶ tiếp dẫn chơn hồn đến địa phương.....	107
16.3 ĐỨC THẦN HÒANG BỔN CẢNH đưa chơn hồn nhập đàn.....	107
16.4 Ngài LÊ VĂN MỂ lai đàn lần đầu tiên.....	107
17. ĐỨC HUYỀN ĐỨC THÁNH NHƠN (VƯƠNG QUANG KỶ) lai cơ.....	116
18. ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG LÊ VĂN TRUNG lai cơ.....	119

19. ĐỨC ĐẦU SỰ NGỌC LỊCH NGUYỆT lai cơ.....	119
20. ĐỨC TIỀN BỐI ĐÒAN VĂN BẢN lai cơ.....	119
21. ĐỨC BẢO PHÁP NGUYỄN TRUNG HẬU lai cơ....	119
22. ĐỨC HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC lai cơ.....	136
23. ĐỨC THƯỢNG PHẨM CAO QUỲNH CỬ lai cơ.....	139
24. ĐỨC TIẾP PHÁP TRƯƠNG VĂN TRÀNG lai cơ.....	143
25. ĐỨC GIÁO TÔNG NGUYỄN NGỌC TƯỜNG lai cơ	149
26. ĐỨC GIÁO TÔNG NGUYỄN BỬU TÀI lai cơ.....	153
27. ĐỨC THƯỢNG SANH CAO HÒAI SANG lai cơ.....	162
28. ĐỨC HUỢT BÁC KIM TIÊN (NGUYỄN PHAN LONG) lai cơ.....	163
29. ĐỨC THẮT THÁNH LÊ KIM TỰ lai cơ.....	164
30. ĐỨC NGỌC CHƯỞNG PHÁP NGUYỄN THẾ HIỂN lai cơ.....	165
31. ĐỨC THÁI CHƯỞNG PHÁP PHAN VĂN TÔNG lai cơ.....	165
32. ĐỨC NGỌC CHƯỞNG PHÁP LÊ BÁ TRANG lai cơ.	165
33. ĐỨC THẮT THÁNH THƯỢNG HÒAI THANH lai cơ.	167
34. ĐỨC BẠCH LIÊN TIÊN TRƯỞNG lai cơ.....	169
35. ĐỨC TIỀN BỐI CAO TRIỀU PHÁT lai cơ.....	178
36. ĐỨC NGỌC CHƯỞNG PHÁP TRẦN ĐẠO QUANG lai cơ.....	188

*** ĐỨC CHÍ TÔN DẠY :**

“MỖI KHI THẤY THẬU MỘT ĐỆ TỬ ĐẮC
QUẢ VỀ
THÌ CÁC CON THẤY NƠI TÂM PHẤN KHỞI,
HĂNG HÁI, TU HÀNH SỐT SÁNG, ĐẠO
ĐỨC
THÊM DỒI DÀO VÀ CÁC CON CŨNG
ĐỒNG
CHUNG HƯỞNG ĐƯỢC PHƯỚC LÀNH ÂN
DIỄN VẬY.
DUYÊN MAY CÁC CON GẶP ĐẠO THẦY,
CÁC CON CHỚ SỜN LÒNG NẢN CHÍ. CÁC
CON NÊN
NOI GƯƠNG CÁC BẬC “TIÊN DU LIỄU
ĐẠO”
MÀ TRÌ CHÍ LẬP TÂM KIÊN CỐ
ĐỂ THEO THẦY CHO ĐẾN NGÀY CÙNG”

**ĐỨC GIÁO TÔNG VÔ VI
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ DẠY :¹**

THI :

GIÁO điều qui luật sẵn khuôn vàng,
TÔNG pháp Thầy trao quá rõ ràng;
ĐẠI trí nguyên căn tua trọn mãi,
ĐẠO đời sứ mạng dốc chu toàn.
TAM thừa cứu phẩm còn lưu dấu,
KỲ điểm Long Hoa đã mở màn;
PHỔ hóa Đạo Trời đâu quản ngại,
ĐỘ đời cố vượt lúc gian nan.

Bần Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.
Này chư đệ muội! Hôm nay là ngày Khai Minh
Đại Đạo. Toàn đạo đều vui mừng thiết lễ kỷ
niệm. Điều đáng lưu ý là kỳ lễ kỷ niệm Khai
Minh Đại Đạo này đúng vào chu kỳ 60 năm
tròn. Cái tên Bính Dần trở thành đặc biệt ý
nghĩa với toàn đạo để đánh dấu thời điểm
thiên liêng này.

Chư đệ muội hãy nghiêm tịnh để Bần Đạo
thay mặt ĐỨC CHÍ TÔN THƯỢNG ĐẾ ban ơn
cho toàn thể chư đệ muội lớn nhỏ mang sứ

¹ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15 tháng 10 Bính Dần (16.11.1986)

mạng hiện tại. Vậy **Chí Tín** hãy mang bạch thủy đến đây. Hiền đệ **Chơn Tâm** và **Chí Tín** trong ngày lễ **QUẢNG ĐỨC CHƠN TIÊN** hãy đọc lại lời dạy của **Bản Đạo** hôm nay, và đàn anh chia sẻ hồng ân của Đức Chí Tôn cho đàn em nhỏ, để cùng nhau đi trọn con đường sứ mạng. Nhị vị thi hành.

Sự đắc quả Tiên vị là điều diễm phúc cho các chơn linh qui liễu chứng minh kết quả công phu, công quả, công trình hành đạo kiên trung làm tròn sứ mạng.

Nhưng quý báu hơn nữa là những người đương sống tại thế gian có khả năng tác động ảnh hưởng trực tiếp thế gian sống hành đạo tại thế. Đó là điều diễm phúc vô cùng lớn lao cho hết thủy chư đệ muội.

Chính chư hiền đệ muội là tụ điểm của muôn vàn đức huệ ưu ái của **ĐỨC CHÍ TÔN** và các **Đấng Thiêng Liêng**, là trung tâm sinh động của nền **Đại Đạo**, là cơ của cơ phổ hóa tận độ kỳ ba. Chư đệ muội còn trọng trách sứ mạng cao cả hãy nhận thức chức năng lớn lao quý báu diệu dụng ấy mà hiến dâng hành đạo theo mục tiêu, tôn chỉ của **Đại Đạo** và của **Cơ Quan** đề ra.

Có khi nào chư đệ muội nhận thấy rằng chư chư đệ muội là Tiên tại thế chẳng ? Chính chư đệ muội là Tiên trong tiềm thế, vì trong tiềm thế nên có khả năng thăng tiến vô hạn. Thần Tiên ở trong tiềm thế vì chư đệ muội còn mang xác thân hệ lụy, tất cả kết quả siêu thoát hay đọa lạc đều do đấy, do đó mà ra.

Điều cao cả nhất hiện tại là đối với chư đệ muội là đức tin, là tinh thần dũng mãnh vì Thầy vì Đạo của chư hiền, nên phải chịu nhiều cam go thử thách, chướng ngại gay go hơn lúc nào hết. Chư hiền đệ muội phải dũng mãnh đại hùng, đại lực, đại từ bi. Phẩm vị tiên phật dĩ nhiên còn xứng đáng với sứ mạng mỗi người. Sứ mạng là cao trọng nhất.” ./.

DẪN NHẬP

Làm sao tu đến nơi, đến chốn?

- Hãy đi theo con đường mà CHƯ TIÊN BỒI đã khai phá. Hầu hết kinh nghiệm của các Ngài được Đức CHÍ TÔN tô đậm trong THÁNH SẮC CHỨNG ĐẠO và các Ngài kể lại chi tiết trong LẦN GIÁNG ĐÀN ĐẦU TIÊN. Tôn chỉ quyển “SƯU TẬP” này là chép lại các lời vàng ngọc ấy.

Người đi sau ĐỌC và HÀNH như Người đi trước thì THÀNH cũng y như vậy.

Cẩn bút

Cao Truyền Lý

Đông Chí

Đình Mão (1987)

1. ĐỨC THIỆN ĐỨC CHƠN TIÊN

1.1 ĐỨC HỒNG QUÂN LÃO TỔ ban ân
cho anh lớn Thiện Tịnh.

1.2 ĐỨC THIỆN ĐỨC CHƠN TIÊN giáng đàn
lần đầu tiên.

1.3 ĐỨC QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN dạy về
việc an táng anh lớn Thiện Tịnh.

TÒA THÁNH CHÂU MINH, 12.8 Ất Mùi
(1955)

THI :

HỒNG học kêu vang khắp vạn loài,
QUÂN hòa muôn sự lối chiều mai;
LÃO lai phân tử điều tâm sự,
TỔ giáng kêu ca những sĩ tài.

Tôn Sư mừng chư môn đồ đẳng đẳng, Tôn Sư lấy làm hân hạnh được thấy ngày lễ “TẤN TÔN”, chư chức sắc nam nữ đồng đẳng về châu lễ. Tôn Sư ban ân tất cả đàn trung an tọa.

THI :

Chuyển cơ tái tạo lập đời tân,
Hóa hóa, sanh sanh chốn thế trần;
Bình loạn, loạn bình vì vật chất,
Linh căn thượng vị, vị nguyên nhân.

THI :

Hòa, sao tránh được nạn đao binh,
Hòa học Trung Dung để cảm tình;
Hòa với đạo mâu vui đẹp dạ,
Hòa cùng non nước được an bình.
Hòa đồng tạo tác gây cơ thể,
Hòa hiệp gia đình hội đệ huynh;
Hòa vượt tam môn ra mặt luật,
Hòa như âm nhạc cộng đồng thanh.

BÀI :

Đêm chánh Thu gió ru cành lá,
Bóng mây mờ cảnh lạ rì rào;
Nhạc sành trối giọng ly tao,
Dư âm khoe tiếng liền nhau không ngừng.
Nay đến buổi tương phùng qui nhất,
Hội nhơn sanh thưởng thức đạo mâu;
Kết chung như chuỗi liên châu,
Gây tình bác ái một bầu vui tươi.
Lẽ “Tấn Tôn” tươi cười vui vẻ,
Để thưởng phong cho kẻ có công;

Lấy câu bác ái đại đồng,
Nhơn sanh nhứt trí hội đồng “Bình Minh”.
Lễ “Lạc Thành” tợ hình “Diêu Điện”,
Bóng trắng tròn hiển hiện đêm thu;
Qui tam hiệp ngũ cần ưu,
Là ngày vía Mẹ nữ lưu về châu.
Hội “Phục Nguyên” đáo đầu Thượng Cổ,
Dem nhơn sanh lại chỗ thương yêu;
Cùng nhau anh dắt em dìu,
Dem về một mối, mối giếng Tiên Thiên.
Qui Thống Nhứt cả : Tiên, Trung, Hậu,
Dem toàn dân phấn đấu tự do;
Đạo Trời là bách thuyên đò,
Rước đưa hành khách lần dò qua sông.
Đạo chẳng phải dựa vòng chánh trị,
Đạo cũng đừng quên bị xâm lăng;
Đạo là lấy mức công bằng,
Đạo đem nhân loại một lần chữ công.
Đạo chung lại giống dòng như một,
Đạo không hề phân cột chia cây;
Đạo kêu nhơn loại hiệp vậy,
Đạo coi Nam Bắc Đông Tây một nhà.
Đạo vốn bởi Trời Cha mở cửa,
Đạo đem về nơi chỗ vị ngôi;
Đạo là chơn lý trau giồi,

Đạo phân cử phẩm ấy ngôi Tiên Tòa.
Đạo kêu kẻ gần xa tiết kiệm,
Đạo chỉ người chính kiến chánh tâm;
Đạo đi đến chỗ huyền thâm,
Đạo lưu thiên cổ muôn năm dạy truyền.
Đạo dạy dữ ra hiền hữu dụng,
Đạo kêu người hiệp chủng vây đoàn;
Đạo mầu quốc thối dân an,
Đạo phô liêm chính vẻ vang nước nhà.
Đạo chẳng phải chia ra nhân loại,
Đạo chỉn khuyên người phải hiệp hòa;
Đạo cùng khắp cả bao la,
Đạo hành chánh nghĩa mới ra đại đồng.
Đạo dưỡng thể vun trồng cây đức,
Đạo giữ gìn một mực bình hòa;
Đạo đồng bác ái vị tha,
Đạo kêu sanh chúng thoát qua ái hà.
Đạo gốc của Trời Cha để lại,
Đạo khuyên người nhẫn nại kiên tâm;
Đạo là chơn lý siêu tầm,
Đạo minh phương pháp ngọc trầm giới trau.
Đạo chỉn lấy phong trào vững chặt,
Đạo đâu mà chia vách phân nhà;
Đạo đem muôn vật dung hòa,
Đạo qui nhân loại thoát ra gông xiềng.

Đạo kê kẻ cửa quyền xa lánh,
Đạo thức người tâm cảnh an nhàn;
Đạo đừng oan trái đa mang,
Đạo nường chùa miếu tâm đàng để tu.
Đạo vệt lầy ngút mù sương tỏa,
Đạo bớt đường lợi bả vinh hoa;
Đạo tìm lánh chốn ái hà,
Đạo kê sanh chúng phồn hoa chẳng gàn.
Đạo phải xét ân cần suy nghĩ,
Đạo đừng hòng ích kỷ hại nhơn;
Đạo đừng so thiệt tính hơn,
Đạo đừng cố nhớ cá nhân hại đời.
Đạo trong sạch chói ngời mặt thế,
Đạo đâu mà lại kể sang hèn;
Đạo đâu lẩn lướt đua chen.
Đạo coi đồng đảng sang hèn của chung.
Đạo nay được tương phùng hội ngộ,
Đạo dung hòa tâm chỗ thanh cao;
Đạo xem hai gã Ái Đào,
Đạo tròn nghĩa vụ một màu còn nêu.
Đạo dạy tất muôn điều còn giữ,
Đạo ân hòa cư xử phận mình;
Đạo đừng để tiếng người khinh.
Đạo lo cố gắng giữ gìn lời xưa.
Đạo hằm hút muối dưa qua buổi,

Đạo tìm nguồn an ủi mọi phương;
Đạo là bước thẳng ngay đường,
Đạo nay sum hợp về đường Tiên Thiên.
Ngày Đại Hội tam miền đủ mặt,
Qui nhưn sanh đìu dất lẫn nhau;
Cùng chung kẻ trước người sau,
Là ngày thống nhất Thiên Tào đã ghi.
Nay luật định cung vi qui chánh,
Hội quần sinh muôn cảnh cũng về;
Ban ân nam nữ đừng xê,
Giữ gìn bốn phận đề huê lo chung.

Khi bãi đàn hãỵ đem bàn cơ cách ra 6 tấc,
dời ghế đồng tử để ngay giữa day mặt vô, rồi tỵ
thời sẽ tái cầu, Huệ Minh Châu thủ cơ.

Đây Tôn Sư có đôi lời cùng chư Thiên
Mạng, hôm nay là ngày Thiên định Thiệן Tịnh
phải qui vị để hưởng cảnh tiêu diêu, đấỵ cũng là
tiền căn nhằm ngày nhưn sanh hội hợp có đủ
mặt để cầu nguyện cho linh hồn đượ siêu thăng
tịnh độ.

Vậỵ Lão cũng ban ân cho Thiệן Tịnh đượ
lâm đàn để tổ điều tâm sự. Tôn Sư ban ân chư
môn đồ. Tôn Sư hồi cung. THẮNG

Tiếp Điển :

THI :

THIỆN cản trở lại chốn thanh nhàn,
ĐỨC thắng tài hay lẽ cũng an;
CHƠN điển hạ trần lời chiếu cố,
TIÊN ban phục vị trở lai đàn.

THIỆN TỊNH, Em chào chư huynh, tử, đệ, muội. Chư huynh tử an tọa cho em xin phép tỏ bày đôi lời tâm sự trong giây phút.

Nầy chư huynh tử đệ muội ôi! Giờ nay là giờ em đã qui Tiên trở về vị cũ quê xưa, Đức Chí Tôn đã định không bao giờ qua đặng. Vậy Em phiền cùng chư Huynh, để tạm xác thân em nơi Tòa Thánh Châu Minh trong đôi ngày : chư huynh tử nghĩ coi được cùng chẳng cho em biết?

Huê Đăng bạch : hiền huynh muốn vậy Hội Thánh cũng đồng ý.

Em mừng là mừng được thấy chư huynh tử Tam Giang hội họp. Mấy mươi năm qua em cũng vì Đạo nên lâm vào cảnh vui buồn lẫn lộn chư huynh cũng đã biết, mà cũng qua được tai nạn. Nay hội hiệp Tam Giang em quá mừng nên phải qui vị, mà cũng là Thiên định.

Chư huynh tử nhớ lại coi, khi nhà Đường phục nghiệp, Thế Dân an vị, thì Giáo Kim cũng vì đấy mà thoát thân có phải chẳng? Nhưng em buồn là giờ quá ngắn, em không được trọn tình

Huynh, Đệ trong ngũ nhứt cho thỏa mãn, mà để lại một mối ưu sầu cho Huynh Tử Đệ Muội, làm thêm rộn rức trong lòng chư huynh tử vì em mà thành ra một trường dư luận quá nhiều.

Vậy chư huynh tử tha thứ cho em được an phần trở về ngôi vị nếu chư huynh tử nê cố thì em phải trở lại đền đáp công lao cho chư huynh tử.

Em xin phép cùng các đặc ban Tam Giang định đoạt cho em ngày thập tam thành phục, ngày thập ngũ táng an nơi nghĩa địa, nhưng chư huynh tử cũng đừng quá vì em mà trọng xác thân em, miễn thô sơ vậy thôi.

BÀI :

Đêm gió dạng mưa rơi lác đác,
Cảnh trời thu tiếng vạc kêu sương;
Tới đây nhị lộ phân đường,
Âm dương cách biệt là trường muôn thu.
Tiếng hạc ré vi vu bên lộ,
Bóng quang âm nhấp nhố cạnh đường;
Du dương dưới bóng mờ sương,
Lần theo ánh nguyệt tìm đường “Tích Linh”.
Con hồng học chinh chinh kêu bạn,
Nỗi đau lòng nỗi cảm đệ huynh;
Con ve réo rắt âm thanh,

Trên tường lằn chắc muôn nghìn đau thương.
Vì số phận dầu thương không khỏi,
Xem ngày qua ai khỏi ba ngàn;
Đời cùng tiếng đế rền vang,
Đảng Tiên hưởng vị muôn trần phủ bồi.
Nay thế cuộc rảnh rồi trần tục,
Xin đệ huynh để chút tình thương;
Tận tâm đưa đến con đường,
Gây trường thiện cảm, lập trường Tiên Thiên.
Nay em để tiếng hiền dành lại,
Cùng gia đình chị lại ôn hòa;
Bạch Sắc em phải vị tha,
Chủ tang cần cố để mà táng an.
Lời tiền định hai đảng nhập tịnh,
Đấy Ôn Trên chỉ định linh căn;
Đó là giữ mực thẳng bằng,
Rước đưa hành khách đến lằn Tiên Bang.
Huệ Đăng bạch :

Đây là Thiên Cơ dĩ định. Em đã có đôi lời khi xưa cùng Bảo Tịnh Quang, mà Bảo Tịnh Quang nào có biết. Ngày mai ngộ thời đem thân em vào nơi nhà Hiếu Sự để hành lễ nghe hiền huynh, đừng làm quá phận sự của em nghe hiền huynh Huệ Đăng, vì phận sự qui vị là một sự nhỏ, còn kỳ hội Lạc Thành là đại sự. Chư huynh

tỷ nên đem hết tinh thần để lo cuộc đại hội 90 phần trăm, còn 10 phần trăm để lo cho em thôi, em có đôi lời tha thiết, mong chư huynh tỷ lưu tâm.

NGÂM :

Giã từ trở lại Tiên Bang,
Đệ huynh yên dạ dự đàn Hội Chung.
Giã từ trở lại Thiên Cung,
Âm dương cách trở muôn trùng em lui. **THĂNG**
Tiếp Điển :

THI :

GIÀ trẻ từ đây thoát cảnh sầu,
LAM khổ xuất hiện máy huyền châu;
QUAN san diệu vợ đừng sờn dạ,
ĐẾ chuyển nghiệp Nghiêu trở một
bầu.

.....

BÀI :

.....

Chiếu sắc lệnh nơi này Tam Giáo,
Đã công đồng mật hảo phô truyền;
Rạng nhựt giờ ty nơi miền,
Châu Minh Tòa Thánh y liền lệnh ban.
Phải táng an linh sàng Thiện Tịnh,

Ban Chưởng Quản toan tính nữ nam;
Kịp kỳ giờ khắc Già Lam,
Để lời nam nữ liệu toan thi hành.
Đây Già Lam ân lành sắc tứ,
Đệ cùng huynh ưu lự với nhau;
Cho cơ Chuyển Hóa phong trào,
Bình Linh Đại Hội đem vào bản Tiên.

THI :

Bảng Tiên ghi để ở trần miên,
Thiện Tịnh đắc thành rất hữu duyên;
Nam nữ nhìn tường theo đức tánh,
Y hành nhiệm vụ cảnh Tiên Thiên.

Vậy giờ nay Bản Đạo đắc linh Từ Lành để
đôi câu cùng chứng lễ đại hội Chuyển Hóa Bình
Linh cùng diễn dụ bước Đạo cho chư môn sanh
được rõ.

NGÂM :

Để lời đạo lý trần gian,
Bình Linh chuyển hóa Nam Bang phục hồi.
Lần lần Bản Đạo về ngôi,
Ban ơn nam nữ nghiêm lời Đạo Chơn.
Giã từ nam nữ keo sơn,
Bước đường đạo đức chớ sờn chữ tâm.
Lần lần rút điển huyền thâm,

Phản hồi động nội sư tâm Đạo Cha.

THĂNG

Theo bản ronéo 1955

2. ĐỨC PHƯỚC ĐỨC CHƠN THẦN

2.1 ĐỨC ĐÔNG NHẠC ĐẾ QUÂN dẫn hồn
Ngài Lý Vạn Dũ lai cơ.

2.2 ĐỨC HÙYNH ĐỨC ĐẾ QUÂN báo tin...

2.3 ĐỨC CHÍ TÔN CHÚNG lễ nhập môn vô
vi của Ngài LÝ VẠN DŨ.

2.4 ĐỨC PHƯỚC ĐỨC CHƠN THẦN giáng
đàn lần đầu tiên.

THANH TỊNH ĐÀN, 28.5 Tân Mão (02-07-
1951)

THI :

ĐÔNG nam **DẪN** độ **GIÁO** lương hiền,
NHẠC đẳng **HỒN** lai, **TỬ** học Tiên;
ĐẠI giác **LÝ** cơ **NGHĨA** vu hậu,
ĐẾ ân **DŨ** phát, **PHƯƠNG** an tiên.

THỪA tiếp **NHẬP** cơ, **THI** tránh sự,
SẮC truyền **CƠ** lý, **THỨC** tâm liên;
CHỨNG chơn **LUẬN** chiếu, **THÂN** quang
chuyển,

ĐÀN nội **ĐẠO** khai, **HỘ** hóa duyên.

Giờ nay **LÃO ĐẠI ĐẾ** thừa sắc giáng đàn,
để hựu hộ dắt hồn về nhập cơ vì tâm nguyện
của Chánh, Mỹ nên chi mới có đàn nay. Lão
cũng ban ân chung cả nam nữ có lòng khắc kỷ
hầu đảnh lễ Thiên Liêng. Lão chấm công đó.
Vậy khá đại tịnh tiếp phụ điển để Lão dắt hồn
về nhập cơ, có Lão hộ chuyển vô vi.

Tiếp Điển :

THI :

LÝ giáng **ĐẠO** minh, **NGHIỆP** báo doanh,
VẠN thiện **ĐÀN** phổ, **QUẢ** luận hành;
DŨ tiền **NHẬP** cảnh, **OAN** khiên báo,
HỒN tế **CHƠN** cơ, **ĐỊNH** tại thành.

Tôi kính chào chư quý vị Thiên phong
Thánh Sắc cùng nhơn gia con rể hiếu. Nay tôi
phiên trong chức sắc Thiên Phong đôi phút đồng
hồ để tôi hàn huyên cùng các con tôi.

BÀI :

Ba sáu tháng, xa nhà cách trẻ,
Hai tám này, vui vẻ ngộ nay;

Bấy lâu dật dựa tuyền đài,
Hồn linh cam chịu ai hoài nắng sương.
Cảnh tan thương,
Đã sa đường;
Gặp vô thường.
Gặp vô thường, khó lường máy Tạo,
Bổ mạng chung dĩ đáo chí kỳ;
Vì mang chứng bịnh nan y,
Nội thương tràng phác, cũng vì nghiệp duyên.
Phải đảo điên,
Tại vì tiền;
Mất tâm thiền,
Mất tâm thiền tại thiên gia thất,
Lo bảo toàn vả vất lao tâm;
Khổ lòng đau nhức chích châm,
Mấy mươi năm chịu lạc lằm không tu.
Lòng không tu,
Bị lừa lu;
Mất tánh nhu.
Mất tánh nhu, cần cù lo liệu,
Sợ thiếu dùng, liệu điều trẻ thơ;
Cho nên tội lỗi bất ngờ,
Tiền duyên chướng nghiệp, khổ cơ ngu hèn.
Cơ ngu hèn,
Con khá toan;

Giúp Tiên đàn.

Giúp Tiên đàn đặng an Thanh Tịnh,
Cha nường đây từng lịnh tu hành;

Trả rồi nghiệp báo lộn quanh,
Nghe kinh phục mạng, đắc thành phẩm Tiên.

Thành phẩm Tiên,

Con khá yên;

Lo khẩn nguyện.

Lo khẩn nguyện, cửa thiền Cha niệm,
Tứ thời tu, tấn tiệm tấn tu;

Con ơi cuộc thế vó cu,
Trẻ lo lập đức, thoát tù phá gông.

Phá cùm gông,

Cảnh hư không;

Mức đại đồng.

Mức đại đồng Hoa Long phô diễn,
Phân thiện ác trạch tuyển người tu;

Không tu nghiệp báo mịt mù,

VI THIÊN TỐI LẠC, trăng thu ánh lòa.

Thu ánh lòa,

Con gặp Cha;

Cảnh Tiên Tòa.

Cảnh Tiên Tòa con ra cứu khổ,

Khoản đời tàn như nụ hoa khô;

Muôn ngàn cuộc thế giả đồ,

Chi bằng lập đức giúp cô hộ hàn.

Cô hộ hàn,

Giúp Tiên đàn;

Đặng minh quang.

Đặng minh quang bước đàng cứu thế,

Đắc chơn truyền nhờ tế nhơn sanh;

Đạo tâm chơn đắc đạo lành,

Huỳnh quang xuất hiện Tam Thanh danh đề.

Lời vàng dưỡng thể phá mê,

Con ôi chung trí, hiệp về lo tu.

Con tu Cha đặng ngao du,

Con thành Cha đặng thoát cù lộn quanh.

Nhờ con chí khí tu hành,

Ra công phổ cứu, cầu danh Cha về.

Gắng công các trẻ chớ xuê,

Qui nguyên nhờ trẻ bản đề Hoa Long.

Chánh ôi! Ngô Ông Nhược Ông,

Bảo toàn cơ nghiệp, Cha hồng đồng quan.

Nay Cha nhập cơ trước đây, ấy cũng nhờ Đức Đông Nhạc Đại Đế đem hồn Cha về cơ, cùng hàn huyền các trẻ. Nhờ công tu đức của các con, nên Cha mới đặng linh hồn thông thả, hầu nường cửa thiên ôn dưỡng tâm linh, chờ ngày lãnh bản Tiên Ban. Nhờ con cùng rể rần giúp Cha, ấy gọi là đền ơn dưỡng dục đó vậy.

Nay Cha mới biết là con tu cứu Cửu Huyền Thất Tổ đặng tiêu diêu, ấy cũng nhờ kỳ ba đại xá. Vậy thì Cha khuyên các con **Quế, Loan, Định, Chơn** rán lo tập tành đường đạo đức, hầu có hưởng huệ Thiên Liêng, rán bảo toàn Chi Mẫu, ấy là con trả hiếu cho cha đó vậy.

Cùng **Chánh**, con tạm làm bài vị của Cha mà để nơi tiền giác Thanh Tịnh này cho Cha mộ triêu, hầu nghe kinh mau siêu thoát, vì nơi gia bất tịnh, khó nổi Cha linh hồn hoạt bát kệ kinh, con khá hiếu mà giúp Cha, ấy là con trả hiếu của phụ thân, là rể thảo đó vậy. Vì Đông Nhạc Đại Đế dắt hồn Cha về nhập cơ chưa cạn phân lý được. Vì các con vọng tấu, nên Đức Đông Nhạc đem hồn Cha về hàn huyền cùng các con, vậy các con chờ sau Cha sẽ cạn phân, vì còn mới Cha chẳng đặng lâu lời cùng các con. Nay **Chánh** rể con ôi! Bốn mạng của con Thiên Tinh chiếu tỏ, vậy con mỗi sự lấy chữ “HÒA” mà ổn thỏa, thì mọi sự đắc thành “BẮT ĐẰNG TÚNG LÃNH, BẮT TRI THIÊN CAO” “BẮT LÝ THÂM KHÊ, BẮT TRI ĐỊA HẬU” con khá hiếu à, vì con vọng tấu ngày nhị thập cầu xin lên Đức Ngọc Đế ban truyền theo lời nguyện vọng của con, nên Đông Nhạc Đại Đế thừa sắc

đem hồn Cha về đó vậy. Vì đồng tử để dạy Đạo, nên mỗi khi hồn Cha về nhập cơ, e lâu ngày hư đồng hiểu chẳng con? Vậy con rán lập công quả, sau Cha sẽ cạ phân cùng các con.

Tôi cảm phiền các vị Đại Đức nhọc sức cùng con tôi. Vậy tôi xin miễn lễ. Chấm công chung đàn nam nữ.

KỆ :

Giã từ chức sắc Thiên Phong,
Hồn linh nương ẩn, ánh hồng Tịnh Thanh.
Chúc mừng các trẻ hàm hanh,
Nhơn gian miễn lễ, lia cảnh nhơn gian.
Giã con các trẻ lo toan,
Cha về bái sám Tiên đàn con tu. THĂNG

THANH TỊNH ĐÀN, 20.6 Năm Tân Mão(1951)

THI :

HUỲNH kỳ phưởng phất cõi Đông Dương,
ĐỨC cả truyền ban độ thế thường;
ĐẾ lập cơ Thiên qui chủng loại,
QUÂN thần hạnh hưởng được thanh bường.

.....

Thần báo tin có Từ Phụ giá lâm để chứng cho linh căn của **LÝ VẠN DŨ** nhập môn. Vậy chư Thiên Mạng nam nữ cúc cung triều nghinh Thánh giá, Ngã hộ đàn xin lui.

Tiếp Điển :

THI :

HUYỀN diệu Thầy trao buổi mặt đời,
THIÊN ân cứu thế cả năm nơi;
THƯỢNG hòa hạ mục con ghi nhớ,
ĐẾ chuyển qui nguyên chẳng đổi đời.

.....

Luôn đây Thầy chứng cho **DŨ** được nhập môn, để ảnh hưởng theo cảnh vô hình rồi sẽ được đặc vị.....

THI :

Con hiền đừng nệ lúc nguy nan,
Lo tạo quả công được rõ ràng;
Ân huệ Thầy trao ngày kế cận,
Để ban cho trẻ khỏi lầm than.

.....

Thầy hồi Bạch Ngọc. **THĂNG**

Theo bản đánh máy 1951

HƯỜN CUNG ĐÀN, 29.3 Quý Tỵ (12-05-1953)

THI :

LÝ ân **PHƯỚC** nhuận Đạo Kỳ Ba,
VẠN kiếp **ĐỨC** trau hưởng thú nhà;
DŨ định **CHƠN** truyền qui tổng luận,
TỰ phương **THẦN** bút lập càn gia.

TIỂU THẦN chào chư Thiên Mạng lưỡng
phái đàn trung, cùng con yêu quý tử tôn. Thần
nay được ân huệ nhuận hưởng vị tiêu diêu. Vậy
Thần cho hay chư Thiên Sắc khá thành tâm tiếp
lệnh có **THƯỢNG TÔN** lâm đàn chỉ phán. Thần
xin chào. Kiếu

Theo bản ronéo 1953

3. ĐỨC THỂ LIÊN TIÊN NỮ giáng đàn lần
đầu tiên.

TRƯỚC TIẾT TÀNG THƠ, 23.5 Nhuận Quý
Dậu (15-07-1933)

THI :

THẾ phách tinh anh thoát thế trần,
LIÊN hoa đưa khỏi giải mê tân;
TIÊN cung thanh nhã đời vô ảnh,
NỮ kiệt gương trong rạng quốc cân.

Hiền tử xin chào chư Thiên Mạng. Nay hiền tử lãnh lệnh Đức Diêu Trì Kim Mẫu Đại Thiên Tôn đến giáo đạo cho nữ phái. Nam phái bình thân.

Ở các hiền muội, Chị ngày xưa nào có khác chi các em ngày nay thì cũng tu trì, cũng trai giới, nhưng thân phận Chị cam khổ biết bao, không phải gay go vì sự chi khác hơn là sự tu hành.

Chị mãng bị bao nhiêu chướng nghiệp gây ngày xưa mà nay phải trả biết bao phen cay đắng. Ngày Chị quyết tu thì bao nhiêu oan trái nó khảo Chị : nào tình phu phụ, nào nghĩa mẹ con, nào hàng quyền chức, họ đều bu theo mà khảo Chị. Vậy mà ngày nay Chị lại đắc nguyên, các hiền muội có biết nhờ đâu chẳng?

Chỉ nhờ chí kiên gan, lòng ngay thẳng, tóm lại đều do một đức tin cứng chắc, vững vàng mà thôi. Chị đây là một cái gương sáng cho các em soi. Chuyện thành Tiên Thánh

không phải dễ, nhưng nếu mình tu bồi cho nó một cái đức tin mạnh mẽ thì con đường Tiên, Thánh cũng phải là vô khả nại hà đâu, nghe các hiền muội.

Chị cũng thân phàm, xác thịt như các hiền muội mà Chị cũng có thể đắc quả được, thì các hiền muội cũng như Chị, có lẽ nào chẳng theo kịp Chị hay sao?

Người chí thành thì có Trời giúp, mà Đức Chí Thành là đức để đem đường chánh quả cho đó nghe.

Đã lỡ sanh ra ở giữa đời,
Nặng hoằng thống khổ lệ đầy vơi;
Bôn nam tâm tảo mạnh quân củ,
Trục bắc lao lư tấm áo tươi.
Mãi bén hơi dong tình nghĩa lọt,
Mắt lòà ánh bạc lý luân trôi;
Đeo đai chi chốn phong trần ấy,
Thức tỉnh ai ôi kéo lỡ thời.

Thôi Chị sơ lược đôi điều, các hiền muội hãy rón suy nghĩ lấy Chị xin kiếu các hiền đệ hiền muội. THĂNG

4. ĐỨC GIÁC HUỆ CHƠN NHƠN

4.1 ĐỨC CAO ĐÀI GIÁO CHỦ ân ban Thánh Sắc

4.2 ĐỨC GIÁC HUỆ CHƠN NHƠN giảng đàn lần đầu tiên.

ĐÀN CHỢ LỚN, 15.5 Mậu Ngọ (20-06-1978)

THI :

CAO ban ân tứ trở thành công,

ĐÀI đạo hiển vi phỉ toại lòng;

GIÁC hóa chơn truyền truyền pháp nhiệm,

CHỦ quyền chiếu triệu một tay ông.

Thầy các con, Thầy mừng chung các con.

Thầy vui ban ơn chung các con, nay ngày lành tháng tốt, chư Tiên Phật hộ giá lâm đàn mừng ngày ân phong cho **MINH CHƠN** đạo hiệu là **GIÁC HUỆ CHƠN NHƠN**. Các con hiểu à, cười. . . Tu hành thì chờ lúc thành công đắc quả, vậy các con cố gắng, giữa thời kỳ khó khăn quan trọng. Các con có chí về châu Thầy, Thầy

khá khen các con có chí nhiệt thành thương Thầy mến Đạo, Thầy ban điển lành hộ độ các con.

Đàn nay các con thanh tịnh tiếp cầu, Thầy ban ơn cho **Minh Chơi, Giác Huệ Chơn Nhơn** giáng đàn, các con tiếp cầu, Thầy thương ỷ.

Tiếp Cầu :

THI :

GIÁC đặng đạo mầu hiểu thấy xa,
HUỆ minh chiếu sáng đạo ta bà;
CHƠN truyền hoằng hóa vi Tiên
Phật,
NHƠN đắc đạo nhàn gọi đức Cha.

Bần Đạo mừng chung chư đạo tâm nam nữ,
Bần Đạo vui thấy chư đạo tâm có lòng thiện chí
lo cố gắng tu hành nay ngày vinh quang nhờ
lượng trên Từ Phụ gia ban Thiên Tước, giáng
đàn có bài thuyết về Thiên Vị.

BÀI :

Ngày kiết nhứt lâm đàn hội ngộ,
Ngày mừng vui thấy chỗ hiển vi;
Tu hành đắc quả vậy thì,
Gắng công khổ nhọc trường thi đoạt cờ.
Xa cõi tục về bờ chánh giác,

Cảnh thiên nhiên bát ngát mùi hương;
Thế xinh cảnh báu dị thường,
Chim linh ca hát đồn linh tiêu thiêu.
Cảnh xinh đẹp mỹ miều thú lịch,
Chốn Tiên Bồng vui thích huyền vi;
Chư hiền cố gắng kịp kỳ,
Thoát vòng cương tỏa hiền (hiển) vi hội đào.
Thiên Liêng cảnh vườn đào ươm chín,
Chờ thành công được lệnh hội về;
Cảnh nhàn chi tiết vui xuê,
Chờ cho đào chín hội về hưởng vui.
Thấy thế cuộc rối nùi bày tỏ,
Chư hiền lo gắng bó đường tu;
Đạo thành về chốn thanh u,
Cờ Tiên rượy Thánh muôn thu hưởng nhàn.
Bời con rán lo đàng tu luyện,
Chí tâm thành chẳng nhiễm trần ai;
Vẹn gìn trong trắng trong ngoài,
Rán lo tu luyện thiên thai được về.
Kỳ đại xá dễ bề tu kỷ,
Gắng tu hành cố chí theo gương;
Ngày vui thành đạo chi bường,
Gương lành giữ trọn Thầy thương độ về.
Thao cố gắng an bề tu niệm,
Chẳng nhiễm đời chẳng luyến đường mê;

Căn xưa nhớ kiếp hồi về,
Đường siêu vạch sẵn đề huề cảnh thanh.
Nay Bản Đạo thừa hành lệnh Thánh,
Ban bồ đào thọ lãnh quà vui;
Giã từ chư đạo mừng vui,
Giờ nay trở lại phản hồi cảnh quê.
THĂNG

Theo bản chép tay

5. ĐỨC PHONG ĐÔ PHÁN QUAN giảng đàn lần đầu tiên.1920

- 1 . Âm dương phi viễn lộ phi diêu,
Khổ hải ba phiêu hữu nại kiêu;
Phước trạch điêu toàn song cam mỹ,
Thế nhân nan thấu độ niên thiêu.
- 2 . Phong Đô Chưởng Phán tự Tiên Kỳ,
Điêu trạch dương đài chúng vị tri;
Bỉ vận thối hườn hàm Tạo Hóa,
Kỷ ngôn quyển thuộc tín hà vi.
- 3 . Phong Đô tạ đặng Phán Quan làm,

Nguyện muốn Ngô môn đại chí ham;
Nước loạn cơn nghèo dành dạ sắt,
Chớ toan đầu đội chữ danh tràng.

4 . Nghĩa xưa lo trả thế ta làm,
Vì bởi tâm cang độc nghĩa tràng;
Có hỏi việc đời thời rãnh nhớ,
Mây râu đồ sộ phải mình toan.

5 . Minh toan lo dựng cái trung toàn,
Đừng phụ Tiên Triều chí mới ngoan;
Lớp trước sỏi sàng nền tiết liệt,
Há sau cao gối để bùn than.

6 . Bùn than chi lắm vậy cơ đồ.
Kíp chóng cùng nhau chớ đợi khô;
Mặt truyết chớ màn tây hớn gộ,
Sao đành thịnh vậy nghĩa chung vô.

PHÁN QUAN PHONG ĐÔ (NGÔ VĂN LÂM)

6. ĐỨC NGỌC HƯ CHƠN TIÊN

6.1 ĐỨC CHÍ TÔN ân ban Thánh Sắc

6.2 ĐỨC NGỌC HƯ CHƠN TIÊN giáng đàn lần đầu tiên

CHIẾU MINH ĐÀN CHỢ LỚN, 15.7 Đinh Tỵ
(29-08-1977)

THI :

NGỌC chiếu Nam Phương lối ánh hồng,
HOÀNG Thiên điểm hóa điểm thâm công;
THƯỢNG căn đắc ngộ nguồn cao cả,
ĐẾ dĩ lâm đàn sắc chỉ phong.

Thầy mừng chung các con.

Thầy đại hỷ đại xả chư môn đệ, Thầy ban
hồng ân cho các con miễn lễ các con an tọa.

Nay nhằm ngày lành tháng tốt, Thầy giá
lâm có Chư Phật Thánh Tiên hộ giá. Nay ngày
đại xá các âm hồn nơi U Minh được về cõi
thanh tịnh tu hồn, sau sẽ lai trần tu tấn hóa.

THI :

Vu Lan xá tội cứu linh hồn,
Thức tỉnh đường chơn mở trí khôn;

Siêu độ âm hồn hồi hướng thiện,
Căn xưa nhỏ kiếp kiến Thiên Môn.

Thầy điểm hóa các con thọ pháp. . . .

Giờ này Thầy chiếu theo Thiên luật, Thầy hạ lệnh ban ơn gia phong Thiên Tước cho **QUẢNG** là **NGỌC HƯ CHƠN TIÊN**. Các con tiếp cầu, Thầy thượng ý.

Tiếp Điển :

THI :

NGỌC sắc ân ban đặc lệnh Thầy,
HƯ vô tịch diệt phản hồi Tây;
CHƠN như chói tỏa kim Quang hiện,
TIÊN tịch tiêu diêu gọi đức Thầy.

HỤU :

Đức Thầy tận độ chúng thanh, y,
Sứ mạng qui căn giải thoát thì;
Bí pháp trau dồi thông hiển đạt,
Chơn truyền tu học đặc huyền vi.
Kim thân siêu xuất về nguyên thủy,
Đạo hiện đơn điền chiếu triệu qui;
Quả mãng công thành nay toại hưởng,
Thiên phong ân tước đoạt khoa kỳ.

Nay Bần Đạo chào mừng chư đạo tâm lương phái. Nay Bần Đạo được Thầy ân phong cho giáng đàn để thuyết minh đạo lý.

BÀI :

Ngày thọ lãnh đơn thư chiếu triệu,
Công viên thành quả liễu lành thay;
 Phước linh pháp báu cầm tay,
Hồi về Cung Ngọc bệ giai hầu kê.
 Châu Sư Phụ sắc phê ân thưởng,
 Hội Quần Tiên vui hưởng Bàn Đào;
 Cảnh nhàn lạc thú tiêu dao,
Sen hoa đua nở cúc chào người xưa.
 Hương xông bốc chiều trưa bát ngát,
Cảnh thiên nhiên thơm ngát mùi hương;
 Biết rằng cảnh báu Tây Phương,
Tiêu diêu cảnh lạc kíp bương về nhà.
 Vui hưởng cảnh sen vàng đỡ gót,
 Diệu kỳ quang ca hót chim linh;
 Thú vui thú đẹp cảnh xinh,
Đờn linh tao nhã Thần minh an bày.
 Vui Bần Đạo mừng ngày hội ngộ,
 Mừng chư hiền hiểu chỗ lý sâu;
 Ngôi Tiên Thầy bắt nhịp cầu,
Chờ cho quả mãn Thầy thâm triệu hồi.
 Tâm thanh tịnh vui xuê Đạo Pháp,
 Luyện bầu đơn hiển đạt mầu vi;
 Vượt lên cảnh trí Thần phi,
Đạo chơi hải ngoại cung Vi Tiên Bồng.

Tu thanh tịnh tâm không biến lạng,
Đắc nhiệm mầu già dặn công phu;
Đạo thành về chốn thanh u,
Cờ Tiên rượu Thánh muôn thu hưởng nhàn.
Tu thanh tịnh Kim Quang chói tỏ,
Vừa lo tu vừa trả nghiệp oan;
Khổ tu Thầy thưởng ngôi vàng,
Ngày về cựa vị bẻ bàng công cho.
Trước bệ ngọc Thiên Tào ghi điểm,
Tròn lòng tôi vinh hiển dường bao;
Vàng son đậm nét một màu,
Vẹn niềm với Chúa trước sau trọn nghì.
Thầy ân xá một khi khảo đảo,
Đạo càng cao ma khảo càng hay;
Quả nhồi khẩu nghiệp những ngày,
Trả xong oan nghiệt đến ngày triệu phong.
Thầy ban bố ân hồng đàn nội,
Mừng chư hiền tiếp nối quả công;
Đàn tràng sáng tỏ trắng trong,
Đưa người đến chốn bệ rồng châu Cha.
Ở đạo hữu đậm đà nhưn ngãi,
Mọi việc lo cả thấy đều xong;
Ở Thầy nghĩa bạn nhiệt nồng,
Ở kia nghĩa nợ vẹn xong nỗi niềm.
Bồ Đào tửu điện tiền linh Thánh,

Mừng chư hiền thọ lãnh hòa vui;
Bồ đào hương vị ngạt mùi,
Mừng chư tâm đạo say vui hòa đồng.

THI :

Hòa đồng đạo hữu chí thanh cao,
Sớm tối tu đơn giữ một màu;
Đạo pháp trau dồi minh chiếu tỏa,
Ngày sau đắc quả hưởng ngôi cao.
Xin kiếu, Bần Đạo phản hồi. **THĂNG**
Theo bản chép tay

7. ĐỨC NGỘ THÔNG CHƠN NHƠN

7.1 ĐỨC CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ân ban Thánh
Sắc

7.2 ĐỨC NGỘ THÔNG CHƠN NHƠN giáng
đàn lần đầu tiên.

ĐÀN LONG HOA, 15.11 Đinh Tỵ (25-12-1977)

**CAO ĐÀI TIÊN ÔNG, NGÔ TIÊN
ÔNG** – Thầy mừng các con trong buổi đàn nay

và Thầy chứng cho Đạo **MINH LỆ** giảng đàn này. Thầy mừng các con.

THI :

CAO nhờ im ẩn cảnh Thần Tiên,
ĐÀI nhớ luyện trau tánh mới hiền;
TIÊN phẩm sẵn dành người chí
nguyện,
ÔNG hằng dạy trẻ nhớ lời khuyên.

Các con hãy siêng tu. Tu không phải cơ thuận tiện mới tu, hiểu? Gặp cảnh nào cũng vậy, ở chỗ nào cũng như chỗ nào. Các con suy gẫm lại coi. Các con sao có đáng hay có chê. Người tu bao giờ cũng tu, một phút lảng lơ cũng sai mùi Đạo.

Thầy thấy các con trong cảnh lo lường, Thầy rất đau lòng, nhưng cũng tại con mà có sự lo phiền, không phải Thầy gieo trong lòng các con, hiểu?

Khó khăn gặp cảnh khó lường,
Tự mình gieo gặt, tỏ tường phép hay.
Trong tâm chí ở bên ngoài,
Ai gieo nấy gặt, chẳng sai phép Trời.
Ở trong cái cảnh chiều mới,
Biết thì lo liệu chớ ngồi xưa nay.
Ở đời trước hiểu chiều mai,

Thì đâu gặp cảnh khổ rày cho thân.
Trước khi ta chịu phận bần,
Dầu cho gặp cảnh thân bần nhịn may.
Nay tu ta quyết dời mài,
Đừng cho thấy cảnh khổ này cho thân.
Nay tu thì phải siêng cần,
Đừng cho dính bụi thì thân nhẹ nhàng.
Nay tu đừng tập cầu an,
Thân này an lại mười phần khổ nguy.
Công phu trước đã tính gì,
Cho an cơ thể, đừng bì mà hư.
Thôi thôi con trẻ tu đi,
Để Thầy lo liệu, việc gì cũng thông.
Thầy ban ơn bồ đề, các con thấm nhuần,
trong lúc công phu cho thần yên, trí huệ sáng
suốt, chớ con không sáng suốt. Thầy thượng ý,
các con tiếp cầu.

Tiếp Cầu :

MINH LÊ giảng mừng chư đạo huynh,
đạo tử cùng đạo hữu lưỡng ban. Lưỡng ban an
tọa. Đạo đệ đắc lệnh Thầy:

THI :

NGỘ đặng những lời huyết tâm hao,
THÔNG minh trí huệ bực anh hào;

CHƠN truyền Thầy để năng roi dẫu,

NHƠN đắc thệ nguyện chẳng có xa.

Đạo Đệ lấy làm mừng cho Đạo huynh soạn những lời của Thầy ghi lại để lại đời sau. Thiệt công dày vô tận, ngày sau không canh, không cải, một mảy (mãi) cón con, Đàn Long Hoa tiêu chuẩn.

Đạo đệ cầu bồ đào của Thầy ban cho Đạo huynh và đạo tử, cùng bạn đạo lưỡng ban, uống chút bồ đào để lòng kỷ niệm. Đạo đệ xin kiếu.

THĂNG

Theo bản chép tay

8. ĐỨC THIÊN LINH CHƠN TIÊN

8.1 ĐỨC TÊ THIÊN ĐẠI THÁNH tiếp dẫn
chơn hồn.

8.2 ĐỨC THIÊN LINH CHƠN TIÊN giảng
đàn lần đầu tiên

HƯỜN CUNG ĐÀN, 29.6 Ất Tỵ (27-07-1965)

THI :

TÊ THIÊN ĐẠI THÁNH giáng
Hườn Cung,
Mừng hết môn đồ tại điện trung;
Mượn bút mấy lời khuyên răn nhớ,
Tu sao đắc quả cõi vô cùng.

ĐẠI THÁNH chào chư môn đồ nam nữ.
Đại Thánh đem chơn linh Thiên Linh giáng đàn
cùng chư môn đồ bàn về việc Đạo. Truyền Huệ
Đăng đọc giả. Đại Thánh sẽ dạy sau. Ban ân
môn đồ tất cả, tiếp điển. **THĂNG**

Tiếp Điển :

THI :

THIÊN luật ai qua ở cõi trần,
LINH hồn thanh nhẹ, trước là thân;
CHƠN quang xuất hiện nơi cung nội,
TIÊN cảnh hườn lai cậy bút thần.

CHƠN TIÊN tôi mừng chào chư Thiên
Mạng phụng thừa tam ban. Vậy giờ nay tôi được
đủ gần tam ngoạt luyện thần định tịnh nơi Non
Bồng. Nay Đại Thánh vận chuyển linh cơ, đôi
lời tố trần cùng chư huynh tử. Vậy xin Thiên
Mạng cùng tam ban miễn cho và an tọa để
Chơn Tiên tôi được đôi lời bày tỏ.

Này chư Thiên Mạng tam ban! Cuộc đời không chi là quý, đến lúc vào cõi vô hình thì mới biết cho đời là giả tạm. Chơn Tiên tôi lúc ở vào cảnh thiếu thời, từng được thân phụ mẫu xem là quý giá, được đủ đầy sự nuông chiều, hằng cho vào trường đời huấn luyện, là ý của song thân tôi muốn cho con trở nên người hữu dụng trên cõi đời tranh đấu. Ấy là một điểm thường tình của cha mẹ yêu quý con, như mọi người trên thế sự. Đường đời vinh hạnh ấy tôi đã trải qua bao màn lớp, đến ngày được thọ giáo chân truyền theo nền Đại Đạo, cũng đôi phần công quả, lo cùng quý đại huynh, tử để đóng góp quả công.

Khi đã đường đời kết liễu, hồn linh rời khỏi, xác phàm bỏ lại, vùi chôn dưới lòng đất, rồi đây làm phân cho cây cỏ, có chi đâu là quý như lúc trên đời. Trái lại, linh hồn rời khỏi xác vào cảnh vô hình, mới thấy rõ sự hành vi của mình nơi trần như soi trong gương trắng. Như vậy là hồn linh bất diệt, được sự cứu vãn bởi tự nơi ta, lúc sống còn biết nuôi nấng tinh thần đạo đức, mới được ân huệ khi rời khỏi xác thân. Còn những linh hồn lúc dựa chơn thân, không biết tự giác, tầm đường mai hậu cho lúc bỏ xác phàm

trần, thì linh hồn ấy phải chịu bao điều thưởng phạt do sự sống còn ta cấu tạo.

Vậy giờ nay tôi đã được hộ trì của Đại Thánh, nên điển quang đầy đủ, cùng cảnh cũ ngày qua, tố trần đôi đoạn:

THI :

Trần hồng dày đặc lớp tài danh,
Chôn chặt linh hồn mãi quấn quanh;
Muốn khỏi mê đồ nên giác ngộ,
Luân hồi qua khỏi vượt sâu thành.

HỮU :

Sâu thành nên tránh chớ a vào,
Đêm vắng bút đề kỷ niệm trao;
Bạn tục ngăn ngừa tâm ý mã,
Cảnh Tiên nâng chén ngự Bàn Đào.

HỮU :

Bàn Đào rượu Thánh nức mùi thơm,
Én liệng cành mai lú tợ đờn;
Hội diện linh quang sanh bất diệt,
Tinh thần định trí hóa kim đơn.

HỮU :

Kim đơn kết tụ ấy phi phàm,
Diệt hết lòng trần bỏ muốn ham;
Khử trừc Tiên phương hầu Cực Lạc,
Tồn thanh pháp nhiệm hóa Già Lam.

HỤU :

Già Lam khể thủ luật Tiên gia,
Minh cảnh bồ đề thị ái tha;
Bát Nhã chuyển xây nền Đại Đạo,
Mật Đa thiện thức hóa Di Đà.

HỤU :

Di Đà Phật xứ chẳng đâu xa,
Tâm ở non cao khó gặp mà;
Kiếm huệ diệt trừ bầy lục tặc,
Xuất hình ẩn hiện nội tâm ta.

HỤU :

Tâm ta ẩn sẵn có hai đường,
Lên cảnh Niết Bàn, xuống nẻo ương;
Giác sát tâm sanh thành chánh quả,
Mê Đồ mờ mịt cảnh Tây Phương.

HỤU :

Tây Phương nào chứa khách mê trần,
Cực Lạc lọc lừa kẻ hiểu nhân;
Cảnh trí thanh nhàn tâm ẩn tại,
Tuần hườn minh định luật cân phân.

HỤU :

Cân phân Tạo Hóa máy huyền vi,
Âm pháp thừa mà khó lọt đi;
Gặp quỷ vô thường thân bỏ lại,
Ngàn vàng không sánh chữ từ bi.

HỮU :

Từ bi thực hiện chiếu linh quang,
Gặp trận lửa hồng khó cháy tan;
Giáp sắt không còn cơn mặt kiếp,
Bách y năng luyện báu ân vàng.

Chơn Tiên tôi từ lúc ở trần ít hay ngâm thi cùng quý huynh tử. Giờ nay tôi ở vào cảnh vô hình mượn bút cơ chuyển qua thế giới trần gian, dụng ít lời thi phú để chư huynh tử cho thỏa cơn xa vắng. Giờ nay, cười cười thôi đôi lời lưu lại cùng gia đình thân tộc, sau sẽ cùng nhau hội diện. Vậy có **LÝ GIÁO TÔNG** lai đàn, Chơn Tiên tôi xin giã từ, nhượng bút. **THĂNG**

Theo bản ronéo 1965

9. ĐỨC GIÁC MINH TÔN THÁNH

9.1 ĐỨC THANH Y ĐỒNG TỬ tiếp dẫn chơn
hồn lai đàn.

9.2 ĐỨC ĐÔ THỐNG QUẢN ĐỊA THẦN
giáng đàn lần đầu tiên.

9.3 ĐỨC ĐÔ THỐNG QUẢN ĐỊA THẦN
được thăng phong **ĐỨC GIÁC MINH TÔN**
THÁNH.

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Ngày 14 Tháng 5 Đinh Mùi (21-06-1967)

THANH Y ĐỒNG TỬ – Tiểu Thánh chào
chư Thiên Mạng, chào chư đạo tâm nam nữ.

Vâng lệnh **THIÊN TÔN** từ cung Thái Ất,
Tiểu Thánh đưa hồn **Minh Tra Hồng Phước**
nhập đàn để hội ngộ cùng đệ huynh trong đôi
khắc. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại hộ
diển cho chơn hồn và có lời nhắn rằng : khi
chơn linh nhập đàn, chư liệt vị bình thân hoặc
an tọa, chớ đứng quì mà chơn linh không dám
lâu được, xin kiếu.

Tiếp Điểm :

MINH TRA HỒNG PHƯỚC HOÀNG

NGỌC TẠO, Tệ Đệ chào nhị vị Đạo Trưởng Bảo Pháp và Hiệp Lý, xin chào chung quý vị đạo đức các nơi từ trong đến ngoài hiện diện nơi đây. Tôi mừng chung toàn thể đạo huynh, đạo tử, đạo đệ, đạo muội trong Cơ Quan.

Được nhờ **THANH Y ĐỒNG TỬ** dẫn hồn từ cung Thái Ất đến nhập đàn, trước là Tệ Đệ báo tin mừng cho quý vị Đạo Trưởng cùng huynh tử đệ muội cũng như thê tử được mừng rằng Tệ Đệ khỏi phải chuyển kiếp luân hồi lại thế gian, nhưng còn trong vòng chờ đợi chưa biết sẽ được sắc phong hay không, nhưng đã được nghe chư vị Tiên Bối Đại Đạo cho biết sẽ được sắc phong vào cấp Thần, nhưng còn phải chờ ngày mãn phục của thê tử tại trần gian.

Hôm nay, Tệ Đệ về đây đâu dám vì việc gia tư hay vì tình bằng hữu, mà vì bốn phận cần phải lập thêm công, bồi thêm đức để theo kịp với quý bạn đã dày công hành đạo tu thân.

Tệ Đệ hôm nay muốn giống một hồi chung cảnh tỉnh cho quý huynh tử đệ muội trong Cơ Quan, giữa lúc thọ lãnh sứ mạng nặng nề cho Cơ Quan Đại Đạo. Còn riêng Tệ Đệ, sự

sống ở thác vè, đó là lẽ thường của thế nhân trong luật tuần hoàn của Tạo Hóa.

Nói ra nghĩ lại mà rất thẹn thùng với huynh tử đệ muội. Số là suốt buổi sanh tiền của Tệ Đệ, từ lúc thiếu thời đến khi niên trưởng đã gây tạo biết bao nhiêu oan trái nghiệp duyên trong biển mê danh lợi tình tiền.

May được nhờ thê tử sớm giác ngộ tu thân, dắt dìu cho Tệ Đệ đến ngày được điểm Đạo, nên nay mới được về đây đàm đạo yên lành như thế này. Kế nữa, tuy lúc sanh thời chưa biết tu niệm, cũng chưa có công quả là bao, nhờ có tánh cang trường ngay thẳng, trọng nghĩa khinh tài, ăn ngay nói thẳng, nên được Ông Trên hộ trì, đến khi vào Cơ Quan đạo cũng đem hết lòng hết dạ và sở năng sở hữu của mình, nên đã được Đức LÝ GIÁO TÔNG cho làm Minh Tra Cơ Quan. Nhớ lại những lỗi lầm và sơ thất khi còn sanh tiền mà bắt giựt mình và buồn cười

Khi hành sự, có khi Tệ Đệ vì mặc cảm chỗ nhạc gia và nghĩa tế mà quên bốn phận hệ thống trong Cơ quan. Có nhiều lần bực tức Tệ Đệ chạy qua Văn Phòng nói lên Minh Lý, cườiThiệt chớ dám nói thì cũng dám chịu chớ sợ gì ai

Nhưng ở đời, con người ta phần nhiều có can đảm nhìn nhận cái lỗi của mình trong quá khứ chớ ít ai dám nhận lỗi trong thực tại, có phải vậy không huynh Thiện Bảo, cười . . . Cái gạt tàn thuốc lúc nọ huynh còn giữ chớ, cười Nói đùa cho vui để gọi lại những kỷ niệm vui buồn còn nóng hổi, chớ đồ vật ấy có can hệ gì với đạo lý đâu, hén hông huynh.

Tôi nghĩ lại mà tức mình, tại làm sao trong đời mình đã sớm gần đạo đức, gần bạn thiện lương đủ giai tầng trong xã hội, mà sao lúc bấy giờ không biết cái hay cái quý trong đường đạo lý để sớm được đặc vị cao trong hàng Thánh Tiên. Nhưng nghĩ lại cũng không lấy gì làm lạ, vì mình còn mang xác phàm còn chịu ảnh hưởng các thể chất trọng trược, nên đã bị chi phối cùng đam mê vật chất trong biển trần của mắt tai mũi lưỡi thân ý, cùng sự buồn vui giận ghét sợ sệt cùng thương yêu của thập tam ma, cộng vào đó có con ma tự ái rất cao nên đã ngăn đường cản lối vào nẻo đạo lý cao siêu.

Tôi nghĩ lại đã phí không biết bao nhiêu ngày giờ trong buổi sinh thời, rốt cuộc rồi những việc làm ấy đã không bổ dưỡng vào đâu, trái lại

đã làm hao tổn từ tinh thần thể chất đến tình cảm đó đây.

Huynh tử đệ muội nghĩ lại mà coi : ở đời làm sao vừa lòng thiên hạ. Hễ mình ít nói họ chê là khờ dại ngu si, nói nhiều thì mang tiếng câu mâu bép xép. Lúc nghèo túng thì bị tiếng khinh khi, đến khi khá giả kẻ ganh người tị. Mình cần kiệm chất lót bị chê rít sóng cao su, đến lúc xài to bị chê xa hoa phóng túng. Được nhiều bạn tốt bị xuyên tạc là ông Thánh Hiền non, bạn với những kẻ búa đao họ cho là du côn cả lũ. Chơi với công chức quan trường bị phê phán là hãnh diện kiêu căng, quả (quả) nương bà cố, bạn với nghèo khổ tay lấm chân bùn cũng bị chúng kêu ngạo là lũ gối rơm. Lúc khá, bao biện bạn tác tửu hậu trà dư đông người tới dự, khi nghèo chẳng có mấy đứa thăm lom, thiệt là trò đời giả dối.

Sau này tôi được gần cửa Đạo, thấy đa số anh em trong tình bạn đạo có tinh thần bình đẳng mà tôi mến. Mến vì, dầu anh chị nào ở ngoài đời là quan trường hay thầy chú hoặc các bạn tay lấm chân bùn, giữa hai giai cấp đó đã quá chênh lệch, khi vào đạo xem nhau là tình bạn đạo chẳng biết giai cấp là chi. Nói vậy

không phải là toàn thể, vì cũng có một số anh chị đó đây “bình phong tuy khá, cốt cách du tôn”. Do đó đã gây ra những điều khảo đảo rời xa lẫn nhau.

Đến giờ, khi đã thoát xác, tôi được thấy một điều quý giá rất rõ rệt, đó là lời Thánh Ngôn, Thánh Giáo hằng nói : Thượng Đế là ta, Phật Tiên Thánh Thần là ta, mà súc sanh nọ quý cũng là ta.

Lời nói thiệt là chí lý. Phải chi lúc sinh thời, tôi sớm nhận ra bề sâu cũng như bề rộng của lời nói đó, thì quý biết bao. Huynh tử đệ muội nghĩ lại xem có phải chăng? Trong mỗi con người của chúng ta có thể chia ra làm hai thái cực ngược chiều : một là lòng nhân ái, hai lòng tự ái.

Nếu khi sức mạnh của lòng nhân ái được thắng, con người đó sẽ trở nên Hiền Thánh Tiên Phật dễ dàng tùy theo quả công, ngược lại, nếu khi sức mạnh của lòng tự ái thắng, thì cũng con người đó sẽ trở nên tầm thường và rất tầm thường, đến khi hạ tiện, cho đến lúc bị đời liệt vào hàng cận bã của xã hội loài người.

Thử phân tách coi tại sao cũng một con người mà khi vậy khi khắc (khác). Hỏi họ có

thương họ không? Có chứ. Nhưng lúc thương mình trong tinh thần thanh cao, vị tha, vong kỷ, bác ái đại độ, khoan dung, đó là về mặt tinh thần, dầu phía vật chất họ bị nghèo nàn khổ sở, cũng vẫn được thể nhân mền yêu ca tụng và thán phục. Ngược lại khi họ có những tư tưởng tự ái, hẹp hòi, ích kỷ, tự tôn, tự đại, ngạo mạn(g), kiêu căng, xấu xa, bỗn xển, bị đời khinh rẻ, hỏi vậy có phải họ ghét họ không? Cũng không phải. Phía nào là cũng tự họ thương họ hết. Nhưng cái thương trong công bằng, trong đạo lý, trong thanh cao và cái thương nghịch nghĩa mà thôi.

Tôi cũng không ngượng miệng mà nói ra đây những điều gì chính tôi đã làm và mắc phải khi còn mang nhục thể. Lúc chừa vào hành sự tại Cơ Quan, có những lúc xem kinh sách đạo lý Thánh Giáo Thánh Ngôn, lời vàng tiếng ngọc của các hàng Hiền Thánh Tiên Phật rồi bỗng thấy lòng mình phát hiện ra một tình thương bao la bát ngát, xem vạn vật với mình có một. Rồi một lúc khác, những buổi giao thiệp cùng bạn tác trong nghề thương mãi (mài), hết áp phe này đến áp phe khác, đem tất cả trí não và mưu lược làm cho ra tiền nhưng trong phương pháp hoạt

động đó, đã đụng chạm đến quyền lợi của các đồng nghiệp khác, nhưng cũng vẫn cứ làm và làm khéo thêm hơn miễn có nhiều tiền là được. Rồi một khi khác, sau buổi tửu hậu trà dư, vòng tay đi tìm thú vui nơi các ngõ hẻm rồi một dịp khác

Đến bây giờ, tôi tự hỏi tại sao lúc đó cũng chính con người của tôi mà trong ba giai đoạn, ba hoàn cảnh, lại có cả ba tâm hồn, ba trạng thái khác nhau. Từ thanh cao đến tầm thường, rồi tới thấp hèn.

May nhờ những bạn đã về trước nơi Tiên Thiên Hư Vô, đã hoá thông đạo lý, giải thích cho tôi biết rõ. Đến giờ này, tôi mới hiểu rằng trong mỗi con người của chúng ta, khi Thượng Đế đã ban cho một thân xác làm người, trong thân xác đó, ngoài linh hồn là chủ nhơn ông, lại có nhiều thể khác phụ thuộc để làm tay sai cho chủ nhơn ông. Nếu chủ nhơn ông không chọn đường lối đúng đắn sáng suốt để hoạch định lập trường, ắt bị những thể phụ thuộc đó lộng hành làm điều tà vạy, rồi sa đọa liên lụy đến chủ nhơn ông. Ngược lại, nếu chủ nhơn ông toàn quyền nắm vận mạng và chuyển những thể ấy từ xấu ra tốt, từ thấp hèn trở nên thanh cao, ở

mức trung bình là người hiền nhân quân tử, nếu được ở mức cao độ là Thần Thánh Tiên Phật.

Vắng nhau trong một thời gian ở thế trần, nhưng ở miền Tiên cảnh chẳng có mấy ngày. Một buổi tái ngộ, tôi cũng muốn để lại một vài vần thơ lưu niệm.

Thơ rằng :

Cất bút đề chơi mấy vận thi,
Gọi người trần tục nhấn tương tri;
Tu hành thì phải tu cho thiệt,
Thành Phật Thánh Tiên có dễ gì.

Thơ rằng :

Dễ gì chứng quả cõi Tiên Thiên,
Nếu chẳng tu theo hạnh Thánh Hiền;
Năm trước buộc ràng thân nghiệp
chướng,
Bốn tường giam hãm kiếp oan khiên.
Thất tình đối gạt tâm ngơ ngác,
Lục dục phỉnh lừa tánh đảo điên;
Bớ chủ như ông rình bắt nó,
Trui rèn ý mã với tâm viên.

Lại cũng thâu rằng :

Tâm viên ý mã được thâu rồi,
Thanh tịnh để lòng được nghỉ ngơi.

Cha chả bị kẹt rồi, huynh Thiện Bảo ôi!
Tiếp (.....) vớiCười mình là người
anh hùng, thôi thì phải rán, nếu không bị chúng
bạn chê, phải hôn huynh Thiện Bảo. Xin tiếp :
Rồi kiểm phi long nơi sáu nhánh,
Kế tìm ngọc hổ tại năm chồi;
Lại qua liên tục khi đi chạy,
Lên xuống luân phiên lúc đứng ngồi.
Cửa đóng then gài xong sáu nẻo,
Khai thông thượng đỉnh lại cung Trời.

Muốn làm ít bài thơ nữa, nhưng hai cặp
trạng luận đối đáp khó tìm quá, nếu lỡ bị kẹt
chúng khi, thôi đành nói vãn thường cho dễ.

Tiện đây có hai Dì và một Dượng, làm ơn
cho tôi nhắn gửi lại các con : Đình Giang, Tuyết
San, Tuyết Vân, Tuyết Anh, Tuyết Nguyệt. Nhờ
tấm lòng chơn thật tưởng Trời tin Phật, cầu
nguyện báo hiếu của các con, nên tôi đã được
nhờ rất nhiều, nên về đây báo tin cho các con
cùng hiền nương Diệu Long mừng rằng tôi khỏi
bị luân hồi chuyển kiếp. Còn phần ngôi thứ
trong hàng nguyên căn phải chờ đợi. Vậy hiền
nương rán tu bồi công quả thêm nữa. Con nó đã
lớn khôn rồi, đâu còn khờ dại mà phải bo bo từ
món cơm trả cá.

Hai con Đình Giang và Tuyết San : nếu hai con biết thương cha mẹ và thương thân mình thì hãy cố gắng trường chay để cho thể chất thay đổi lần lần hầu chịu đựng với thiên tai trong mai hậu. Nhược bằng chưa thể được thì đừng để mẹ con phải mang tội sát sanh vì hai con nghe.

Tôi nghĩ lại mà tủi thẹn, vì khi sanh thời, tự cho mình là anh hùng dọc ngang bốn biển, xuôi ngược đó đây. Nhưng nay thấy lại thì những danh từ anh hùng đó là anh hùng bỏ, anh hùng gàn, anh hùng trụ lạc trong giới ăn chơi. Đến khi thoát xác cũng phải nhờ đến âm chất của thê nhi mới được vào hàng Thần, nhưng mà hạng Thần thứ thiệt nghe huynh Thiện Bảo, chánh hiệu mà huynh.

Đạo Tử Ngọc Hạnh, khi nầy Đức AN HÒA THÁNH NỮ vì hết giờ nên có nhắn lại tôi chuyển lời đạo tử như sau:

THI :

Ngọc Hạnh có tâm với đạo đời,
Xây chùa dựng tịnh đã nhiều nơi;
Ngày nay mệt sức tua an phận,
Tùy hữu tùy duyên với thế thời.

Đường đi đến chơn lý tuyệt đối rất nhiều nẻo. Nẻo nào gần và thích hợp với sở năng sở hữu của mình thì cứ làm, rồi cũng sẽ gặp nhau tại mục phiêu cuối tận. Đó đạo tử ghi nhớ, để sau này hỏi tôi thì tôi quên mất.

Kể ra cũng khuya rồi, mấy chú công lộ không thương gì quý vị đâu và cũng hết giờ, tôi xin chào nhị vị Đạo Trưởng, toàn thể huynh tử đệ muội Cơ Quan, xin chào quý liệt vị xa gần đã thương tình đồng đạo, chịu khó ngồi nghe Tệ Đệ bàn ngang tán dọc hồi giờ. Cầu nguyện Thầy Mẹ ban ân lành quý liệt vị được bền tâm vững chí trên đường tu học, để bảo toàn an ninh hạnh phúc gia đình cũng như làm gương tốt cho người đời cùng noi theo.

Tôi xin tạm biệt, còn hẹn ngày tái ngộ. Xin quý liệt vị nhận nơi đây tất cả cảm tình và biết ơn của tôi và hơn nữa, cũng xin thứ lỗi cho những lúc vui tánh có hơi lốc chốc, cà rồn vậy mà. Xin kiếu. THĂNG

Theo bản ronéo 1967

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Ngày 25 Tháng 3 Kỷ Mùi (22-03-1979)

THI :

GIÁC MINH nhờ được học huyền cơ,
TÔN THÁNH do tâm luyện đứng
giờ;

NGUYÊN lý tìm ra trong lẽ một,
MINH TRẠ HỒNG PHƯỚC phục
nguyên sơ.

Chào mừng chư Thiên Ân, huynh tử đệ muội. May được Tôn Sư dạy dỗ và sự dắt dìu của đàn anh Tiền Bối nên Hồng Phước được Thiên Ân vào hàng Thánh Vị.

Do đó Bản Thánh được báo tin cho chư huynh tử đệ muội được mừng. Hễ có tu có đắc, có hành có thành. Thành nơi đây không phải là xưng tôn cùng thiên hạ hay chấp chưởng cao ngôi mà thành là khoát được bức vô minh nữa để sáng suốt các cõi mà tế thế độ nhơn. Nên chư huynh tử đệ muội mừng cho Bản Thánh là mừng ở chỗ đó.

Đàn nay Đức Giáo Tông sẽ giảng lâm kiểm điểm phúc trình hành đạo năm qua và xem xét chương trình trong niên trình mới. Vậy

chư huynh tử đệ muội thành tâm tiếp lĩnh và Bản Thánh cũng không quên nhắc lại hiền đệ Tổng Thư Ký Đạt Minh kiểm điểm lại hồ sơ phúc trình kéo có điều sơ sót. Hẹn dịp khác sẽ tâm tình Đạo sự nhiều hơn. Xin chào chung xuất ngoại đàn, lui.

Theo bản ronéo 1979

10. ĐỨC HIỂN THẾ ĐẠO NHƠN (PHAN VĂN THANH)

10.1 ĐỨC LÊ ĐẠI TIÊN ban ân Đức THANH PHƯỚC TÔN THẦN tiếp dẫn chơn hồn.

10.2 Đức THANH PHƯỚC TÔN THẦN tiếp dẫn chơn hồn.

10.3 ĐỨC HIỂN THẾ ĐẠO NHƠN giáng đàn lần đầu tiên

NGỌC MINH ĐÀI, 10.5 Ất Tỵ (09-06-1965)

THI :

Giống trống chuông linh thức tỉnh
người,
Tỉnh đi đừng ngủ nữa ai ôi!
Bốn ngàn năm đã bưng cơn mộng,
Hai mấy triệu nên rõ thế thời.
Giữ sắc chi lan khi nước đọng,
Noi gương tòng bá lúc sương rơi;
Đạo mầu là kế an thiên hạ,
Chớ dễ duôi rồi khổ đến nơi.

LÊ ĐẠI TIÊN

Kìa **BÁ PHƯỚC THẦN** đã đến, vì **PHAN VẤN THANH** đã được lệnh ân xá, **TAM GIÁO TÒA** cho lâm đàn viếng Thánh Đường và chư đạo hữu. Truyền tiếp điển, Lão ban ơn lành chung chư Thiên Mạng, hãy cố gắng lo tròn nhiệm vụ. **THĂNG**

Tiếp Điển :

THI :

Phước Thần dẫn dắt khách chơn linh,
Thoát khỏi trầm luân chốn ngục hình;
Cứu thế độ đời trong buổi chót,
Công đầy quả đủ lại Thiên Đình.

BÁ PHƯỚC TÔN THẦN, Bồn Thần chào chư Thiên Mạng, chào liệt vị đấng đấng. Bồn

Thần thừa sắc lệnh Tam Giáo Tòa đưa chơn linh **Phan Văn Thanh** từ cung Thái Ất lâm đàn để hàn huyên cùng đạo hữu. Vậy liệt vị tiếp điển, Bồn Thần lui gót hộ đàn, xin kiếu. **THĂNG**

Tiếp Điển :

Tệ Huynh chào chư Thiên Mạng, chào chư đạo hữu nam nữ tam ban.

THI :

Mười mấy năm trời cách biệt nhau,
Âm dương đôi ngã biết phương nào;
Giờ đây đặc lệnh về quê cũ,
Mừng hết tam ban một tiếng chào.

HIỂN THẾ ĐẠO NHƠN PHAN VĂN THANH mời chư Thiên Mạng và tất cả huynh đệ tử muội trung đàn an tọa.

Rất may cho Tệ Huynh gặp thời ân xá, nên được trở lại cùng với huynh đệ công quả độ đời. Tệ Huynh rất cảm kích tấm lòng liên quan ưu ái của quý đạo tâm trong ngày lễ kỷ niệm Ngọc Minh Đài rất đông đủ, để làm tấm gương soi chung cho thế sự. Tệ Huynh không biết đem lời chi đáp tạ cho xứng đáng, nên xin tường thuật lại đoạn đường tu niệm trong một thời gian mười sáu năm lìa thế, để chư huynh đệ tử muội

được rõ cũng là một điều “tri quá tất cả” mà Tệ Huynh không bao giờ dấu diếm.

Hỡi chư Thiên Mạng ôi! Thế sự sắp điều nguy, thời cơ hầu loạn lạc chẳng những nơi trần gian mà đến cõi vô hình, các bàn môn tả đạo cũng đều rủ nhau đến cõi thế gian thi phép mầu, bày tà thuật đủ cách để đánh ngã lòng chánh tín người đời, mà người đời nào biết khi đi trên đường sai lạc. Vì thế, nên Tệ Huynh phải thú nhận quá trình khi sanh tiền để các Thiên Mạng, sứ mạng, chức sắc, chức việc, đạo hữu lưỡng phái cùng nghe :

BÀI :

Xin tường thuật đoạn đường tu niệm,
Mười lăm năm luân chuyển bao lần;
Đến năm Đinh Dậu tân xuân,
Thiên ân đại xá non Thần luyện đơn.
Đã trả xong nghiệp trần oan trái,
Lịnh Tam Tòa cho lại đàn cơ;
Phước thần đưa đón chực chờ,
Cùng chư huynh đệ một giờ tỏ phân.
Đêm thanh vắng tố trần mọi nỗi,
Hỡi đệ huynh, phước tội soi gương;
Từ khi sanh cõi trần dương,
Phúc hồng gặp Đạo thoát đường trần ai.

Mấy mươi năm trả vay vay trả,
Một cuộc đời vất vả lẫn thân;
Hy sinh vì Đạo vô ngần,
Chẳng quên chút phận ân cần sớm trưa.
Vì cảnh ngộ đẩy đưa tình thế,
Vì lòng phàm còn để lẩn chen;
Lỡ lầm thói cũ đã quen,
Vương mang lầy tội ăn năn muộn màng.
Khi thoát khỏi trần gian tục lụy,
Công quả kia đắc chỉ Thiên Cung;
Tội làm âu phải đền xong,
Sáu năm trở lại trần hồng hóa sanh.
Thoát thai bào biến thành quái tướng,
Để cho đời lầm tưởng dị nhân;
Song thân trong cảnh cơ bần,
Cũng như lầy hội tìm phần dưỡng nuôi.
Lòng mẹ cha chán rồi thế tục,
Quyết lập chùa lánh đục tâm trong;
Sáu năm quái tướng trần hồng,
Gây nên sự nghiệp cho dòng mẹ cha.
Mãn kiếp được thoát ra khỏi xác,
Trở về nơi Cực Lạc Linh Tiêu;
Thiên Tôn Thái Ất dắt dìu,
Tam Kỳ ân xá tránh điều trầm luân.
Chín ngày chốn non Thần luyện Đạo,

Là chín năm tu tạo nơi trần;
May thay đầy đủ chơn thân,
Mới hay kết tụ gương thân anh linh.
Nay giáng thế tường trình mọi nỗi,
Hỡi đệ huynh sớm tối lo lường;
Vô tư Thiên Địa chiêu chương,
Thần minh thời sát không phương thoát nần.
Nghĩ đến cuộc trần gian thế sự,
Nhớ những điều lành dữ mà kinh;
Hỡi ôi! Thế thái nhân tình,
Suy ra mình gẫm phận mình mà đau.
Bởi vì nghiệp tự trau tự chuốt,
Bởi quên đường về được quê xưa;
Đến nay chợt tỉnh cũng vừa,
Trách chi lòng tục ngăn giữa lối ta.
Gương Tệ Huỳnh bày ra trước đó,
Để đệ huynh xem rõ mà làm;
Nghiệp trần thôi chớ vương mang,
Tội trần thôi chớ lấp đàng tôn sinh.
Nhớ tiền kiếp phận mình lặn lóc,
Tạo nghiệp duyên cười khóc khổ đau;
Nghiệp trần là nghiệp làm sao,
Lạt như nước ốc, bạc màu như vôi.
Nay nhìn lại nghĩ thôi quá chán,
Thông thế nhân chẳng đáng chi khen;

Dễ dẫu bề mọc gương sen,
Vẽ chi Trang Tử bao phen vỗ bồn.
Nay Huynh đệ sống còn nơi thế,
Gặp đạo Trời bảo vệ nước non;
Gắng lo sứ mạng cho tròn,
Trong cơn tai biến lòng son dặt gòn.
Khuyên đừng để chia tình đồng đạo,
Khuyên chớ nên gây tạo rẽ phân;
Phái chi chi phái nơi trần,
Tam giang đều cũng hợp lần đạo cơ.
Nay gặp lúc ngọn cờ Đại Đạo,
Giữa phong ba khó bảo cho rành;
Tùy nơi định tịnh trí minh,
Nhận đường chánh tín cho mình thoát nguy.
Tệ Huynh nguyện từ bi Thượng Phụ,
Ban ân lành khắp đủ chúng sanh;
Qua cơn tàn sát chiến tranh,
Để cho non nước thanh bình một khi.
Đây nhục đệ hãy suy lời dạy,
Tình đệ huynh đã sẵn xót thương;
Sống còn nơi cảnh trần dương,
Giữ gìn đạo đức là phương cứu mình.
Dầu gặp lúc chiến chinh thế sự,
Dầu gặp cơn lành dữ đổi thay;
Đạo tâm trọn niệm hằng ngày,

Cứu linh hồn khỏi đọa đày trầm luân.

Chư Thiên Mạng và tất cả đệ huynh trung đàn thành tâm lo Đạo Tệ huynh sẽ hết sức hộ trì. Và Tệ Huynh xin báo tin mừng cho chư Thiên Mạng và các huynh đệ tường tri, là kể từ nay sắp đến, mặc dầu thế cuộc đổi thay, kể bên khốc hại, nhưng lệnh Ngọc Kinh sắc chiếu, nơi Diêu Điện ban hành, sắc điệp Tây Phương Phật Tổ cùng Tam Giáo Tòa đã ban cho các chơn linh tiền bối lưỡng đài quá vãng kỳ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được lần lượt giáng cơ, để tiếp xúc cùng huynh đệ lo hành đạo phổ độ như sanh, là tùy căn cơ duyên nghiệp mà dẫn dắt chơn linh. Vậy chư huynh đệ hãy cố gắng tích cực tham gia, lo lắng mọi việc mà Thiêng Liêng đã qui định, đem hết lòng nhiệt thành vì Đạo, để cầu cho tổ phụ siêu sinh, dầu có chuyển kiếp nơi trần gian trở lại, cũng đều được điển thiên cứu độ, được Tiên Phật tùy căn cơ mà vớt lên khỏi ngục hình chuyển kiếp, chư huynh đệ cố gắng.

Tệ Huynh xin chào chư Thiên Mạng, chào chung tất cả đệ huynh tỷ muội trung đàn. Tệ Huynh xin đời gót.

NGÂM :

Giã từ huynh đệ trung đàn,
Nương theo phước báu mây ngàn lui chơn.
CQPTGLĐĐ Thánh Giáo Sư Tập Năm 1965
Trang 44-48 (1965)

11. ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN

11.1 ĐỨC QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN đưa
chơn hồn lai đàn.

11.2 ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN giảng
đàn lần đầu tiên.

11.3 ĐỨC CÔNG ĐỨC CHƠN TIÊN còn khẩu
nghiệp chưa thanh lọc xong nên chưa vào chánh
vị.

HƯỜN CUNG ĐÀN

Kiểm Duyệt Ngày 14 Tháng 9 Giáp Thìn (1964)

THI :

QUAN cảnh trần ai lắm rồi nùi,

THÁNH truyền đạo lý rán hòa vui;
ĐẾ đưa sanh chúng vào chơn lạc,
QUÂN pháp tuân y chớ lợt mùi.

Lão chào chung chư Thiên Mạng tam ban.
Hôm nay Lão lai đàn để đưa **CÔNG ĐỨC**
CHƠN TIÊN nhập cơ. Chư Thiên Mạng an tọa
định tĩnh, vì điển chưa thuần chớ nên xáo trộn.
Lão thượng ỷ hộ trì.

Tiếp Điển :

THI :

NGÔI cũ từ xưa đã sẵn dành,
VỊ (đê) đàn nội ngộ em anh;
HUỲNH kỳ phơ phát trên nền Đạo,
SẮC bạch in y ấy đạt thành.
CÔNG quả nơi trần tua vẹn giữ,
ĐỨC tròn phẩm giá bẻ đề danh;
CHƠN thành một thuở ngàn thu
hưởng,

TIÊN cảnh gìn chung cả chúng sanh.

HUỲNH SẮC, tôi chào chung Thiên Sắc
lượng dài nam nữ. Hôm nay đệ được Thánh Đế
dẫn dắt nhập cơ trần, âu đó cũng là một phần
danh dự cho đệ. Đệ nhắn nhủ cùng chư Thiên
Sắc nên lấy đức tin của Đệ nơi trần làm căn bản
cho sự tu học. Đệ ngày này đã được phần đặc

quả, nhưng chưa vào chánh vị và xưa kia nơi
trần miển còn vương vấn khẩu nghiệp, thế nên
nắng ná lập thêm phần công quả vô vi sau sẽ
được vào chánh vị. Vậy hôm nay Đệ xin cáo lỗi
cùng chư huynh tử những việc trước kia và
Thiên Mạng tỏ đôi lời như giờ tái ngộ.

BÀI :

Huỳnh Đạo đà phát khai ba chín (39 năm),

Sắc bạch y thọ lệnh Từ Tôn;

Đôi phần xác, chọn hồn,

Lời đây phân lại như tồn ngày xưa.

Lưu bút tích sớm trưa ghi tạc,

Ký lòng phàm giải thoát trần mê;

Cùng chung xác thịt quay về,

Đại đồng chuyển hóa, bộn bề vấn vương.

Huynh tử đệ muội tưởng cho Út,

Kiến thức cao hạnh phúc càng cao;

Minh thông thế sự tâm bào,

Nhớ nhưng mơ mộng biết bao trần tình.

Đã có lúc tâm trình gia nội,

Đã lấm phen nhàn rồi tu hành;

Bao lần theo gót đàn anh,

Xây nền đắp móng, tung hoành thuở xưa.

Đã nhiều phen chiều trưa huynh tử,

Dược mấy lần thối bỉ đời tu;
Thăng trầm chuyển vận mịt mù,
Đạo nhà điên đảo lu bù đó đây.
Nay Đệ xin trình bày tỏ rõ,
Để hiền huynh sáng tỏ trước sau;
Vì chưng xác thịt lộn nhào,
Ra vòng cương tỏa biết bao đau lòng.
Đệ nghĩ lại ngoài trong đây đó,
Xét cho cùng chẳng bỏ đệ huynh;
Tu hành giữ mực trung bình,
Bởi vì nghiệp khẩu, linh đình trần miên.
Nên nay chịu chưa yên phẩm tước,
Lúc sanh tiền ngày trước màng chi;
Vị danh là cái chi chi,
Giữ lòng trong trắng còn gì được hơn.
Kìa thế sự tiếng đồn trùng trập,
Nẻo lợi danh tranh chấp giàu sang;
Tách đường, trở lối, băng ngang,
Thế gian điên đảo cơ hàn đạo tâm.
Nhìn kỹ lại lòng thâm chính trực,
Ngó xem chơi cơ cực Đạo đời;
Xây niềm hòa ái nơi nơi,
Tạo thành Bát Nhã cõi Trời siêu thăng.
Riêng gia cảnh trần hăng đôi chút,
Liên nhớ chẳng ngày chú công phu;

Vãng hồi trở lại Tiền du,
Noi đường của chú, thoát mù nhớ chẳng?
Nhị hiền tẩu, trở trần với phận,
Cuộc sống phàm lặn độn biết bao;
Cao Đài giải thoát chớ nao,
Chú đây cũng một lòng nào đáy thoi.
Khuyên cố gắng trau giồi phẩm hạnh,
Nhũ thực hành trọn lãnh vị ngôi;
Đời tàn gần điểm đến rồi,
Cố mau chớ bước khúc nôị ngọn ngành.
Giữa cơ quan em anh ngày trước,
Một lòng lo từ bước tiến lần;
Đạo đường nhẹ gánh lằng lằng,
Vì nhờ công quả bước lần Bồng Lai.

Nay đệ để đôi lời cảm ơn chung chư Thiên
Mạng, cùng huynh tử đệ muội, vì sắp mãn giờ
đệ phải nhường bút lại Thánh Đế. Đệ chào
chung lưỡng ban, LUI

Tiếp Diễn :

THẦN OAI VIỄN TRẤN – Ngã tái đàn,
Lão nhắc lại linh Tam Giáo Tòa ân tứ **CÔNG
ĐỨC CHƠN TIÊN**, nhưng vì nơi trần còn phải
chịu điều khẩu nghiệp nên chưa được hoàn toàn
vào chánh vị, phải lập công bồi đức thêm chớ

ngày phán định, chùng ấy mới được nhập đàn
phổ độ.

BÀI :

Đời phải loạn vì đời sa đọa,
Đạo thì tua phải xóa tham sân;
Khuyên răn huynh đệ tứ ân,
Hành câu hòa hiệp bước lần Tiên sa.
Lão nhờ có Xuân Thu tỏ rạn,
Nay thủy chung với bạn Cao Đài;
Giữ tròn khí sắc miệt mài,
Đường tu tiến bước có ngày vinh quang.
Trung với Đạo lẽ làng danh phận,
Trung với Thầy tinh tấn minh quang;
Trung Dung nơi cõi trần hoàn,
Trung Thừa tam đẳng chiếu hàng Đài Cao.
Cang chơn lý, phải nào tà lý,
Cang với hiền thời bĩ hậu lai;
Cang trường một mực chớ thay,
Can qua xóa đặng, Cao Đài biểu dương.
Nghĩa với thế luân thường đạo lý,
Nghĩa với đời tìm lý diu nâng;
Nghĩa thì trọn đạo thanh bần,
Nghĩa hòa đây đó nghĩa ân vẹn toàn.
Khí giữ đặng an toàn phần tướng,
Khí thì đừng bĩnh bướng sục sôi;

Khí hòa huynh đệ khúc nô,
Khí thân soi sáng, trả rồi nợ duyên.

Lão để đôi lời chư hiền khá tri hành sự.
Đây Lão nhắc lại phần tạo tác nơi Vệ Long
Trung (Quãng Ngã) đang dở dang, vậy chư
hiền nam nữ cũng nên tỏ tình tương thân tương
trợ giúp cho việc tạo tác được hoàn thành. Đó là
một công đức trong việc hoằng dương giáo pháp,
phổ độ nhơn sanh trong buổi hiện tình để bòn
thêm phần âm đức.

Lão cũng ban ân hiền Thiên Chiếu Tinh
không ngại đường xa với thời cuộc khó khăn về
châu lịnh, với lòng chơn thành vì Thầy vì Đạo,
lo cho nhơn sanh trong lúc này cũng là cho
phẩm vị của hiền về sau vậy.

Thôi Lão ban ơn chư Thiên Mạng đàn tiền,
Lão hồi điển. THĂNG

Theo bản ronéo 1964

12. ĐỨC BẢO HÒA THÁNH NỮ

12.1 ĐỨC NGỌC LỊCH NGUYỆT ban ân

12.2 ĐỨC BẢO HÒA THÁNH NỮ giáng đàn
lần đầu tiên.

VĨNH NGUYÊN TỰ, 02 Tháng 1 Giáp Thìn
(14-02-1964)

THI :

NGỌC ẩn Hoàn Sơn dụ khách hiền,
LỊCH trình Tiên hội điểm ân Thiên;
NGUYỆT minh thủy tọa Long Vân hiện,
Giáng bút san hà hỏ phục biên.
Đàn tịnh khai thông điềm Bắc Khuyết,
Vĩnh thuần đạo đức tại Nam Thiên;
Nguyên tay tế độ quần sanh nạn,
Tự lập khuyến nhơn chí nhẫn kiên.

.....

Xuân Bần Đạo đôi giây thỏ thẻ,
Xuân nhẩn người vẹn vẻ phân minh.
Xuân đàn Thánh Nữ sắp xin,
Vào cơ khuyến khích gia đình thôn
lân.

.....
Tiếp Điển :

THI :

THIỆN tâm đề bút vận thi ông,
ĐỨC cả trau giồi lập quả công;
BẢO hộ thân lân qua nạn ách,
HÒA đồng em Chị đến non bông.
THÁNH như roi dấu người Nam
Việt,
NỮ chí nêu gương giống Lạc Hồng;
Chào hết lưỡng đài nơi điện nội,
Xuân lòng đầy nước hiện giao long.

Thánh Nữ chào chư Thiên Sắc lưỡng đài,
chào liệt vị tam ban. Thánh Nữ nhân dịp khai
xuân, giáng đàn để một bài thơ tùy vận cùng
chúc Xuân năm mới với liệt vị và cũng xin có
đôi lời tỏ cùng gia nội. Vậy xin mời liệt vị an
tọa.

BÀI :

Xuân Giáp Thìn nường cơ đề bút,
Tiếp điển thiên hầu chúc Tân Xuân;
Chúc cho huynh đệ xa gần,
Mùa xuân năm mới trọn phần quả công.
Xuân nhắc lại gia đàn nhục tử,
Tế tức đồng nghe thử lời Ta;

Dầu nay Tiên tục cách xa,
Nặng tình huyết nhục thiết tha ai hoài.
 Bá với Sử, cả hai Lang Tử,
 Chơn linh là người giữ động môn;
 Theo Thầy xuống chốn trần hồng,
Mượn đường huyết nhục vô vòng thác sanh.
 Vì bả tục căn lành không nhớ,
 Tạo thê nhi vay nợ chác nần;
 Một đời khổ lụy tẩm thân,
Đạo mầu vừa học, nợ trần vừa xa.
 Đưa đi trước thì là về trước,
 Những hỡi ôi! Đi được về không;
 Huyền quang lấp mớ bụi hồng,
Thê nhi gây tạo thêm vòng trái oan.
 Chẳng tu niệm hầu toan cứu rỗi,
 Học Bàn Môn nặng tội sát sanh;
 Hỡi này dâu thảo cháu lành,
Niệm tình phu phụ nghe rành lời Ta.
 Lang Tử Hữu thiết tha, tha thiết,
 Chốn ngục hình rên siết lắm thay;
 Tình sư phụ, thấu Bồng lai,
Ngọc Huynh sở cậy Ta nay giáng đàn.
 Sum hiền tức ân cần lời dặn,
Cúng giỗ thì không đặng sát sanh;
 Heo gà ngon miệng đã đành,

Vui say kể sống tội dành người xưa.
Lòng nơn đạo đĩa dưa, đĩa muối,
Dạ thương chồng sớm tối kệ kinh;
Bạc tiền bố thí phóng sinh,
Trợ nghèo giúp khó trọn tình thâm nhi.
Rằm tháng bảy đến kỳ phóng xá,
Trước điện vàng phục tạ Thiên Liêng,
Cháu con lòng phải kiền thiên,
Khẩn cầu may đặng tội liền giảm khinh.
Sanh trong cõi phù sinh vật chất,
Vận mạng nhiều đắc thất thanh suy;
Lúc yên mà chẳng tu trì,
Đến cơn hoạn nạn có gì để nâng.
Hỡi nhục tử, nữ nam nghe dạy,
Đừng dễ duôi mà phải lo tu;
Thiên cơ đã sắp vận trù,
Long Hoa đại hội công phu chưa rồi.
Tình huyết nhục khúc nôi san sẻ,
Chớ vì tiền nặng nhẹ với nhau;

Một lời mang nghiệp về sau,
Chợ đời của tạm, lâu mau chẳng còn.
Đàn khai xuân không còn mấy phút,
Vì nội gia trong đục tỏ phân;
Nêu gương cho khách hồng trần,

Mong rằng liệt vị cảm thông mọi điều.
Chúc năm mới được nhiều công quả,
Chúc Giáp Thìn bớt họa lê dân;
Vui câu đạo đức tinh thần,
Giã từ liệt vị các lân phản hồi. **THĂNG**
Theo bản ronéo 1964

13. ĐỨC LINH ỨNG TÔN THẦN

13.1 ĐỨC GIÁO TÔNG ban ân cho huynh
trưởng Địa Cốc công quả cho thân phụ.

13.2 ĐỨC LINH ỨNG TÔN THẦN giáng đàn
lần đầu tiên.

THÁNH THẮT TÂN ĐỊNH, 16.7 Giáp Thìn
(22-08-1964)

THI :

Vì lời đã hứa với nguyên nhân,
Nên mới giáng đàn để tỏ phân;
Các việc trước sau chưa giải quyết,
Giáng mừng toàn tất khá bình thân.

**LÝ GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỲ
PHỔ ĐỘ** mừng chung đàn trung lương ban đảng
đảng, miễn lễ an tọa. Bần Đạo cho phép Pháp
Đàn tọa thiên hộ điển.

Này Bộ Phận Hiệp Thiên Đài cũng như
Phái Đoàn Phổ Thông Giáo Lý Trung Du Hành
Đạo. Giờ này thể theo sự đồng ý của **ĐỨC
ĐÔNG PHƯƠNG CHUỖNG QUẢN**, nên Bần
Đạo giáng đàn để giải quyết những điều còn
chưa dứt khoát. Những lời lẽ sau đây đều có
liên quan vấn đề Trung Du Hành Đạo.

THI :

Địa Cốc tâm linh đã sẵn sàng,
Bước đường tu niệm biết lo toan;
Bao nhiêu lộ phí xin đài thọ,
Hành đạo miền Trung của Phái Đoàn.

BÀI :

Bần Đạo chứng lòng vàng của đệ,
Góp quả công dành để có phần;
Cho hồn linh của phụ thân,
Đúng là một bậc nguyên nhân cần dùng.
Chứng cho đó chí hùng cao cả,
Từ thủy chung gan dạ góp công;
Thì nay sẽ hết bận lòng,
Lời đây đã hứa lo xong vấn đề.

Hồn thân phụ chưa về cơ bút,
Vì bận còn tiếp tục công phu;
Gần đây được lĩnh mùa thu,
Của Tòa Tam Giáo công phu đúng kỳ.
Sẽ về đàn tiết chi phân giải,
Cho hiền đồ hết ngại lo âu;
Huỳnh Chơn hiền đệ, Địa Châu,
Khá tua định đoạt đừng âu bạch gì.
Khá sử dụng của ni (ai) đủ số,
Để rồi đây thi thố quả công;
Hai hiền chớ khá bận lòng,
Lời đây đã hứa một đồng không xê.
Đừng e ngại mà bê trễ bước,
Tùy việc làm chằm chước đắp bù;
Đó là Địa Cốc công phu,
Góp phần cho vững đường tu sau này.
Huỳnh Chơn bạch :
Đừng bạch nữa mà đây thêm bận,
Hồn nguyên nhân chuyển vận việc ni (ai);
Nhị hiền tua chớ ngại nghi,
Mà e lỡ bước nhiều khi trễ đò.
. THĂNG

NAM THÀNH THÁNH THẤT 15.10 Giáp Thìn
(18-11-1964)

THI :

LINH tánh trước tu đã sửa mình,
ỨNG tâm tầm đạo được siêu sinh;
TÔN sư mật giáo cơ mầu nhiệm,
THẦN Thánh bí truyền diệu pháp
minh.

VÕ chẳng hơn ai nhờ chí thiện,
VĂN không kịp chúng bởi lòng tin;
THI thơ gượng ép câu bình trắc,
GIÁNG để đôi điều hối đệ huynh.

LINH ỨNG TÔN THẦN VÕ VĂN THI –

Tệ Huynh chào mừng quý chư hiền đệ, chư hiền muội. Tệ Huynh xin mời an tọa. Tệ Huynh xin lỗi làm mất ngày giờ tu học của chư hiền đệ, chư hiền muội mà đến đây, trước có bốn phận, sau cũng có một vài điều nhắn về gia đàn của Tệ Huynh khi còn mang nhục thể. Sau khi rời bỏ xác phàm, công quả vẫn còn thiếu sót, tuy rằng đã thoát khỏi vòng lục đạo. Vì vậy mà trong thời gian mấy thu dư vẫn phải tu luyện học tập cùng tùy tùng với các Đấng đi độ thể nhiều cảnh giới khác để lập thêm công quả, đến ngày nay, kể ra công phu tu luyện cũng tạm gọi

là vừa đủ để tự tìm, tự học, song song với việc lập công bồi đức.

Đúng lý ra thì Tệ Huynh đã được phép về cơ vào hạ tuần cửu ngoạt, nhưng xét thấy vì có nhân duyên liên hệ đến đồng Đạo miền Trung Việt và được biết trước sự thể tai nạn sắp xảy đến, nên Tệ Huynh đã khẩn cầu TAM GIÁO TÒA cho được hoãn lại đến hôm nay để những lời khuyến thiện không phải là quá sớm. Chư hiền đệ muội chắc chắn còn nhớ, trước đây không mấy tháng, nhục tử của Tệ Huynh được sự chuyển tâm mà đã góp phần ít oi công quả với phái đoàn Phổ Thông Giáo Lý Liên Giao Hành Đạo và có lẽ cũng còn một số chư hiền huynh, hiền đệ còn nhớ bài Thánh Giáo tiên tri nơi Trung Hưng Bửu Tòa có hai câu :

“Thu qua đông lại,

Khấp đó đây như bãi tràng sa”

Vì lẽ vận mệnh của nhân sanh cùng Thiên Cơ dị lậu, nên sự việc đã rồi, chư hiền huynh đệ muội mới thấy rõ như ban ngày. Chính vì những lý do trên nên Tệ Huynh mới đến đây để phụ họa thêm lời ĐỨC GIÁO TÔNG vừa rồi mà hồi hải đệ huynh hãy chung tay hiệp sức đóng góp

công quả vào việc từ thiện, không nên để lỡ cơ hội tốt đó vậy.

Còn sau đây xin chư hiền đệ vui lòng chuyển lại giùm nhục tử của Tệ Huynh vài đoạn sau đây :

BÀI :

Địa Cốc Tinh Đăng Khoa nhục tử,
Vì hiếu tâm phụng sự Đạo Trời;
Tinh thần phục vụ không thôi,
Bao nhiêu khảo đảo không rời đường tu.
Đây Cha vệt nút mù cho trẻ,
Đường quả công con sẽ đăng trình;
Thương con có chí hy sinh,
Vì Thầy, vì Đạo không tình riêng danh.
Nay Cha tạm Nam Thành giáng bút,
Giã ơn con để chút lời khuyên;
Vững lòng tìm bước Đạo Tiên,
Vượt qua khảo đảo nên hiền nên nhân.
Cha đôi lời phân trần đạo lý,
Chí lòng con tạo vị tạo ngôi;
Lòng con giữ vẹn đạo Trời,
Lòng con cứu cánh muôn đời tổ tiên.
Đời vật chất bạc tiền giả tạm,
Không vì tiền mà chạm tuổi tên;
Có tiền tâm đạo chẳng bền,

Lập trường không vững mà nên nổi gì.
Cơn thử thách một khi hành Đạo,
Của Phái Đoàn tần tảo xông pha;
Tình giao phụ tử cảm hòa,
Chuyển tâm con trẻ ứng ra đỡ đần.
Đó là một đặc ân giúp bạn,
Nghĩa đạo đồng mới đáng lòng nhân;
Tiền không mua được Thánh Thần,
Người đời lầm tưởng muôn phần hiểm nguy.
Lời cha để con suy nghiệm kỹ,
Mà học theo đạo lý tâm tu;
Thế gian như thể mây mù,
Ngọn đèn chơn lý muôn thu soi đường.
Con hãy nhắc tình thương cốt tửy,
Cho con Võ Văn Lũy hiểu rành;
Đời người sanh tử tử sanh,
Lên rồi lại xuống loanh quanh luân hồi.
Mấy chục năm cũng thời một kiếp,
Huynh đệ nên tương hiệp nhủ khuyên;
Rằm ngươn Thánh Thất cần siêng,
Tối lui học hỏi cần chuyên đạo mầu.
Cha tự hỏi lẽ đâu trái cách,
Cha làm Thầy, bán sách hỏi con?
Vì thương méo sửa ra tròn,
Bởi thương nhắn nhủ nỉ non bao lời.

Cha về chốn cõi Trời thông thả,
Thương các con vất vả trần gian;
Ở trong thời sự biến loạn,
Mà chưa trọn đức bảo toàn làm sao?
Địa Cốc con công cao gìn phận,
Lời Cha đây xác nhận cho con;
Sớm hôm công quả rán tròn,
Sao cho danh tạc sử son sau này.
Vì mẫn lời mê say dạy trẻ,
Mà đệ huynh lặng lẽ ngồi chờ;
Xin tha lỗi mọn hãnh hờ,
Cảm ơn huynh đệ nầy giờ vẫn vui.
Lời tạm biệt ngùi ngùi buồn tủi,
Không mấy khi gần gũi đệ huynh;
Đơn sơ cũng gọi tất tình,
Giã từ bạn đạo Thiên Đình đời chơn.
Xin kiếu.

Theo bản ronéo 1964

14. ĐỨC THIỆN ĐỨC THÁNH NHƠN

14.1 ĐỨC ĐỊA TẠNG VƯƠNG BỒ TÁT công
bố Thánh Sắc

14.2 ĐỨC THIỆN ĐỨC THÁNH NHƠN giảng
đàn lần đầu tiên.

TAM THANH BỬU ĐIỆN, 15.10 Quý Mão
(1963)

THI :

Tam **VƯƠNG** chứng vị định phân ban,
Thanh **ĐỊA** Tiên Thiên ánh chiếu quang;
Chiêu **TẠNG** ngũ chơn hòa đắc tánh,
Hồn **LAI** thành nguyện cả trung đàn.
Nam mô A Di Đà Phật.

Bần Đạo sứ mạng dẫn hồn lai đàn trước
cảnh Cao Minh, nam nữ khá bình tâm tiếp điển.
Bần Đạo xuất ngoại trở hồi.

Tiếp Điển :

THI :

TỰ Thiên **ĐỊA** lập luật vô tư,
NGUYỄN đặng **PHỔ** thông đức Đại
Từ;
VĂN trọng **TINH** thần công quả tạo,

HÊN trường lai nhập cảnh không hư.

THI :

Hư linh **PHU** hạo lý Trời ban,

Hưởng lộc **HOÀNG** Thiên mượn
điển quang;

Phước thọ **SẮC** phê lo điểm đạo,

Tinh thần **ÂN** nhuận huệ hồng chan.

Lập tâm **THIỆN** chí bồi công quả,

Nhờ đặng **ĐỨC** lành bảo vị an;

Dụng trí **THÁNH** chơn hòa mỗi phận,

Tín thành **NHƠN** nghĩa lễ thường ban.

Tôi mừng quý đại huynh, đại tử, để tôi cảm
lỗi Hiệp Thiên Đài, cũng vì tấm lòng đạo đức
lập công chẳng nệ với nhiệm vụ tôi đáng trọng
ân sâu phận sự Hiệp Thiên Đài. Cha mừng các
con ấu tử trước đàn, vậy tôi phiền quý đạo tâm
bình thân để tiếp trợ điển giùm tôi. Giờ đây, tôi
có đôi lời đạo đức trước để khuyến khích tinh
thần quý đạo tâm, sau cảm lòng để cho tôi đôi
phút cùng con tôi tỏ lời phụ tử tình thâm. Vậy
các con hiếu tử khá quì trước điện, tôi xin bái
pháp đàn bình thân trợ điển giùm tôi. Quý đạo
tâm ôi! Tôi buổi trước khi còn sanh tiền biết
nhiệt tâm thành với Đạo, trải thân dải dầu công
quả khó khăn, đường Đạo chông gai cản trở mà

tôi cũng nhiệt tâm thành chí quyết cho trọn một
đứa con hiếu Đạo với Thầy là đủ, nhưng tôi
cũng đồng phần mà không có trách vì căn quả
tội xưa quá nặng, nên buổi tiền tôi phải trả biết
bao nhiêu khổ thân với thế, nay nhờ kỳ đại xá
lần ba, Đấng Phụ Hoàng là Cha linh hồn của
Đạo, được ân ban sắc tứ cho tôi đặc vị vào hàng
Thánh như điểm chỉ. Vậy tôi có đôi lời, tôi nhờ
quí bạn mỗi thứ cho tôi tiếp truyền cùng ấu tử
tôi trước đây. Các con ôi!

BÀI :

Cha vắng bóng chớ hồn linh không vắng,
Cảm thương con cha đặt lại trần;
Cha tu công quả tứ ân,
Sau nhờ con lập thêm phần vô vi.
Cha nay đặt từ bi ân xá,
Đấng Phụ Hoàng lượng cả bao dung;
Thánh Như cha chứng hiệp tòng,
Ngôi Thánh tận hưởng nhờ cùng Đạo Tiên.
Nay Cha giảng lời khuyên con đại,
Gắn lo tu tứ đại đắp bồi;
Cha nay chứng đặt Thánh Ngôi,
Nhờ con bồi đắp tô bồi lập công.
Con lớn nhỏ chung đồng lãnh đạo,
Gìn gương cha mà tạo công đầy;

Công quả báo đáp Đạo Thầy,
Con ôi trần thế với đây có chi.

Dầu khó nhọc gắn ghi với Đạo,
Dầu gian lao rán tạo công trình;

Có ngày lượng cả phân minh,
Con ôi cố gắng trọn gìn mỗi con.

Hiếu tâm con vẹn tròn với Đạo,
Hiếu tâm là con thảo đáp đền;

Mỗi con mỗi ý đưa lên,
Lòng Cha cảm động khó nên trể à.

Vân con ôi! Lời cha khuyên dạy,
Cha thương con oằn oại Đạo chơn;

Đạo Trời cố gắng hiệp hườn,
Đạo Thầy bền vững ban ơn Cha Trời.

Hòa, dâu thảo để lời nhắc nhở,
Hòa con ôi nâng đỡ gia đình;

Thương con bốn phận lo gìn,
Gắng lo bồi đắp như tình tròn vuông.

Trừu con ôi cội nguồn có gốc,
Cha nhìn con cha khóc biết bao;

Phận con là gái điểm trau,

Trau đường đạo đức dồi dào đường tu.
Cha khuyên con tạc thù các phận,

Lời của cha chỉ dẫn từ con;

Mong sao đạo đức con tròn,

Để lo bảo thủ đời còn bao lâu.

Thành con ôi dãi dầu lắm lúc,

Giờ con nay được chút hồng ban;

Nhờ cha lập đức đặng hoàn,

Nay con đặng hưởng Đạo vàng gắng bươn.

Luốt phận gái đề chương hiếu đạo,

Phận dâu hiền lời bảo của Cha;

Biết lo xử thế đạo nhà,

Thì con gắng học chữ hòa phận con.

Tài này trẻ tài con nam tử,

Hiếu đạo con gìn giữ cho tròn;

Gia đình gắn dựng bản (g) son,

Dung hòa anh chị lời còn của Cha.

Bê đạo đức con nhà học thức,

Con gắng lo trợ lực từng phu;

Chọn lời ăn nói ôn nhu,

Hòa trên anh chị tạc thù ở con.

Lô phận gái lòng con cha nhắc,

Nhắc đến con Cha bắt ngậm ngùi;

Ở trần tới tới lui lui,

Vay vay trả trả có vui chi nào.

Tu nghĩa tế nêu cao danh phận,

Đạo đức con tiếp dẫn chơn truyền;

Cơ quan của đạo tiên thiên,

Con lo vun đắp mối giếng thành công.

Con nay hưởng phước hồng Thượng Đế,
Kiếp số cha buổi xế đời tàn;
Nay nhìn mỗi phận khó toan,
Các con cố gắng phục hoàn lo tu.

Cha đặng hưởng nhàn du cảnh lạc,
Kiếp luân hồi giải thoát đặng rồi;
Mẹ con phải chịu quả nhồi,
Linh hồn nhờ trẻ đắp bồi từ đây.

Nay nhờ đặng đạo Thầy chan rưới,
Hưởng hồng ân tắm tưới Hoàng Thiên;
Các con công quả Đạo Tiên,
Đền ơn tứ đại mỗi giếng của con.

Thôi vắn tắt để lòn lời dạy,
Nhờ sắc ân trên Đại Hoàng Thiên;
Mượn cơ chơn đạo đàn tiên,
Lai về tỏ vẻ trần duyên đôi hàng.

Đường sanh tử con đang xây chuyển,
Đến giờ này chơn điển đã mòn;
Từ từ cha nói lại con,
Giã từ quý Đạo điển còn tỏ phân.

Bấy lâu xa cách hồng trần,
Vắng hình vắng bóng hồn lần được lai.
Cám ơn phận sự Thiên Đài,
Từ từ hồn trở nói ngay Thiên Đài.

Theo bản in ronéo của Trường Chơn Đạo
Tam Thanh
□

15. ĐỨC HỒI GIÁC CHƠN TIÊN
□

15.1 ĐỨC THÁI ẤT THIÊN TÔN đưa chơn
hồn nhập đàn.

15.2 ĐỨC HỒI GIÁC CHƠN TIÊN giáng đàn
lần đầu tiên.

HƯỜN CUNG ĐÀN, 14.8 Đinh Dậu (1957)

THI :

THÁI độ người hiền đặc quả Tiên,
ẤT ban chơn pháp tận chơn truyền;
THIÊN ân chỉ lối tua bền chí,
TÔN chỉ định phân sử đạo biên.

THƯỢNG TÔN THÁI ẤT chào mừng các
môn sanh lưỡng phái đàn trung nam nữ. Giờ nay
Thượng Tôn lâm đàn chứng lễ Trung Thu lời
dạy chung nam nữ. Vậy khá tịnh tâm lắng nghe
Thượng Tôn phán.

BÀI :

Chung nhau bước trường thi thống nhất,
Đường cùng đi Tân Luật để tâm;
 Khó mà chịu được do tâm,
Thoát qua bở ngỡ hầu tâm Phật Tiên.
 Đủ công quả người hiền Ta rước,
 Lần điển quang rọi trước cõi lòng;
 Nhọc nhằn học được mới thông,
Thông câu bác ái hiệp lòng từ bi.
 Đời tận thế rán đi kéo trễ,
 Phải biết rằng dâu bể hóa cồn;
 Thì trò tua phải sùng tôn,
Học tâm đạo đức đêm hôm tử đồng.
 Tùy theo thế chí công lập đức,
 Tìm đường ngay thoát vực sông mê;
 Sớm chiều công quả chớ xê,
Vun bồi cội phúc chớ hề lãng tâm.
 Người đức hạnh thâm thâm diệu diệu,
 Kẻ thông tường như điểu về non;
 Công phu công quả lo tròn,
Kìa gương đạo đức tiếng còn Trương Lương.
 Đời chí đức Văn Vương còn để,
 Thế oai hùng nhiều kế Khổng Minh;
 Anh Thư như gã Tân Huỳnh,
Xem gương Hàn Tín nhục vinh đầu mào.

Lòng cương quyết Huyền Trang lưu thế,
Chí tâm thành hải thệ Huệ Năng;
Hư nên cũng giữ tâm bằng,
Xem gương đạo đức chí hằng độ nhau.

THI :

Độ nhau đi đến Đạo thành danh,
Công quả tô bồi tạc sử xanh;
Giữ mối chơn cơ lo thống nhất,
Trọng gìn hòa ái ắt nên thành.

Giờ đây Thượng Tôn lâm đàn để lời cho các môn sanh được am hiểu đàn vừa qua vì chỗ vọng cầu tình huynh đệ chưa được rõ sự tường tri, nhưng tại sao Đấng Từ Phụ lại dạy khuyên mà Ẩn sự từ trần của KIẾN TÂM hiểu chăng? Ấy Là Từ Phụ muốn cho gia quyến cùng các bạn đạo không để tâm buồn hầu có nguyện cầu hồn linh thẳng cảnh trước khi KIẾN TAM BẢO NGUỒN TINH sắp thẳng cảnh trước tam nhứt hồn đã lìa xác chỉ còn mê tánh mà thôi. Nên sự chỉ truyền dù cho dạy rõ đi nữa e phải xúc cảm đến Thiên Liêng thành ra muốn cho các môn sanh tìm hiểu lý mà đây sự đặc quả sẽ đem lại đền bù những hồi nhọc khổ với phẩm vị đáng giá.

Vậy các môn sanh tịnh tâm tiếp điển để
Thượng Tôn cho nhập đàn chuyển văn. Thượng
Tôn ban ơn lành Thượng Tôn thẳng.

Tiếp Điển :

THI :

VÕ văn toàn vẹn chí tâm thành,
THƯỢNG đẳng sư tầm đáng phẩm
danh;
THỌ mạng Thiêng Liêng tua giữ dạ,
THÀNH tài lưu sử cả dân sanh.
HỒI tâm tỉnh lại đời mê mộng,
GIÁC tánh thông tri cuộc chuyển
quanh;
CHƠN lý gìn lòng lo tịnh định,
TIÊN ân huệ nhuận lúc thu thanh.

BÀI :

Xưa ở thế lăm lần lăm lạc,
Tưởng Đạo Trời như bạo thành chì;
Nào ngờ đúng lượng vàng y,
Mười mười chắc đúng không chi sánh bằng.
Huyền diệu thanh khi thẳng lúc giáng,
Ánh linh toàn trường đoản độ nhưn;
Cửu chuyển đi xuống thất hườn,
Thất hườn về đến chí chơn nhưt hườn.
Đầu bái tạ đại ơn Từ Phụ,

Nhờ rộng dung hấp thụ Cao Đài;
Từ Thống Nhứt cứ đi hoài,
Thân hình tiêu tụy do tà bởi tôi.
Nơi gia đình ôi thối ngăn trở,
Vì lý do lở dở đa đoan;
Bước chơn vào tịnh chẳng an,
Cũng như dây sấn đóng ngang nhánh bần.
Thiếu can đảm nên cân chưa đúng,
Mới thân vào lúng túng đường tu;
Phải chi gấn bó cần cù,
Tứ thời an dưỡng đồng tu trọn lành.
Nhờ công quả công trình đường lối,
Kém công phu ngộ hối phận làm;
Nên đành lìa tách cõi nam,
Ân hồn tái luyện bởi ham mê mùi.
Nên cam chịu ngậm ngùi tác dạ,
Phạm luật điều lả chả châu rơi;
Đê đầu bá bái Thầy Trời,
Nhờ Trên ân xá bước đời cảnh Tiên.
Nên giờ này đoàn viên đôi khắc,
Để ít lời tóm tắt thoáng qua;
Nỗi thương con vợ chan hòa,
Vì tôi lìa xác trong nhà kém vui.
Ngày **Bạch Cúc** em ôi nghe tỏ,
Cảm ơn nàng như thỏ chờ trăng;

Còn ai mà đợi mà rằng,
Kiến Tâm anh hỡi theo lẫn gió mây.
Đoái nhìn chạnh nhớ này gái thảo,
Rể con hiền toàn bảo phận Cha;
Từ đau cho đến chôn già,
Muôn điều an hảo đó là tròn câu.
Mắc tả cảnh quá lâu chờ đợi,
Chào đệ huynh thơ thới bình an;
(Tôi mừng quá quên chào các anh)
Từ tôi xa cách lên đàng,
Nhờ liên giao bạn hoàn toàn thỉ chung.
Tạ Đại Đức vô cùng công quả,
Hiệp Thiên Đài một dạ Linh Châu;
Cùng là Huỳnh Đức công đầu,
Cửu Trùng huynh đệ dải dầu với em.
Chào nữ phái rọi đèn đạo đức,
Chị Bạch Lan trí thức vẹn toàn;
Công này em tạo biển non,
Cùng là các chị héo von em chờ.
Chị em ôi! Bến bờ là thế,
Chỉ có lành mưu kế ích chi;
Lành thì về bái Diêu Trì,
Dữ thì đọa lạc biết đi phương nào.
Em thấy rõ Thiên Tào luật định,
Này chị em rán vịn kịp kỳ;

Đoạn đi oan trái khinh phì,
Bằng còn sên nhuộm a tỳ đọa giam.
Nhìn bạn đạo nữ nam chạnh tủi,
Dòm gia đình thui thủi phần lo;
Trong ngoài chích nhận lụn giò,
Nhờ con cùng rể đấn đo giúp vùa.
Cha quá vãng già nua cũng phải,
Đắc vị nhàn oan trái khỏi vương;
Thương thay chịu cảnh đoạn trường,
Chạnh nhìn tôi tủi nỗi thương số phần.
Từ đây tôi Từ Vân ẩn bóng,
Luyện chơn thần mở rộng khiêu quan;
Rồi đây đắc lĩnh giáng đàn,
Chuyện trò bạn đạo ngổ ngang việc trần.
Cơ thống nhứt lần lần thành tựu,
Các đệ huynh chăm chú mà hành;
Một lòng giữ lấy thanh danh,
Đừng bày vẻ lấm rồi sanh lộn đường.
Phận liên giao cột rường thống nhứt,
Các anh lo phụ lực cho tôi;
Tuy là đắc cảnh yên ngôi,
Nhưng mà sứ mạng chưa rồi nguyện xưa.
Nhờ Thái Ất sớm trưa dạy dỗ,
Nên hồn tôi quá cố yên rồi;
Chạnh nhìn bạn đạo hồi ôi,

Còn trong đường lối lôi thôi chưa rồi.

Đêm trăng tỏ khúc nôi tôi để,

Lời để lời như thế lúc xưa;

Đạo Trời quý giá tam thừa,

Công đầy chứng quả sớm trưa phỉ nguyên.

Vì Kiến Tâm tôi, nhờ ơn **THÁI ẤT THƯỢNG TÔN** Thái Ất dẫn nhập đàn phân tử, vậy các đệ huynh tử, tôi thọ mạng, tôi sẽ giảng đàn mà nhắc nhở các huynh tử, cùng bạn yêu mến Bạch Cúc tôi, cùng con hiếu thảo.

Vì giờ nay tôi đặng lệnh đôi phút nhưng quá lâu, vậy các huynh tử cùng con, bạn hiền thân, chờ sau sẽ tái hiệp khóc, khóc Kiến Tâm tôi khóc đây là khóc tình bạn đạo từ xưa đã cùng chung trên con đường xây dựng thống nhất, mà giữa buổi đạo chưa thành tôi vội chứng quả đặng Tiên, để cảnh sâu vô hạn cùng các bạn Liên Giao. Kiến Tâm tôi cười cười, Kiến Tâm tôi cười đây là cười khi xưa tôi lầm lạc, tưởng Đạo Thầy chỉ làm lạnh lạnh dữ giúp đỡ nhau là đủ, khỏi phải cần ôn dưỡng, ngờ ngờ hôm nay tôi được chút công trình bá nhứt, thọ bằng **HÔI GIÁC CHƠN TIÊN**. Buồn nỗi gia đình đoàn con đại.

Này con hiếu thảo, rể hiền cùng bạn hiền
thê, đời như thế không ai tránh khỏi, nhưng sự
hưởng phước thanh nhàn, do chỗ thức tỉnh thức
tâm, dù cho trăm mưu ngàn kế, lương đồng kho
vàng đi nữa rốt cuộc cũng chẳng chi, vậy con
cùng rể hiền thê hãy nối gót theo tôi để làm
tròn sứ mạng mà Thiêng Liêng giao phó, cho
được hoàn thành Thống Nhất, tích đức chứng
quả về sau. Sau này hiền thê sẽ gặp tôi nơi
cảnh Từ Quang, Động Nội, lúc cuộc thế trả
xong. khóc, khóc

NGÂM :

VÕ TRƯỜNG THỌ giáng lâm đàn,
Phân cho rõ lý ngọn ngang việc trần.
Nhờ công quả đặc Thiên ân,
Nên nay mới khỏe bước lần quanh co.
Rồi đây tôi khỏi qua đèo,
Công thành danh toại sơn keo phỉ nguyên.
Chung đàn nam nữ bình yên,
Tiếp phần chỉ phán Thiêng Liêng tỏ trần.
Từ từ xa cách bạn thân,
Hai hàng giọt lệ lần lần tôi lui. **THĂNG**

Theo bản ronéo 1957

16. Ngài LÊ VĂN MỄ (SƠN THẦN)

16.1 ĐỨC NHƯ Ý ĐẠO THÒAN CHƠN NHƠN báo tin.

16.2 Đức **BÁ PHƯỚC THẦN KỲ** tiếp dẫn chơn
hồn đến địa phương.

16.3 ĐỨC THẦN HÒANG BỔN CẢNH đưa
chơn hồn nhập đàn.

16.4 Ngài LÊ VĂN MỄ lai đàn lần đầu tiên.
VĨNH NGUYÊN TỰ, 02.12 Tân Sửu 1962
(07.01.1962)

NHƯ Ý ĐẠO THÒAN CHƠN NHƠN,
Lão chào chư Thiên Mạng, chào chư hiền đệ
muội.

THI :

Thâm tình chẳng lượng khách trong thân,
Hiểu đạo dầu xa cũng hóa gần;
Một đỉnh trầm hương muôn khói tỏa,
Chứng lòng thành kính giáng cơ thần.

.....

Bạch Đại Tâm, như dịp này Lão xin cùng U Minh Giáo Chủ và Bá Phước Thần đưa chơn linh của thân phụ điệt lai đàn thuyết luân hồi nhân quả. Vậy pháp đàn đem ban cơ sang tả ban Đồng Tử xây mặt hữu ban. Huệ Thanh thủ cơ. Lão dạy các thân quyến Văn Mễ nhập đàn thành khẩn. Lão ban ơn chư Thiên Mạng nơi Trung Ương đã y lệnh đến đây làm tròn sứ mạng, đó là một công quả chẳng nhỏ. Lão chào chung trung đàn. Thăng.

Tiếp Điểm :

THI :

Vị tiếng Chơn Như xuống cõi trần,
Đưa hồn khách tục thoát mê tân;
Chào chư Thiên Mạng cùng huynh
đệ,

Buổi chót lo tu khỏi nợ nần.

BÁ PHƯỚC THẦN KỲ, Tiểu Thần vâng Thánh Ý đưa hồn Văn Mễ nhập đàn. Chư Thiên Mạng khá thành tâm tiếp lệnh **THÀNH HOÀNG**. Tiểu Thần chào chung. Lui.

Tiếp Điểm :

THI :

Nhứt trận phi phong giáng bút thần,
Độ hồn lai nhập giác mê tân;

Thùy chơn cánh hưởng tri cơ nhiệm,
Nhứt dạ sùng tu ngộ lý chơn.

Ngã thị **THÀNH HOÀNG BỔN CẢNH**
chào chung đàn nội. Giờ nay Ngã thừa sắc
GIÁO CHỦ U MINH dẫn hồn Văn Mễ lại
nhập thân cơ thuyết minh nhân quả, giác thế kỳ
hạ ngươn mặt pháp. Chư hiền đàn nội khá tiếp
điển. Ngã chào chung, hộ đàn, xuất ngoại.

Tiếp Điển :

LÊ VĂN MỄ, ngu Đệ xin nghiêng mình
chào chư Thiên Mạng, chào liệt vị nam nữ đàn
trung. Mừng nhục tử nhục tôn. Ngu Đệ xin mời
chư Thiên Mạng cùng liệt vị an tọa để ngu Đệ
có đôi lời phân giải.

Rất hữu phước thay khi buổi sanh tiền, ngu
Đệ đã được chen mình vào cửa Đạo, tuy bước tu
hành vẫn còn xiển bạc, nhưng nhờ thời kỳ hạ
ngươn ân xá, nên ngu Đệ mới được phần ân huệ
của Chí Tôn ban bố. Với tấm lòng vẫn khăng
khăng vì Đạo, gặp phải thời kỳ Đại Đạo rẽ chia,
cơ Đại Đồng khai dẫn, ngu Đệ làm Giáo Hữu
ngoại giao, dầu quyền phong nhưng đã trọn tâm
vì Đạo, nên được phần chứng chiếu của Thiêng

Liêng. Ôi! Hỡi tiền khiên nhân quả, nên hậu kiếp phải đền bồi.

Hôm nay mà ngu Đệ còn trở lại chốn đền vàng bạn ngọc này thì làm sao khỏi tử mừng rơi lệ. Vậy chừ Thiên Mạng cùng thân bằng nghe đôi lời trong khi quá vãng.

BÀI:

Mười lăm năm cách xa trần thế ,
Nghĩ phận mình tội lệ đa mang;
Hổ vì khi ở thế gian,
Đường tu xiển bạc lỗ làng công phu.
Bởi tiền kiếp vụng tu gây tạo,
Nên hậu lai trả báo cho rồi;
Người đời xem thấy than ôi,
Nhưng khi hiểu lại thì rồi nghiệp oan.
Đệ phúc sanh vào hàng đạo đức
Tiền căn xưa lãnh chức **SƠN THẦN**;
Cũng vì trể biếng phân vân,
Thác sanh cõi tạm hồng trần gian nan.
Trải hai kiếp chịu đàng nhân quả,
Vì sân si tai họa tạo nên;
Đành rằng bản án đề tên,
Chuyển về dương thế chịu đền tội xưa.
Nay tính lại đã vừa ba kiếp,
Ngoài trăm năm gặp dịp xá ân;

Sanh vào bên cội đức nhân,
Đường tu sẵn có đỡ đần hồn linh.
Nay đệ đem tiến trình thuật lại,
Cho tử huynh phải trái nghe rành;
Luật Trời chẳng đặng cải canh,
Luân hồi quả báo không dành cho ai.
Sống lo tạo gia tài sản nghiệp,
Vùi tẩm thân trong kiếp nắng mưa;
Cháy da dưới bóng Trời trưa,
Thê thẳng tử phước bay giờ trói trắng.
Cảnh phú quý cơ bản lộn lạo,
Từ nguyên nhân trở tráo hóa nhân;
Để mình gieo giống nợ nần,
Thì mình phải chịu đường trần trả vay.
Non nước phải gặp ngày chinh chiến,
Giống nòi đang gây chuyện máu xương,
Bao nhiêu cảnh trạng phi thường,
Đừng rằng sống thác ngoài đường Hóa công.
Nay đệ được thoát vòng lao lý,
Nhờ Thiên Tòa Ngọc Chỉ thứ tha;
Thứ tư lên chốn trần la,
Độ đời cứu thế chứng tòa Kim Liên.
Ai cũng có căn nguyên bốn giác,
Hễ giống người thì khác thú chim;
Bởi không thức tỉnh kiếm tìm,

Kiếp người phải chịu đắm chìm biển sâu.

Người chẳng biết quày đầu hưởng thiện.

Coi luân hồi là chuyện vu vơ;

Trái oan gây tạo một giờ,

Từ người đến thú ai ngờ được chẳng?

Người sống vì miếng ăn chỗ ở,

Loài vật thì cũng nợ đói no;

Vật người quanh quẩn trong lò,

Sanh sanh diệt diệt lăm trò gồm ghê.

Ôi! Kíp mau quay về cửa Đạo,

Cho hồn linh phục đáo căn xưa;

Căn xưa là cõi thượng thừa,

Không sanh không diệt không trừa không
chiều.

Đệ nhắc đến càng nhiều tội hận,

Mười lăm năm còn bận đệ huynh;

Chuyện rồi một kiếp phù sinh,

Tội mình mình gánh, khổ mình ai hay.

Nếu trước chẳng học bài đạo đức,

Bóng từ bi giúp sức chở che;

Để chi tĩa đậu ra mè,

Làm sao mong thoát ê hề ngục môn.

Đó đệ luận sanh tồn nhân quả,

Chư tử huynh biết ngã luân hồi;

Nhìn trong thân tộc thương ôi!

Xin cho đệ tỏ vài lời gọi kêu.

Thấy hai em Trời chiều xế bóng,
Một chị già như trống tàn canh;

Hỡi còn tục lụy chanh ranh,
Đạo đời hai nẻo chưa rành nẻo nao.

Thường nhục đệ em nào có biết,
Sống với đời tha thiết già nua;

Khổ đời thôi chớ bán mua,
Bảy hai năm đã thiệt thua lắm rồi,
Tuy không trai giống nòi nổi nghiệp,

Nhưng cũng may gái biết lo tu;
Em ôi! Chớ có quáng mù,
Như anh mà phải công phu lữ làng.

Kiểu em nhớ đây đàn thế tục,
Nghĩ thương em phận út nhỏ nhen;
Thân như trước gió chong đèn,

Có gì hạnh phúc mà em tiếc đời.

Kiên hiền tử đây lời em dặn,
Thương chị già lo lắng đường tu;

Cõi trần cõi mở ôn nhu,
Chớ lo vật chất công phu chẳng thành.

Hỡi các cháu trai lành gái thảo,
Nghe lời đây tâm Đạo chớ buông;

Cái nhân cái quả sắp tuồng,
Gieo gì gặt nấy liệu lường trước đi.

Đệ xin phép nhắc về gia nội,
Hỡi người ôi! Sẵn lối lẽ xưa;
Nhớ chẳng kiếp bảy sống thừa,
Da đen, mặt nám sớm trưa dãi dầu.

Nay **Người** đã hồi đầu hướng thiện,
Gìn thảo ngay tiến triển đạo tâm;
Tủi mừng giọt lệ khôn cầm,
Thì **Người** cố gắng gieo mầm phước
duyên.

Tính thương trẻ dâu hiền thủ phận,
Gặp buổi đời lận đận cam go;
Bước tu con khá lần dò,
Hầu sau thoát khỏi con đò trầm luân.

Các nhục tế nghe lần danh tánh,
Sử Phạm Long lo tránh đời nguy;
Trần Văn Cảnh phải tu trì,
Phạm Văn Chín rán lần đi đạo mầu.

Đền nợ nước mày râu kiếp số,
Nhưng đường tu chớ bỏ nghe chẳng;
Trường đời chẳng có thăng bằng,
Nay vầy mai khắc nên ngăn trước đi.

Văn Mện phải chịu kỳ khổ cực,
Thương tám thân tàn tật phiêu linh;
Hiểu rằng khổ ấy tại mình,
Vụng tu nên phải tập tành đường tu.

Văn Vạn rán lo trau âm đức,
Văn Sanh còn ngờ vực chi đây?
Lỡ sanh khổ hạnh kiếp này,
Phải tu hạnh phúc dựng gầy kiếp sau.
Hỡi **Ví, Kiết, Triệu, Nay** nghe dạy,
Trừ, Cho cùng phận gái hiếu thân;
Rán lo thoát khỏi nợ trần,
Không thì phải chịu muôn phần trầm luân.
Giờ đã hết khó phân cho cạn,
Để đôi lời dạy đám cháu con;
Đạo tâm nếu chẳng lo tròn,
Luân hồi quả báo khó còn được yên.
Trước điện ngọc kiên thiên tạ lễ,
Chào tử huynh chẳng nệ quên mình;
Mây lành để gót đặng trình,
Thế gian chuyển kiếp hy sinh độ đời.

Giờ đã mãn, ngu đệ xin chào chung chư
Thiên Mạng. Lần cuối cùng ngu Đệ xin phép tỏ
đôi lời trong gia quyến. Ngươn, Pháp, Là tam
hiền hiếu tử điệt nên nhớ lấy lời dạy :

Hãy làm gương cho thân tộc,
Đừng làm nạn nhân cho sự rẽ chia.
Nên nhìn nhau mà cười, chớ đừng để,
Khi gặp nhau rồi phải khóc.
Thì giờ đã mãn.

THI :

Lâng lâng tay áo luyện hương hồn,
Thoát tục đặng gần Đức Chí Tôn;
Mới biết tu hành thành chánh quả,
Điển lành chiếu sáng cảnh gia môn.
THĂNG

Theo bản ronéo 1962

17. ĐỨC HUYỀN ĐỨC THÁNH NHƠN
(VƯƠNG QUANG KỲ) lai cơ.

HUỒN CUNG ĐÀN, 01.6 Quý Mão (21-07-1963)

THI :

VƯƠNG hầu khanh tướng có chi là,
QUANG cảnh hồng trần thế đã ra;
KỲ ngộ mai (y) duyên rồi cũng thế,
Mừng chư huynh đệ ước sao ra.

HUYỀN ĐỨC THÁNH NHƠN – Bản
Đạo mừng chư hiền hữu, chư hiền muội. Đã từ
lâu, Bản Đạo không mấy khi giáng đàn vì bận
kỳ luyện phan. Hôm nay, nhân dịp hội chư
Tiên trở về dừng gót để cùng chư hiền đệ muội

đàm đạo trong đôi phút. Bần Đạo miễn lễ bình thân.

BÀI :

Rời Đâu Suất trở về động phủ,
Dừng gót mây nhẩn nhủ bạn trần;
Giữa thời ách nước nạn dân,
Phải nên sáng suốt tinh thần thêm lên.
Đức với hạnh là nên (nên) tu sĩ,
Nhẫn cùng hòa là chí đạo nhân;
Tuồng đời một bã phù vân,
Tụ tan, tan tụ cũng ngần thế thôi.
Tu là để phủi rồi chuyện tục,
Tu không cần ham dục cạnh tranh;
Tu tìm được thuốc trường sanh,
Cứu an nhân loại trong thành đau thương.
Ai chiến quốc biểu dương mối Đạo,
Ai cứu đời không bảo vị ngôi;
Giữa thời hỗn loạn tơi bời,
Ai đem đạo đức tài bồi giang sơn.
Hỡi đồng đạo trong cơn phong vũ,
Hỡi hiền nhân hiểu thú thanh cao;
Hãy suy cho kỹ thế nào,
Tấn tuồng biến chuyển biết bao nhiêu rồi.
Hãy vững chí của người tu niệm,
Hãy tận tâm trong điểm thực hành;

Sanh phải diệt, diệt rồi sanh,
Còn sanh còn diệt còn đời thế thôi.
Bần Đạo khuyên mấy lời gắn bó,
Bước tu hành một ngõ mà đi;
Dung hòa trên dưới mà đi,
Hầu mong kịp hội khoa kỳ bày khai.
Hỡi chư đệ miệt mài mới đáng,
Đừng lãng quên dưới bảng cao siêu;
Đạo như một ngọn thủy triều,
Lớn ròng len lõi chan đều khắp nơi.
Giờ đã hết, cạn lời không thể,
Này Địa Linh nhục tế rán tu;
Qua cơn đêm lạnh sương mù,
Thái dương lối mặt vạn thù qui chơn.
Hỡi nhục tử Thanh Dương, Bạch Hạp,
Vững tinh thần luyện pháp tu tâm;
Đã may biết nẻo đạo trầm,
Gọi kêu em chị mà tâm lối đi.
Giờ không thể duy trì được nữa,
Lịnh Tây Cung sắp sửa giáng đàn;
Chín từng lối dạng xe loan,
Hẹn sau có dịp sẽ bàn bực thêm.
Từ giã hết chư hiền trước điện,
Nương mây lành xuất điển không trung;
Trở về động phủ lâm tòng,

Ước ao sẽ được tao phùng đệ huynh.

Trung đàn khá thành kính trang nghiêm
tiếp lịnh, Bần Đạo chào chung. THĂNG

Theo bản ronéo 1963

**18. ĐỨC QUYÊN GIÁO TÔNG LÊ VĂN
TRUNG** lai cơ.

19. ĐỨC ĐÀU SỬ NGỌC LỊCH NGUYỆT lai
cơ.

20. ĐỨC TIỀN BỐI ĐOÀN VĂN BẢN lai cơ.

**21. ĐỨC BẢO PHÁP NGUYỄN TRUNG
HẬU** lai cơ.

NGỌC MINH ĐÀI, 15.2 Đinh Mùi (24-3-1967)

THI :

THƯỢNG thừa khuyển bạn bước thang
mây,

TRUNG nhứt là nơi đến tận Thầy;

NHỰT chiếu Trời nam cơn biến đổi,

NGỌC lòa đất bắc lúc vẫn xây.

LỊCH trình mở lối hòa trên dưới,
NGUYỆT rạng soi đường hiệp đó đây;
Giáng bút đề thơ khi gặp gỡ,
Mừng chư đạo hữu tại đàn này.

Chúng Tiên Huynh chào mừng chư hiền
đệ hiền muội sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Hôm nay, các em đã về đông đủ hiện diện
nơi đây, đã tỏ ra tinh thần liên kết đạo đồng với
chí nhiệt thành tâm đạo. Nhân tiện, chúng Tiên
Huynh muốn cùng các em cởi mở một tâm sự
mà từ mấy chục năm qua đang mang nặng trĩu
trịu bên lòng của kẻ còn người mất trong Đại
Đạo. Tiên Huynh mời các em an tọa.

Các em ơi! Chúng Tiên Huynh đã trải qua
nhiều tiền kiếp trong hai thời kỳ lập Đạo, đem
đạo độ đời. Đến Tam Kỳ ân xá, chúng Tiên
Huynh cũng xuống hồng trần, phải mang xác
phàm hóa độ người đời nơi đất Việt Nam.
Chúng Tiên Huynh đã trải qua biết bao nhiêu
lúc thăng trầm bỉ thử, trở ngại khó khăn, vào
khám ra rù, lưu vong đất khách, hy sinh để tiếp
nhận sứ mạng lập nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ,
từ năm Bính Dần cho đến ngày cởi bỏ xác phàm,
rũ sạch những oan khiên nghiệp chướng. Hỏi lại
trong kiếp sinh thời, chúng Tiên Huynh đã hy

sinh để mong ước những gì ở hiện tại và tương lai!

Các em ơi! Vốn biết thế gian là trường điều luyện mà chúng ta đã đến thế gian để chịu đựng sự điều luyện của Đấng Tạo Công trong mọi hoàn cảnh trở ngại khó khăn, trước vật dục sở tể, để trở nên một pho tượng tinh vi huyền bí, để những trang lịch sử ý nghĩa cho mai hậu, để đứng lên với tất cả các bậc hiền nhân Thánh Triết Đông Tây thời đọi tự ngàn xưa và thành công của lịch sử.

Hiện tình cơ Đạo, chúng Tiên Huynh không nói ra nhưng các em cũng biết và nhận xét như thế nào rồi. Thử hỏi các bậc hướng đạo giáo đồ đối với tâm tư của tín đồ Đại Đạo phải sao đây! Nếu biết được thiên cơ vận chuyển, một cuộc lập lại đời Thánh Đức, thì trong giai đoạn này với thời kỳ này, chúng Tiên Huynh cũng xin khuyên các em hãy xem thường tất cả những chướng ngại phức tạp xảy ra trong cõi vô thường, để lòng được thanh thản tiếp nhận và củng cố mục đích lập trường cho vững chắc trên sứ mạng Thế Thiên Hành Hóa.

Cơ Đạo có hai phần : Vô Vi và Hữu Hình.

Hữu hình là chánh thể, đạo luật công truyền, để tạo thành một khuôn viên mẫu mực, để un đúc và huấn luyện người đời trở nên hành động, tác phong của Hiền, Thánh, Tiên, Phật để xứng đáng quỳ trước Chánh Thể Chí Tôn, là một ngôi phôi bày Tạo Hóa siêu nhiên ẩn tàng một cái lý duy nhất vô cùng tận của Tạo Hóa. Trong cái lý duy nhất gồm cả vô vi và hữu hình.

Thế nên vô vi tâm truyền là cơ vận hành chuyển luân vũ trụ, để vạn vật thừa tiếp khí Tiên Thiên cho mưa thuận gió hòa, cho hóa sanh, trưởng, dưỡng. Trời cũng đó, mà người cũng đó, nên mới gọi là Đạo.

Sở dĩ cơ đạo ngày nay trước mắt như sanh là cảnh chia ly nhưng các em cứ tưởng đó là cơ hội mở rộng đường lối công truyền và tâm truyền. Trong thời kỳ phổ độ thì không có lý do nào làm gián đoạn sự truyền bá chơn lý Đại Đạo, mà những gì thuộc về phân tranh chi phái địa vị hay danh từ, chỉ là cá tính của phàm thể chớ không thể lấy đó làm cơ duyên của nguyên nhân được.

Các em ơi! Các sứ mạng đến trần gian ngày nay phải chịu trọng trách ở những danh từ Chi Phái Tịnh Thất, nào phải đột nhiên mà có

đâu? Nhưng có để cùng hút nhựa sống của thân cây hầu đơm bông trở trái, mà cây có đầy nhựa sống để nuôi cành lá là do sự chăm sóc, vun tưới, giữ gìn của kẻ làm vườn. Hỡi các em! Ai chăm sóc? Ai gìn giữ? Ai vun quén? Mà chúng Tiên Huynh và các em lắm lúc cùng mang một trạng huống đau lòng.

Trước sự hiện diện của các em, chúng Tiên Huynh nói rằng : Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý dĩ nhiên là phải có. Dầu muốn dầu không đến thời kỳ Tạo Hóa đã sắp một guồng máy điều động để vận hành lý đạo, để kết thúc thời kỳ hạ ngươn mặt kiếp. Điều mà các em đang chú ý là hành đạo và lãnh đạo trong Cơ Quan phải tu tập, huấn luyện cho thành người chuyên nghiệp. Phải nhắm vào mục đích tối thượng của cơ Đạo, ngoài các phần phụ thuộc cũng phải tinh vi và tế nhị, để ủng hộ các sứ mạng vững vàng đi đến cuối cùng của mục đích Phổ Thông Giáo Lý trong thời kỳ công dụng hầu đến đại đồng thành lập và phán xét.

Thế nên Cơ Quan ngày nay là mang tất cả các danh dự trong cơ đạo ngày mai với nhơn sanh, với Thượng Đế. Lời thành thật chúng Tiên Huynh nói đây để các em hiểu cho các anh, dầu

được về nơi cõi thượng, nhưng cũng vẫn hành đạo trong sứ mạng của mình. Tiên Huynh mong rằng lời nói hôm nay các em hãy xem là tất cả tấm lòng ưu ái của các anh đối với các em nơi cõi thượng.

Các em đã kê vai với trách vụ giải thoát hồng trần trọng trước thì dù lớn dù nhỏ cũng vẫn kết quả trong cơ hội cuối cùng đây.

Tiên Huynh nói rõ hơn : chẳng những trách nhiệm chánh thức trong Cơ Quan, mà tất cả các em lãnh đạo giáo đồ ở các nơi cũng đều phải có một tinh thần tổng hợp phổ thông giáo lý Đại Đạo như Cơ Quan, phải xem Cơ Quan là guồng máy vận hành cho các hệ thống cùng dính liền với nhau trong trật tự, hầu thành một hệ thống chung của Đại Đạo để phục hưng chánh pháp, cứu rỗi nhơn sanh.

PHÚ LỐI VẤN :

Hội mười hai tuần hườn vận chuyển,
Lập Tam Kỳ thực hiện lý qui nguyên;
Giữa trùng dương thấp thoáng bóng con thuyền,
Đang lướt sóng bươm trương miền trần tục.
Để cứu vớt linh hồn còn lặn hụp,
Để gọi kêu người đang đắm đuối cảnh đê mê;
Thoát hồng trần khổ hải muôn bề,

Cổ nghiệp chường đang nặng nề đeo đẳng.

Trong lúc đó hỏi ai là sứ mạng?

Lúc đông cuộn gió loạn vũng tay chèo;

Nhìn mục phiêu Đại Đạo cố lần theo,

Noi chơn lý lựa vèo toan lướt tới.

Kìa bến giác biết bao người trông đợi,

Nọ đường trần dịu vợi khách sang sông;

Vượt đông tây nhờ có Chủ Nhơn Ông,

Qua nam bắc vũng lòng nơi Thượng Đế.

Đấng Tạo Hóa đức háo sanh vô kể,

Luật công bình tiết chế rất phân minh;

Xem bao la Trời Đất rộng thình thình,

Xét kỹ lại lý tình không mảy lột.

Xưa Nã Phá Luân toan chọc Trời khuấy nước,
Còn Sở Hạng Vương oai dũng lướt muôn người;

Hỏi có qua chằng chỉ một chữ thời,

Hay kết cuộc vẫn cuối đầu theo định mạng.

Lương Võ Đế đem vàng ròng bạc vạn,

Cất bảy mươi hai cảnh Chùa cho danh rạng tứ

Phương;

Có phải chằng mua chuộc lối Thiên Đường,

Hay nghiệp quả còn vấn vương Đài Thành Nga

Tử.

Ôi! Vật chất khó lưu tình quý sứ,

Oai hùng không đương cự nổi vô thường;

Chỉ có hiểu Đạo mầu mới thoát kiếp trần dương,
Chỉ có biết nhân nghĩa mới an khương bình thế
cuộc.

Đường tăm tối muốn đi nhờ ánh đuốc,
Cơn bão bùng chớ vượt biển cậy thuyền con;
Dẫu có tài toan lấp biển đời non,
Không đạo đức khó thoát vòng nhân quả.

Hỡi ai đó! Chớ vay nhiều rồi phải trả,
Trả rồi vay, vay trả mãi luân hồi;
Có chi bằng thức tỉnh học Đạo Trời,
Cho thân thoát khổ, cho đời thoát tai.

Thì giờ rất ít, chúng Tiên Huynh hẹn còn
gặp lại các em nơi các Tòa Thánh, Hội Thánh
hay các địa phương khi các em chí thành tu
niệm. THĂNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo
Thánh Giáo Sư Tập 1966-1967 trang 118-122
(1968)

Tiếp Diễn :

THI :

ĐOÀN viên nhớ lại đạo tình xưa,
VĂN hiến bốn nhiên vẫn có thừa;
BẢN chánh sao sai nên bị khảo,

Giáng chào huynh đệ, đạo xong chưa?

Tiên Huynh **ĐOÀN VĂN BẢN** chào mừng
đoàn hướng đạo, mừng chư hiền đệ hiền muội.
Xin mời an tọa toàn thể đàn trung.

THI :

Lâu ngày hội ngộ rất mừng vui,
Lỡ mẩn lỡ thương lỡ ngậm ngùi;
Bao mái tóc xanh phai sắc trắng,
Mấy mươi năm lẻ tới cùng lui.

Lui tới chen nhau dưới Thánh Đường,
Mỗi người xây dựng mỗi tình thương;
Sao cho Đại Đạo mau qui hiệp,
Để khỏi gay go vạn dặm trường.

PHÚ :

Nhìn huynh đệ lòng thương và đau như cắt,
Ngó anh em rơi lệ mắt bỗng rưng rưng;
Muốn viết luôn tay lại ngập ngừng,
Buổi hội ngộ gấp làm đứng đưng trong huynh đệ.
Nhớ là nhớ những ngày cùng đoàn thể,
Thương là thương những lúc phổ tế mỗi Đạo
Trời;
Đem hy sinh hết phương tiện của mỗi người,
Dốc xây dựng cõi đời này thành Thiên Đường
Cực Lạc.

Đã sát cánh mái đầu xanh cùng tóc bạc,
Đã chen vai không phân tuổi tác trẻ già;
Vâng lệnh Thầy truyền Đạo buổi kỳ ba,
Thuận huynh đệ đem nước Ma Ha rưới đời khi
mạt kiếp.

Buồn là buồn chưa làm nên đạo nghiệp,
Thương là thêm số kiếp chẳng cho thêm;
Hờn thay cho thời cuộc chẳng ấm êm,
Hận là hận lòng người bạc đen như đêm tối.
Thương vận nước giữa thời kỳ rắc rối,
Lớp cường quyền toan ngăn lối tiến đang đi;
Trong huynh đệ kẻ Tiên cảnh người âm ty,
Kẻ dương thế, kẻ đi người ở.

Bước hành đạo đã gặp bao hồi dang dở,
Bắc Trung Nam còn nặng nợ Thiên Phong;
Kiếp vi nhơn còn oằn oại nơi lòng,
Thân hướng đạo còn long đong trên thế lộ.
Đã chịu khổ đả đảo nhiều phen cam khổ,
Đã bị thẳng trăm mấy độ bao phen;
Cũng hờn cho châu chấu vì mê mẫn ánh đèn,
Nhào vô chết còn biết chi đến kẻ khen cùng
người thị.

Đã từng nói là anh thư là chí sĩ,
Là mày râu, là nam tử là nước non;
Là hiền nhân là quốc túy quốc hồn,

Là dân tộc là non sông là tổ quốc.
Hỏi mấy ai đem can tràng thiết thạch,
Vì giống nòi vì quốc sách, vì nhân dân;
Mới sáng đây đang ở bàng Tần,
Chiều lại thấy đặt chân nước Sở.
Đời nhìn thấy bao điều tạm bợ,
Nghĩ mà đau mà nhục nhã biết bao!
Vì lợi riêng vâng dạ cúi đầu,
Nào nghĩ đến đâu là danh, đâu là xấu hổ?
Xưa người trước đã dày công cam khổ,
Vạch đường đi sao không thẳng lộ để cùng đi!
Lại bẽ bàng lắm lúc thị phi,
Lại tráo trở nhiều khi đen trắng.
Bởi nước đục cò kia mới lai vãng,
Bởi nhiều mỡ đường ruồi nặng mới chen chân;
Thì còn đâu là Minh Đức, là Tân Dân,
Là quốc thể, là nghĩa nhân lễ tín.
Đường diệu viễn, người ôi sao chưa tỉnh,
Đêm tối đen sao chưa định tâm hồn;
Bao giá danh, bao nghĩa vụ, bao quốc phong,
Sao nỡ dạ đem vùi chôn để thành người vong
bốn.

Nền đạo lý hãy đem xây đời cơn hỗn độn,
Đem bình tâm mà chĩnh đốn lúc loạn ly;
Đem vàng mười ra chống chỏi với bạc chì,

Đem lễ thiệt ra cứu nguy đời mạt hạ.
Đời loạn lạc vì đời xảo trá,
Người đấu tranh vì bản ngã tư tâm;
Xa tình thương, xa đạo lý thậm thâm,
Xa Thượng Đế nên mới lầm loài quỷ quái.
Chư đạo hữu ôi! Hãy nghe lời phân phải trái,
Rán giữ mình lễ phải đừng xa;
Rán mà chờ thu lại đông qua,
Xuân hạ đến canh gà vui nhộn.
Dầu thế cuộc giữa hồi hỗn độn,
Cũng đừng cho tâm hồn bấn loạn vì đời;
Nước lóng trong kim thạch cũng rạn ngời,
Hết tăm tối rồi Trời lại sáng.
Lâu ngày gặp để lời phân đoán,
Cho đệ huynh cùng bạn đạo đồng;
Chữ quả công phải nhớ nằm lòng,
Đường phổ độ gia công mà tiến tới.
Xin nhường bút.

Tiếp Điển :

THI :

NGŨ YÊN thương kẻ mộng triền miên,
TRUNG thứ vì quên mới đảo huyền;
HẬU chiến lấy chi xây thế thịnh,
Hỏi đem đạo lý hoặc đem tiền.

NGUYỄN TRUNG HẬU, Tiên Huynh mừng đoàn hương đạo, chào chư hiền huynh, hiền tử, hiền đệ, hiền muội. Xin mời đàn trung an tọa để Tiên Huynh có lời tâm tình đạo sự trong thời gian xa cách.

THI :

Nhìn xem hiện diện khắp trung đàn,
Cố hữu chạnh lòng nỗi chứa chan;
U hiển mỗi người lo mỗi việc,
Phổ truyền chơn đạo cứu nhơn gian.

Để đánh dấu ngày hội trong buổi lễ hôm nay, Tiên Huynh sẽ nói lại những vui buồn trong đời hành đạo của mình cũng như của anh chị em trên bước đường hiện tại.

Nghĩ lại mà thương cho lòng người tín hữu trong đạo Thầy. Khi còn ngoài đời là một công hoặc tư chức, lãnh lương hằng tháng, dầu muốn dầu không cũng phải cố gắng làm tròn nhiệm vụ cấp trên giao phó. Nếu cưỡng lại thì mất chén cơm gia đình con vợ.

Vì kỷ luật một đơn vị ngoài đời đã nêu rõ rệt, nhiệm vụ và quyền lợi ngang nhau.

Còn trong cửa Đạo, mà lại là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, kỳ ba Thượng Đế ân xá cho người đời, hoặc Phật Tiên Thánh Thần, ma quỷ

trong tam giới chúng sanh có cơ hội lập công quả kịp buổi thay đổi Đất Trời. Do đó trong Đạo đã có Tân Pháp là kim chỉ nam cho người hành sự, Ngũ Giới Cấm, Bát Chánh Đạo và Tứ Đại Điều Qui cho người tu thân học Đạo. Kể ra cũng có bội phần dễ dãi về kỷ luật đối với người tín đồ.

Khi có lỗi lần thứ nhất, được khuyên lớn cảm hóa cho đương sự chữa lỗi. Lần thứ nhì tái phạm, bị phê bình, chỉ trích và phạt quì hương. Lần thứ ba nếu lỗi còn tái phạm, nặng lắm giáng cấp hoặc trục xuất ra khỏi cửa đạo là cùng.

Đối với người tín hữu thật tâm muốn tu hành, xem điều luật ấy rất nặng nề về mặt tinh thần, trừ khi vô tình, thật ra không khi nào muốn cố tâm gây tạo lỗi.

Trong lúc đó, cũng có hàng tín hữu quá dễ dãi, đôi khi cũng khinh mạng hoặc bướng bỉnh, xem thường kỷ luật trong cửa Thánh Đường, vì đã tự nghĩ rằng : Đạo là từ bi hỉ xả, luật lệ đã rành mạnh, không đến nỗi phải vào trại giáo hóa hoặc khám đường. Do sự dễ dãi đó của kỷ luật Đạo, đã gây ra nhiều cảnh trạng rất buồn cho người hành đạo.

Một chức việc hoặc một tín hữu ở một thánh thất, mặc dầu có sự phân công rành mạch, biên bản ghi chép hẳn hoi, nhưng khi vui thì siêng đến chùa, thực hành công quả, lúc buồn thì lại làm ngơ. Nếu được nhắc nhở năm ba phen, lại chạm lòng tự ái, rồi ở nhà luôn, chẳng ai dám làm gì.

Một người như vậy, nhiều người như vậy. Thử hỏi một Ban Cai Quản chỉ còn trợ trợ một hai ba người, rồi làm việc với ai? Khi đã nóng lòng vì việc đạo, không nở buông trôi, vì sợ e trên có lỗi với Thiên Liêng, dưới lại thất lễ với đạo tâm lân cận khi đến viếng Thánh Đường, vì đạo tâm và thể hiện thúc đẩy, mặc dầu số ít, cũng rón hội họp quyết định thi hành. Than ôi! Khi thi hành lại bị chỉ trích là độc tài độc đoán.

Người làm thì khó, người ngó thì dễ, người chỉ trích lại càng dễ hơn. Đó là tệ trạng ở một địa phương. Còn một địa phương khác lại có tệ trạng khác.

Đã là một hội trưởng hoặc một chủ thánh thất, sự thật trong Đạo Cao Đài không có ai là chủ Thánh Thất cả, tự xem cửa Chùa là của riêng mình, muốn thu thì thu, muốn xuất thì xuất, sổ sách không được phân minh. Con mắt

đạo hữu rất tinh vi, khi thấy thân xuất không được phân minh, đại gì đem hành hương cúng chùa thêm nữa cho họ sai. Do đó, thỉnh thoảng đưa đến ngân quỹ Thánh Thất càng ngày càng kiệt quệ, mọi công việc bị đình trệ. Còn về nhân sự, theo sự tre tàn măng mọc, cha mẹ là đạo hữu, khi già phải chết, còn lại đoàn con là đồng nhi lễ sĩ, kế nghiệp đạo của mẹ cha. Ban Cai Quản là linh hồn của Thánh Thất về mặt hành sự. Hễ lớp này liễu đạo, lớp kia kế tiếp. Do đó cần được đào tạo và huấn luyện mầm non để có người gìn giữ và phát triển đạo nghiệp, không lẽ cha mẹ hoặc Ban Cai Quản già yếu, qua đời hết, rồi mượn người ngoài thế gian không hiểu gì hết, vô lãnh đạo Ban Cai Quản. Đương nhiên là đạo hữu mầm non.

Nếu trong lúc ấy, người có thẩm quyền trong ngôi Thánh Đường vì sở thích riêng tư, vì chấp nê, vì cũ kỹ, vì dốt nát, có những tư tưởng đoạn tuyệt mầm non, hỏi vậy sự lãnh đạo địa phương sau này lấy ai kế tiếp?

Một người có thể lột vỏ ngàn năm mà bo bo gìn giữ được chăng? Hễ có sự qui tụ mầm non để giáo dục thì bị chê trách là con nít con nô, rần rần la ó, mất thanh tịnh chùa chiền,

hoặc Ban Cai Quản là nhỏ tuổi, trẻ con mà làm được những gì. Than ôi!

Đó là hai điển hình đã thấy trong cửa Đạo.

Ai là người thương Thầy mến Đạo? Ai muốn xây dựng một thế hệ tương lai, có người kế nghiệp, có đạo hạnh, có nề nếp, có qui luật, có trật tự nên cải tiến tinh thần để kịp đà phát triển. Nếu không được vậy, không sao tránh khỏi luật đào thải.

Người hành đạo phải hơn người quân tử. Nếu không hơn được cũng bằng, chớ không lý nào chịu thua. Vì người quân tử tánh như nước. Nước ai muốn đem đựng vào trong vật chứa với hình thức nào cũng được. Gặp tròn theo tròn, gặp vuông theo vuông, dài vẫn cong queo nước tùy tất cả. Nước luôn luôn rửa sạch cho đời, nhưng phải giữ tánh chất riêng biệt của nước, là chặt không đứt, bứt không rời, phơi không khô, chum không cháy.

Người quân tử khi nghe khen đừng vội mừng, nếu lời khen là nịnh bợ, là ton hót, là bợ đỡ để lợi dụng, thì lời khen ấy là kẻ thù. Khi nghe chê đừng vội buồn, đừng vội nổi tam bành lục tặc. Người chê đúng là thầy ta, người khen đúng là bạn ta, người quân tử lợi dụng mọi hoàn

cảnh để tu sửa thân tâm nên bực Thánh Triết
hiền nhân, còn người hướng đạo nữ nào để thua
gương ấy ư?

THI :

Vì thương nên mới để lời khuyên,
Thông cảm ưu tư của bạn hiền;
Nên đã kê vai chia sớt gánh,
Vui lên vì đạo chẳng vì riêng.

Tiên Huynh mong rằng các cơ sở Nam
Thành Thánh Thất được mở rộng thêm hơn để
hữu dụng cho đại cuộc sau này. Xin nhường bút.

CQPTGLĐĐ, Thánh Giáo Sư Tập 1966-1967

Trang 181-190 (1968)

22. ĐỨC HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC lai cơ.

**THÁNH THẤT BÌNH HÒA 26.12 Đinh Mùi
(25-01-1968)**

THI :

Những việc từ xưa đã sắp bày,
Nhưng chưa tiện nói để ai hay;
Trở trên con Tạo chia đôi ngã,
Đạo nghiệp linh đình đến nỗi này.

HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC, Bản Đạo
mừng chư hướng đạo, chư hiền đệ muội. Xin
mời an tọa.

Một giờ hội ngộ tình nghĩa trọn năm. Bần Đạo vui mừng thấy chư hương đạo và các em đã làm được những gì cho sáng danh Thầy danh Đạo.

Nhớ lại buổi sinh thời, từ khi được Thượng Đế Chí Tôn ân ban cho sứ mạng, Bần Đạo trong mấy mươi năm chỉ mới tạo được một Thánh Thể Chí Tôn là Tòa Thánh. Còn mọi sự khác đã sắp bày nhưng chưa kịp thực hiện.

Phần truyền giáo, Bần Đạo cùng Cao Thượng Phẩm đã lãnh lĩnh Chí Tôn, nhưng bao nhiêu sứ mạng đã sắp bày, bao nhiêu kế hoạch đã đặt sẵn, chỉ chờ thời gian tuần tự tiến hành. Nhưng than ôi! Lòng người thì vậy, mà thời cơ chưa được vậy! Phần hành chánh tổ chức guồng máy lãnh đạo như sanh chỉ được ngần ấy, còn phần giáo lý thì chẳng có chi. Cơ Đạo lúc bấy giờ luôn luôn ứng phó xoay trở với bao nhiêu áp lực bên ngoài đưa đến. Dầu tài cán đến bậc nào cũng không làm sao tiến hành cho kịp lúc. Có những điều chưa tiện nói cho Hội Thánh được biết, việc ấy mãi đến ngày nay cũng chưa được cùng ai tỏ bày tâm sự, mà đó là điều tai hại vô cùng. Đó là mầm trở ngại cho bước tiến của Đạo ngày nay.

Có một độ nào, Bần Đạo đã nói với hiền hữu Huệ Lương rằng : Chưa có ngày giờ để tu học huyền pháp, nhưng đã là sứ mạng do Chí Tôn sắp định, thì sớm muộn gì ắt cũng an bày và mọi việc sau này sẽ còn nhiều người kế tiếp.

Chính vì nguyện vọng đó nên ngày Đại Hội Khánh Thành Tòa Thánh Tây Ninh, Bần Đạo đã công bố trước Đại Hội Nhơn Sanh rằng Bần Đạo là người trụ trì, người giữ chùa, người giữ quyền pháp đạo luật cho tất cả nhơn sanh, còn việc phát huy chính nghĩa, phổ truyền chánh giáo là do đoàn hướng đạo ở hậu lai kế tiếp.

Ngày nay, Bần Đạo có một điều hết sức buồn thương là danh Đạo đã sáng, thế Đạo đã mở, nhưng tâm đạo còn quá lu mờ. Do đó, đã nẩy sanh vì thế lực, vì quyền hành.....đã làm những chướng ngại ngăn chận bước tiến của cơ Đạo.

Ngày xưa nơi binh thơ, Tôn Tử đã mở đầu một câu : “Công tâm vi thượng, công thành thứ chi”. Đó là nhà nho cách mạng còn hàng hướng đạo nữa lại để thua sao?

Mọi việc đều ở lòng người, mà lòng người là nhơn tâm, nhơn tâm là Tòa Thánh, là Thánh Thất, là nhơn sanh, là đạo nghiệp.

Muốn được nhơn tâm phải tu luyện cho mình cái đức nhơn tâm, mới là thành công vậy. Mà nhơn tâm cũng đồng nghĩa với Tâm Xuân vừa rồi Liễu Tâm Chơn Nhơn đã đề cập đến.

Mùa Xuân này, Bần Đạo gửi lời về thăm các hàng giáo phẩm lưỡng đài nơi Tòa Thánh Tây Ninh. Cầu xin Từ Phụ chan rưới ân lành cho mỗi gia đình, mỗi lòng người đều nảy nở hai chữ Tâm Xuân.

Hẹn còn dịp khác sẽ luận bàn nhiều hơn. Xin nhường bút.

CQPTGLĐĐ, Thánh Giáo Sứ Tập 1966-1967

Trang 259-261 (1968)

23. ĐỨC THƯỢNG PHẨM CAO QUỲNH CƯ lai cơ.

THIÊN LÝ ĐÀN, 01.Tháng Giêng Quý Mão
(25-01-1963)

THI :

THƯỢNG PHẨM chơn tu tạo đức nhân,
CAO QUỲNH CỬ giáng chúc tân xuân;
Chào chung đàn nội nam cùng nữ,
Để ít câu thơ gọi lễ mừng.

Bần Huynh chào chung các em nam nữ. Giờ nay, Bần Huynh có đôi lời chúc mừng các em đồng vui trong ngày xuân với tình liên quan đạo đức. Tiện dịp xuân về, Bần Huynh giáng đàn để đôi lời nhắc nhở cùng chư bộ phận Hiệp Thiên Đài.

Hỡi chư đệ muội sứ mạng! Phận sự của các đệ muội rất quan trọng, tỷ như tay lái thuyền đang vượt trùng dương, nếu không vững lái nhanh lẹ thì khó tránh những lượn sóng ba đào phủ lấp. Bần Huynh mong chư đệ muội luôn luôn hãy vì sứ mạng cao cả đồng hòa nhau như một để sớm hoàn thành sứ mạng của Trời Cha giao phó. Bần Huynh mời toàn tất an tọa.

BÀI :

Xuân Quý Mão cùng về vũ trụ,
Xuân cỏ hoa bao phủ tươi xanh;
Liễu buông tha thướt tợ mảnh,
Hương ngào ngọt huệ, cúc tranh mai quì.
Trăm hoa nở đường đi khoe sắc,
Nét xuân bày ngõ tắt đường quanh;

Phủ bao gấm vóc việc thành,
Nam bang thụ hưởng ân lành Chí Tôn.
Từ thiên thị cô thôn khách lữ,
Người người đều mãi cứ vui xuân;
Tiệc tùng đi lại lễ mừng,
Gấm đi được mấy ngày ngừng nghỉ tay.
Tuồng thế sự Xuân cay Xuân đắng,
Nơi Bồng Lai yên lặng thanh nhàn;
Sớm chiều vui hưởng Thiên quang,
Như nhiên bất diệt tọa bàn thông dong.
Thiên Lý Đàn ân hồng ban bố,
Giờ giáng đàn hội ngộ các em;
Mắt Anh vui sướng nhìn xem,
Cùng chung hòa hiệp mới đem tỏ tình.
Hiệp Thiên Đàn (Đài) trọn gìn phận sự,
Nhưng gặp thời khó giữ chu toàn;
Các em hiệp lực tính toán,
Sơ tam Thiện Bảo tỏ bàn phân minh.
Cùng Huỳnh Chơn đình ninh nơi dạ,
Diệu Lý hiền nghĩa cả giúp vào;
Diệu Nhẫn hiệp sức trước sau,
Diệu Chơn Quang cũng trợ vào giúp tay.
Phần Bạch Ngọc thọ rày phải trả,
Vừa giúp nhau việc cả hành y;
Chớ nên tính dọn đời đi,

Mà sai Thiên Ý vậy thì không xong.
Giờ đã mãi tỏ lòng đôi đoạ,
Nghĩa đệ huynh phải rán thương nhau;
Nhớ câu huynh đệ Bá Đào,
Dù chưa trọn vẹn trước sau cũng tình.
Ban ơn cả hòa mình giúp Đạo,
Lo cơ quan bổ báo ân Trời;
Ngày gần liên hiệp nơi nơi,
Tam Giang để bước kịp thì chuyển xây.
Giờ đã mãi chia tay huynh đệ,
Tấm lòng thành chớ kể hy sinh;
Đàn tiền nghiêm chỉnh dọn mình,
Lễ nghi kiến giá trọn tình hiếu nhi.
Ban ơn đàn nội hồi qui,
Các em tiếp diễn huyền vi ban truyền.
THĂNG

Theo bảng đánh máy 1963

24. ĐỨC TIẾP PHÁP TRƯỞNG VĂN TRÀNG lai cơ.

NAM THÀNH THÁNH THẤT, 23.8 Đinh Mùi
(25-09-1967)

THI :

TRƯỜNG cánh buồm thiêng ghé cỗi trần,
VĂN thơ chào hỏi đạo tình thân;
TRÀNG thi đang dự mau lên để,
Mở bảng Phật Tiên hoặc Thánh Thần.

Tiên Huynh **TIẾP PHÁP TRƯỞNG VĂN
TRÀNG** xin chào mừng đoàn hướng đạo, chào
mừng chư hiền huynh tử đệ muội. Tiên Huynh
xin mời toàn thể đàn trung an tọa.

Nhân dịp lễ kỷ niệm ngày Khai Đạo nơi Nam
Thành Thánh Thất, chúng Tiên Huynh trần tấu
xin Giáo Tông Đại Đạo được phép lâm đàn
giáng cơ để cùng nhau ôn lại những nỗi vui
buồn cùng những kinh nghiệm quý giá trong đời
hành đạo.

Vừa rồi hiền huynh **THIỆN CHÍ CHƠN
NHƠN** đã luận sơ qua về phần trung thực và
đường lối khí tiết của Nam Thành Thánh Thất

tự buổi sơ khai. Giờ đây, Tiên Huynh sẽ bàn qua về sự hành đạo tu thân và phổ độ.

Mỗi người trong chúng ta, vì đã chán ngán nhân tình thế sự cho cuộc đời là phù ba ảo ảnh, như hoa kia sớm nở chiều tàn, thoát có thoát không, mới thấy đó bỗng liền mất đó, không vật gì trường tồn vĩnh cửu. Hễ hữu tình (hình) ắt hữu hoại. Do đó đã đem thân vào cửa đạo để tìm học hỏi những gì chân thật để có thể giải thoát phần thể chất cũng như phần linh hồn ra khỏi vòng kềm tỏa đỉnh chung phú quý, danh vọng lợi quyền của trần ai giả tạm. Mỗi người đều tùy theo hoàn cảnh của mình để thực hành hai chữ tu thân.

Làm thế nào gọi là tu thân?

Một danh từ mà xưa nay rất quen dùng trên vành môi chót lưỡi của mỗi người.

Tu thân nơi đây không có nghĩa buông phứt tất cả việc đời của số kiếp làm người tại vòng trần tục. Người tu thân cũng như người ngoài thế tục, cũng gia đình con vợ, bè bạn thân lân, cũng ăn mặc ẩm thực y phục như người đời. Chỉ khác hơn một điều, đó là sống một đời sống thanh cao trong sạch, một đời sống tự khép mình trong luân lý, đạo đức, nghĩa nhân, đặt

mình trong một khuôn khổ thanh đạm liêm sĩ, trung tín, luôn luôn kiểm điểm phần nội tâm, gội rửa linh hồn. Tự mình đặt ra một lẽ lối khắc kỷ, luôn luôn kiểm điểm lại những thể phụ thuộc trong con người mình.

Xưa nay, trong giới tu thân, thường bị lừa dối phỉnh gạt của nội tâm mà không hay, vì ít ai chịu khó kiểm điểm, kiểm soát và phân tách coi phần nào là phần của Thượng Đế phát ban, còn phần nào là do bản năng sinh tồn dục vọng của bản thân gây nên và xúi giục. Nếu khinh thường, nếu lập lảng, không thể nào tránh được sự dối gạt từ nội tâm.

Ai ai cũng tưởng phần lý trí, phần suy nghĩ, phần nhận xét của mình là đúng, là hay, khi những suy xét ấy có lợi cho mình hoặc về phần vật chất, hoặc về phần danh vị. Có mấy ai chịu khó tìm hiểu coi tính chất riêng biệt của mắt nó thích những gì tánh chất của tai thích nghe những gì? Tánh chất của mũi thích ngửi những gì? Tánh chất của lưỡi thích nếm những gì? Tánh chất của thân thể thích đòi hỏi những gì? Tánh chất của ý mã tâm viên nó thích những gì? Rồi tổng kết lại những phần mắt thấy, tai nghe, mũi ngửi, lưỡi nếm, xác thân đòi hỏi, ý vọng,

đều có phải là như câu đòi hỏi cần thiết của mình chẳng? Có phải sự cần thiết sống còn của lương tri chẳng?

Nếu chịu khó phân tách như vậy, rồi sẽ lộ chân tướng những gì của ta, những gì của Trời. Nếu không phân tách được ắt bị lừa dối phỉnh gạt đưa con người vào lục đạo luân hồi. Nếu là tín đồ thì sa ngã truy lạc, xa lìa chân thiện mỹ. Nếu là hàng hưởng đạo thì hành động sai lạc chơn truyền căn nguyên Đại Đạo rồi bèn cho là bị người này khải, bị người kia khải, thiên hạ xúm lại ghét ta, phá ta và khải đảo ta. Thật ra thì không ai khải mình hết, mà chính tự mình khải lấy mình, bởi cái tự ái rất lớn, tự tôn rất to, đã che mờ lương tri, không còn thấy đâu là sự thật.

Còn một khía cạnh khác nữa, là khi vui khi mừng thì khoan dung tha thứ mọi lỗi lầm xằng bậy của người cộng sự, khi thương khi mến thì dầu vuông dài, méo xéo, cũng lấy làm tròn; khi buồn phiền tức giận thì việc phải cũng cho là trái, việc trắng cũng cho là đen. Từ chỗ phải trái trắng đen méo tròn lẫn lộn đã gây ra sự xáo trộn cả tâm hồn. Phản ứng đó làm cho cá nhân đương sự hoang mang đau khổ, ngờ vực rồi đâm

ra chán nản và sợ sệt là một chướng ngại vật
ngăn cản, không cho con người chủ nhơn ông
tìm đến sự thật. Than ôi!

THI :

Giặc ngoài dẫu loạn mấy mươi năm,
Không ngại cho bằng giặc nội tâm;
Ngoài có thiên binh đem thanh trị,
Trong đành tuyệt vọng bởi sai lầm.
Đó là phần tu thân.

Tiếp theo đây, Tiên Huynh đề cập đến
phần phổ độ:

Thử nghĩ lại mà xem : một lương y đặt nặng
trọng tâm về chữa trị bệnh nhân đau khổ, một
đoàn cứu trợ trọng tâm hàn gắn vết thương của
thiên tai chiến họa. Một kỹ sư tu bổ đặt trọng
tâm vào chỗ sửa chữa lại như khi xây cất, chớ
không phải lương y chuyên khoa đầu thang
thuốc bổ, đoàn cứu trợ không phải để đem lại sự
giàu sang thịnh vượng cho lớp người nào, kỹ sư
tu bổ không phải để xây những lâu đài dinh thự
mới. Còn đường phổ độ cũng vậy, vì người đời
đã quá đau khổ về tinh thần, bị đời xảo trá lừa
bịp dối gạt, muốn cần có người an ủi xoa dịu
tâm hồn, đoàn người phổ độ có nhiệm vụ đặt
trọng tâm vào công quả phổ biến đạo Trời,

truyền bá giáo lý, đem tình thương thể hiện thể hiện sự chân thật, sự giúp đỡ, sự tương thân hòa ái, san bằng những hố sâu chia rẽ giữa cá nhân và cá nhân, giữa đoàn thể và đoàn thể, giữa tôn giáo và tôn giáo, chớ không phải phổ độ là giành giật nhưn sanh, kêu gọi nhóm nọ nhóm kia về với mình. Hỏi để mà chi? Ở đâu cũng được miễn là mỗi người biết tu thân, biết đem tình thương lẽ thật đối xử với mọi người, biết đem lòng vong kỷ vị tha giúp đỡ người đời là được rồi. Bởi vì nước muôn sông ngàn lạch, trăm nguồn ngàn suối rồi cũng trở về nơi biển cả. Chỉ ngại e là những lạch con suối nhỏ bị vì lý do nào đó, làm tắc nghẽn không thông suốt cùng biển cả rồi phải bị khô khan theo nắng hè thiêu đốt.

Từ ngày Đại Đạo sơ khai, Phật Tiên Thần Thánh có bao giờ kêu gọi nhóm này nhóm kia gom về cùng nhóm khác. Thiêng Liêng chỉ khuyên người phải tu cho thiệt, nghĩ cho thiệt, hành thiện cho thiệt, nói cho thiệt, tình thương cho thiệt, cách cư xử với nhau cho thiệt, dầu ở đâu, dầu non, góc biển, chơn Trời, mỗi người thực hành được lẽ thiệt, mà lẽ thiệt là chơn lý,

mà thiên lý luôn luôn Thiên thời, địa lợi, nhơn hòa. Chơn lý vẫn không hai.

THI :

Chơn lý là nguồn sống vạn linh,
Vì nhân, vì nghĩa với vì tình;
Cho đời, cho đạo, cho nhân loại,
Chớ chẳng riêng tư cho chính mình.

Xin nhường bút.

**25. ĐỨC GIÁO TÔNG NGUYỄN NGỌC
TƯỚNG** lai cơ

THÁNH THẮT BÌNH HÒA, 28.8 Đinh Mùi
(01-10-1967)

THI :

Thương vì nhục thể sớm tiêu tan,
Đạo nghiệp đành cam chịu dở dang;
May được nương nhờ linh diệu bút,
Giáng đàn minh giải nổi hàm oan.

**GIÁO TÔNG CHÍNH ĐẠO NGUYỄN
NGỌC TƯỚNG**, Tiên Huynh chào mừng chư
Thiên sắc, mừng chư hiền đệ hiền muội.

Trong lúc chờ đợi Đức Từ Tôn lâm đàn,
Tiên Huynh thỉnh cầu được giáng đàn trước nơi
Diêu Trì Bửu Điện để có đôi điều trần tình và

luận đàm đạo sự cùng các em. Vậy Tiên Huynh mời chư liệt vị cùng các em an tọa.

Các em ôi! Đạo lý sâu sắc mầu nhiệm vô cùng, nếu không phải là hàng **Đại Giác Kim Tiên**, không làm sao thấu hiểu cho cùng tột.

Mọi việc ở đời cũng có lắm điều uẩn khúc, nếu không lấy tư cách khách quan để phê phán nhận xét thì không thể nào hiểu rõ mọi khía cạnh của một vấn đề.

Trong tổ chức Đạo Cao Đài cũng vậy, nhớ lại năm xưa, sau khi có chênh lệch dị đồng tư tưởng, Tiên Huynh tách rời khỏi Tòa Thánh Tây Ninh về địa phương lo bề tu thân luyện kỹ và dìu dắt đàn em trên bước đường tu học. Lúc đó nhờ có Tiên Huynh Ngọc Lịch, Tiên Vị là NGỌC LỊCH NGUYỆT giúp đỡ ý kiến cho Tiên Huynh chọn một danh từ “Chỉnh Đạo” để khỏi đối Thầy phản bạng và đạo sử có lý do phán xét và ghi nhận sau này. Điều ẩn khúc đó chỉ có Tiên Huynh cùng với một số người tâm phúc lập “Chỉnh Đạo” hiểu biết mà thôi.

Sở dĩ có việc giữ kín đáo đường lối hành đạo như vậy, vì Tiên Huynh nhận thấy tinh thần chức sắc chức việc và đạo hữu địa phương đang lúc bông bột, lương tâm xáo trộn. Do đó, Tiên

Huynh không cho dùng cơ bút trong phạm vi Chính Đạo.

Đó cũng là một điều tác dụng để các hàng Thiên Phong, chức sắc Hội Thánh sau này có lý do hàn gắn lại với đại toàn thể Đại Đạo những gì đã sút mẻ.

Các em còn nhớ lời Chí Tôn nói chẳng? Hễ còn Đạo Cao Đài là Hiệp Thiên Đài vẫn còn, vì Đạo Cao Đài đã phát sinh từ Hiệp Thiên Đài, từ huyền cơ diệu bút. Chỉ tiếc vì người đời còn quá vọng tâm bản ngã, không biết chấp hành cơ bút và sử dụng Hiệp Thiên Đài. Nên nếu để áp dụng rộng rãi nơi địa phương, e đã và sẽ xảy ra những gì đáng tiếc.

Người phạm xác tục còn nặng tâm bởi địa phương, bởi màu sắc, nếu dùng cơ bút mà không hiểu rõ Thiên Ý, quyền pháp đạo luật thì khó tránh được sự lạm dụng và khảo đảo. Các em thử nghĩ, nếu không có cơ bút, làm sao có Đạo Cao Đài, làm sao có đạo luật quyền pháp?

Trước kia Anh hằng nói : không phải không dùng cơ bút, chỉ trích cơ bút, mà Anh chỉ không chấp thuận những gì không chơn lý mà thôi, cũng như không chấp nhận những gì có tánh cách cho một nhóm, một phái một chi,

hoặc một người nào và nếu không có cơ bút làm sao hôm nay Anh được hội ngộ cùng các em để mình giải những điều kể trên.

Tiện đây, Anh cũng gửi lời về Hội Thánh Chính Đạo, để lời khen ngợi các em đã biết giữ quyền pháp và biết lo tu học, đã giữ được chí hướng của Anh xưa kia để lại. Nhưng những gì Anh đã hoạch định mà chưa tiện nói ra cùng Hội Thánh cũng như nhưn sanh, do đó việc hành đạo của các em bị vấp phải một số chướng ngại, nên chưa quảng bá rộng rãi cùng liên hiệp đó đây trong khối Đại Đạo. Anh và các hàng Tiền Bối quá vãng trước kia có trách nhiệm từng chi Phái Đạo cũng có đồng một quan điểm như vậy. Chỉ chờ thời gian để tìm một giải pháp chung hợp một đường lối, một phương pháp hành Đạo.

Cao vọng thì vậy, nhưng phần nhục thể không cho phép thực hành rất ráo cao vọng đó. Hôm nay, Anh mượn linh cơ này để gửi lời thăm viếng các em nơi Hội Thánh Chính Đạo cùng toàn thể tín hữu xa gần, hãy nhớ nguồn, nhớ cội mà qui hiệp, để được sớm thỏa nguyện với câu nguyện : Đại Đạo hoằng khai, Phổ Độ chúng sanh, Thiên Hạ thái bình và đặc biệt là câu nguyện thứ ba : xá tội đệ tử.

Trước tiên chúng ta phải xá tội chúng sinh, khoan dung, đại độ, từ ái, tha thứ và xá tội kẻ khác, Thượng Đế mới xá tội cho ta.

Chư liệt vị và các em hãy chuẩn bị hành đại lễ tiếp giá VÔ CỰC TỪ TÔN, Tiên Huynh cũng ra nghinh tiếp. Xin tạm biệt còn hẹn ngày tái ngộ, chào các em.

THĂNG

CQPTGLĐĐ Thánh Giáo Sứ Tập 1966-1967
Trang 191-193 (1968)

26. ĐỨC GIÁO TÔNG NGUYỄN BỬU TÀI **lai cơ.**

TIÊN THIÊN MINH ĐỨC, 20.9 Đinh Mùi (23-10-1967)

THI :

THIỆN chí phổ thông mối Đạo Trời,
PHÁP nào quản vị danh ngôi;
NGUYÊN nhân đạo phải nên danh
Đạo,
GIÁO độ đời ra đáng mặt đời.

TÔNG chỉ đừng cho pha với trộn,
TIÊN ân chớ để rớt cùng rơi;
THIÊN duyên mới gặp Tam Kỳ hội,
GIÁNG điển mừng chung hết mọi
người.

**ĐỆ TỨ GIÁO TÔNG THIÊN THIÊN
ĐẠI ĐẠO NGUYỄN BỬU TÀI** – Tiên Huynh
mừng chư hiền cố hữu, huynh tử đệ muội, mừng
toàn thể chức sắc chức việc và đạo hữu xa gần
từ các nơi xa xôi hẻo lánh cũng nhớ ngày lễ này
qui tụ về đây.

Cũng chính trong giờ này, Tiên Huynh đã
và đang chứng các nơi khác cũng đồng trong
tình cố hữu. Tiên Huynh để lời ngợi khen các
em từ chức sắc chức việc đến đạo tâm nam nữ,
từ Hội Thánh đến các Thánh Thất, Thánh Tịnh.
Tiên Huynh xin mời toàn thể các em ngồi để
nghe qua những lời năm xưa còn ghi lại.

Lời Tiên Huynh vừa khen ngợi không có
nghĩa là để tưởng thưởng các em hầu bù lại
công khó và tấm lòng nhớ ngày thoát xác của
Tiên Huynh. Nếu như vậy, thành ra Tiên Huynh
mặc nhiên ứng nhận sự tôn sùng một cá nhân.

Các em ôi! Đó là một cái lý để các em ghi
nhớ trên bước đường hành đạo.

Hôm nay Tiên Huynh có thỉnh mời chư vị Giáo Tông lâm đàn suốt trong hai ngày đêm để chứng lễ cho Tiên Huynh với tư cách là Đệ Tử Giáo Tông, có nhiệm vụ xá tội chư vong linh, các đấng âm hồn vạn dân sanh chúng trong toàn thế giới. Chư vong linh ấy đã qui tụ về đây để thọ ân điển và siêu thoát chốn âm cảnh chi đờ, hoặc chuyển kiếp để kịp ngày dự thí Long Hoa Đại Hội khai diễn tại trần gian.

Với tư cách là một Anh lớn hữu hình nơi Giáo Hội, Tiên Huynh cảm ơn và khen ngợi tâm đạo của đoàn hướng đạo cũng như anh chị em xa gần qui tụ về đây dự lễ.

Đề tài Tiên Huynh sắp nói tới đây là hai chữ : “Tri Hành”.

Thường thường mọi việc gì xảy ra do một hành động dầu tốt dầu xấu, đều do nơi ý nghĩ trước nhứt. Từ ý nghĩ mới phát khởi hành động. Bởi vậy, đừng ai tự bào chữa rằng mình làm một việc gì vô ý thức mà gây sự lỗi lầm.

Chữ “TRI” là biết. Biết nơi đây không có nghĩa là biết do sự thấy về mặt hình thức hữu chất. Biết nơi đây có nghĩa là sự phân tách nhận xét và phán đoán từ trong tâm não và cõi lòng mỗi người.

Chữ “HÀNH” là làm, là hành động. Tác cũng có nghĩa là làm, là tác động. Nhưng hành động hay tác động đều do sự điều khiển và quyết định của “TRI” là biết. Có khi chưa kịp làm sự biết, sự suy tư và nghĩ đến là đã gây ra cái nghiệp tốt hoặc xấu rồi.

Trong Kinh Cảm Ứng có câu : “Phù tâm khởi ư thiện, thiện tuy vị vi. Nhi kết thân dĩ tùy chi hoặc tâm khởi ư ác, ác tuy vị vi, nhi hung thân dĩ tùy chi”. Lại có câu “Nhơn tâm sanh nhưt niệm, Thiên Địa tất giai tri”.

Các câu ấy có nghĩa : Khi lòng mình nghĩ đến việc hiền lành phúc đức, mặc dầu việc ấy chưa làm, Trời đã dành sẵn ân huệ cho Thần hiền đến hộ trợ mình rồi và giúp đỡ hoặc xui khiến mình sẽ được những điều lành, như có ngoại cảnh giúp đỡ từ lời nói cho được việc, giới thiệu cho thành công trong trường đời, chỉ mai mối cho làm ăn thành công trên sự nghiệp, hoặc nói lời khải ái cho kẻ thù địch bỗng hồi tâm tha thứ.

Câu thứ hai : Nếu khi lòng mình hoặc ý mình vừa nghĩ việc quấy, toan tính việc tội lỗi, tuy việc ấy chưa làm, nhưng Trời đã cho vị hung thần theo quán quít bên mình, xui giục mình

thất bại mọi việc, mở lời gây thù oán, kể thị người khinh, mở lời khiêu khích kẻ bạo tàn đang tay hạ sát hoặc ám hại đời mình nghiêng ngữa.

Câu thứ ba : Lòng người vừa nghĩ đến, toan tính đến một việc gì, là Trời và các Đấng đã biết rồi. Đừng ai nói sự không may xảy đến cho mình là tại rủi ro ngẫu nhiên. Rất vô lý. Định nghĩa cho việc ấy do ba câu kể trên vừa minh giải.

Người xưa đã am tường lẽ ấy nên luôn luôn tự xét lòng mình. Rủi khi gặp người bạc đãi với mình, khoan giận hờn, hãy tự xét xem có phải tại mình thiếu đức để người ấy thương chăng?

Nếu xét thấy mình đã đủ bốn phạm trong nghĩa tình nhân ái, nhưng vẫn còn bị kẻ ấy bạc đãi cũng khoan giận hờn. Hãy về suy xét lại, tìm kiếm thật kỹ trong nội tâm, từ ý nghĩ đến bên ngoài lời nói hành động của mình xem còn thiếu tác phong đạo đức hoặc nhân nghĩa nữa chăng? Nếu xét được năm lần, ba lần mà còn bị kẻ ấy bạc đãi thì rán mà tu tập thêm hơn nữa vậy. Đó là phương pháp tập tành trui rèn đạo hạnh trong cái “TRI” với cái “HÀNH”. Người xưa làm được vậy, ta nay sẽ làm được vậy.

PHÚ CỬU LƯU :

Soi kim cổ noi gương hiền nhân Thánh Triết,
Học đạo đời hầu hiểu biết cuộc suy vong;
Cũng linh hồn, cũng thể xác, cũng non sông,
Cũng chí sĩ, cũng mày râu trong Trời Đất.
Xưa ai đã làm được Thánh Hiền Tiên Phật,
Nay người không tìm về bản chất linh căn;
Có khó gì đâu câu “Thế thượng vô nan”,
Chỉ không định được tánh phàm phu tục tử.
Sống trong cõi tạm mọi điều nên nghĩ thử,
Sanh đứng làm người hồ dễ giữ thanh cao;
Biết hiểu trung rồi gẫm lại phải làm sao?
Nói lẽ trí có ai nào suy tột lý.
Giữ liêm sĩ để lập trượng phu chí sĩ,
Gìn nghĩa nhân hầu được phỉ chí tang bồng;
Thời loạn ly muốn cứu lấy dãy non sông,
Cơn mạt hạ phải vẫy vùng vòng cương tỏa.
Trên thế lộ cuộc thăng trầm nhìn cũng đã,
Giữa trần hoàn điều bỉ thửi có chi là;
Đường trăm năm đã dung rủi một vài ba,
Thân bảy thước từng xông pha nơi khổ nhục.
Sao cũng chưa tri túc để mà tiện túc,
Hầu ngâm câu tri nhân giả tiện thị nhân;
Bảo rằng đời nơi bán tước chốn mua quan,

Tuồng ảo ảnh ấy giam danh cùng khóa lợi,
Thì cõi tạm hết kẻ lui người lại tới,
Dãy non sông nào vạn đợi giữ riêng mình;
Tiền kiếp tu nên hiện kiếp mới hiển vinh,
Nay tạo nghiệp cho đời mình sau trả nghiệp.
Thang tiến hóa giữa nhân Thiên đà trực tiếp,
Luật tuần hoàn của Trời Đất vẫn vô tư;
Dầu có muôn kho vật chất cũng không dư,
Thì hưởng một kiếp trên đời sao gọi đủ.
Miền Tây Bắc cảnh gió vẫn cơn mưa vũ,
Nhà Đông Nam đừng say ngủ giấc hoàn
lương;
Tĩnh tĩnh đi rồi nhìn lại khắp muôn phương,
Dừng dừng bước để đo lường thời dĩ vãng.
Chữ không sắc có mấy ai rằng thật hãn,
Thuyết tri hành nào mấy bạn đã tri hành;
Nếu chưa tri chỗ vội thuyết chỗ vội hành,
Muốn hành ấy trước phải tri rồi mới thuyết.
Tâm khởi một niệm tức là tâm đã biết,
Tâm biết rồi thì hành thuyết chẳng bao xa;
Chánh tâm sanh có bao thuở thuyết hành
tà,
Tà tâm khởi thì thuyết hành đâu lại chánh.
Trò đời dầu có đổi muôn màu vạn cảnh,

Đôi (Đối) tâm linh dưỡng giá lạnh dưới
chiêu dương;

Có lương tri hãy quyết định vững lập
trường,

Có chơn lý hãy soi đường hành chánh đạo.

Bởi gieo gió nên phải đành cam gặt bão,

Không nhẹ lòng thì tà đạo khó xâm lăng;

Có hôi tanh mới nử được đám ruồi lẩn,

Không mật mỡ đâu quên đàn ong lữ kiến.

Người học Đạo là người đã vào tu luyện,

Tu thân tâm, tu chánh tín, luyện linh hồn;

Đây tam thừa, đây cửu phẩm, chớ bôn
chôn,

Đừng dục vọng đừng tự tôn rồi đọa lạc.

Phàm với Thánh cũng là ta đâu có khác,

Ta với người cùng chung vạc của Hóa
Công;

Thiếu nơn luân thì non nước chẳng đại
đồng,

Thiếu chơn lý thì nơn sanh không đạo đức.

Hãy sáng suốt để san bằng bao lãnh vực,

Hãy tu hành tròn thiên chức kẻ vi nơn;

Với Đạo thì cho thật chánh cho thật chơn,

Với đời phải cho nên hơn về mặt Đạo.

Vậy mới gọi bậc anh hùng nhà lãnh giáo,

Vậy mới rằng trang hào kiệt chốn nhà tu;
Đem tình thương để san lấp những hận thù,
Lấy bác ái lấy vị tha trừ ích kỷ.
Phải phục thiện để thay vào lòng đố kỵ,
Phải khoan dung vì đạo lý khử chấp nê;
Lấy minh tâm đem kiến tánh đối đàm mê,
Lấy minh triết để sớm tề lòng ám muội.
Làm phước đức để xa lìa điều tội lỗi,
Lấy kiên tâm trừ dục vọng khỏi bồn chôn;
Nói lời lành để thay tiếng ác ngôn,
Hãy xây dựng để tỉnh lòng người phá hoại.
Lấy vô tư hầu hoán cải kẻ tư tâm,
Đạo một Thầy như huynh đệ mỗi tình
thâm;
Phải tế nhị khéo hiểu lầm rồi tách tẻ,
Lấy đoàn kết để thay vào lòng chia rẽ.
Để sử đời nơi hậu thế họ ghi công,
Gương ngao cò vì tranh cạnh ở ven sông;
Quá đại đột để ngư ông vào thủ lợi,
Học đạo lý sửa tinh thần hầu tiến tới.
Học tân dân xây đời mới đạo trung dung,
Hỡi ai ơi! Hằng mong nổi bậc anh hùng;
Đường đạo lý hãy cùng chung làm cho
được,
Chớ để sát bên chùn tràn những nước.

Rồi cuốn lên rồi nhẩy bước chẳng kịp đâu,
Cá tham mồi nên mới mắc phải lưới câu;
Người tham danh lợi phải sầu trong cảnh
khổ,

Trống Lôi Âm mấy trăm hồi tua vôi đỏ.

Bạch Ngọc Chung cùng lớn nhỏ hãy vang
lên,

Thức tỉnh đời dùng đạo lý để gây nên;

Lấy bác ái dựng xây nền đời thanh trị.

Để tưởng nhớ công lao khó nhọc hành đạo
nữ phái, Tiên Huynh có tấu trình Tòa Tam Giáo
xin được đàn dành riêng cho phái nữ. Tiên
Huynh ban điển huệ cho toàn thể chư hiền đệ
muội và các em lớn nhỏ trong ngoài. Tiên
Huynh để lời thân ái giã từ chung. THĂNG

CQPTGLĐĐ Thánh Giáo Sư Tập 1966-1967

Trang 208-223 (1968)

27. ĐỨC THƯỢNG SANH CAO HÒAI SANG

lai cơ.

HƯỜN CUNG ĐÀN, 20.4 Tân Hợi (14-05-1971)

THI :

CAO Đài giáo đạo khắp nam bang,
HOÀI bão nhơn sanh dự thí tràng;
SANG xẻ tinh thần hồi Cực Lạc,
Lai trần dự lễ sắc ân ban.

CAO HOÀI SANG – Tệ Huynh mừng Thiên Mạng cùng các em đàn tiên. Giờ linh Tệ Huynh thọ chiếu triệu hồi Kim Tiên Nguyệt Đức dự lễ chung kỳ. Mừng thay, điều kết quả tại tiền của kiếp người thể diệt linh hồn trên cõi tạm.

Giờ chứng lễ hạ, Tệ Huynh dự đài tiên (tiên), chư Thiên Mạng cùng các em thành tâm tiếp linh. Tệ Huynh xuất ngọn linh cơ.

Theo bảng ronéo 1971

28. ĐỨC HUỢT BÁC KIM TIÊN
(NGUYỄN PHAN LONG) lai cơ.

HUỲNH QUANG SẮC, 18.10 Nhâm Tý (23-11-1972)

THI :

HUỢT đạo truyền ban đến đại đồng,
BÁC đồ mục chánh để khai thông;
KIM triêu hội diện đàn trung nội,

TIÊN cảnh hồi cơ tỏ nỗi lòng.

HỢT BÁC KIM TIÊN tự **NGUYỄN PHAN LONG**, Mừng Thiên Mạng chư hiền đệ muội trung đàn.

Giờ chuyển linh cơ hạ trần chứng lễ. Mừng thay! Thiên Mạng thành tâm tiếp lịnh. Tệ Huynh xuất.

Theo bảng ronéo 1972

29. ĐỨC THẮT THÁNH LÊ KIM TỰ lai cơ.

VĨNH NGUYỄN TỰ, 01.Giêng Bính Ngọ (21-01-1966)

LÊ KIM TỰ – Nhân tiết xuân về Tệ Huynh để vài hàng kỷ niệm chung trong tình đồng đạo, đồng chí hướng :

Nay về chốn Tiên tòa cảnh cũ,
Tệ Huynh nào vui thú chi đâu;
Nhiệm vụ xưa mấy lúc dãi dầu,
Chưa thành đạt lòng này còn luyến tiếc.

Cùng các Đấng Tệ Huynh lãnh việc,

Khắp Âu Châu tùy lúc độ người đời;
Cho họ tường giáo lý Đạo Trời,
Miền Đông Á một ngày sáng lạng.

Có chơn linh **NGUYỄN TRUNG HẬU**
đến, Tệ Huynh xin kiếu, thăng.

CQPTGLĐĐ, Thánh Giáo Sứ Tập 1966-1967
Trang 8 (1968)

**30. ĐỨC NGỌC CHUỖNG PHÁP NGUYỄN
THẾ HIỂN**

lai cơ.

**31. ĐỨC THÁI CHUỖNG PHÁP PHAN VĂN
TÔNG lai cơ.**

**32. ĐỨC NGỌC CHUỖNG PHÁP LÊ BÁ
TRANG lai cơ.**

THIÊN LÝ ĐÀN, 14.1 Bính Ngọ (04-02-1966)

THI :

Công phu đạo nghiệp sử đề danh,
Buồn nổi phái chi chẳng hiệp thành;
Ai có về quê xin nhấn nủ,
Ta còn sống mãi với nhơn sanh.

**NGỌC CHUỖNG PHÁP TIÊN THIÊN
ĐẠI ĐẠO NGUYỄN THẾ HIỂN – Tiên**

Huynh mừng chư hướng đạo, xin nhường bút Anh Tòng.

Tiếp Điển :

THI :

TÒNG sống cũng danh, thác cũng danh,
Ngại chi sương tuyết phủ lưng thành;
Về đây gởi gắm cùng huynh đệ,
Đạo nghiệp từ xưa chốn sử xanh.

THÁI CHƯỜNG PHÁP TIÊN THIÊN

ĐẠI ĐẠO - Tệ Huynh mừng chư hướng đạo.
Tiên Huynh ngõ lời đàn tiền khởi đọc bài
“mừng thay” để quý trọng ngày giờ. Xin nhường
bút.

Tiếp Điển :

THI :

Chẳng tiếc công mà chẳng mến danh,
Nguyện sao Đại Đạo sớm viên thành;
Cho đời giảm bớt cơn điêu đứng,
Cho khỏi luân hồi nẻo tử sanh.

NGỌC TRANG THANH – Tiên Huynh
mừng chư hướng đạo, xin nhường bút.

CQPTGLĐĐ, Thánh Giáo Sứ Tập 1966-1967

Trang 32 (1968)

33. ĐỨC THẮT THÁNH THƯỢNG HOÀI

THANH lai cơ.

NGỌC MINH ĐÀI, 05. 1 Bính Ngọ (25-01-1966)

THI :

THƯỢNG trí nên mưu cuộc thái bình,
HOÀI tâm tưởng nhớ đến nhơn sanh;
THANH cao mới biết đời ô trược,
GIÁNG bút khuyên nhau nhớ nghĩa
tình.

**THẮT THÁNH TIÊN THIÊN THƯỢNG
HOÀI THANH** – Tệ Huynh chào chư Thiên
Mạng, chào chư hiền hữu, hiền muội.

Hôm nay Tệ Huynh được linh cùng tiên
bồi lai đàn để có mấy lời đàm đạo. Vậy Thiên
Mạng và liệt vị hãy ngồi, ngồi nghe Tệ Huynh
có một vài lời phân giải.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trải qua bao
nhiều lần thăng trầm bỉ thái, làm cho tất cả
những người hành đạo, tâm đạo, học đạo đều
chịu nỗi gian nguy cơ cực, kẻ chết chóc, người
lao tù. Nhưng thời cơ đã đến, Thiên Lý tự nhiên,
dầu ai toan bẻ nạn chống Trời, hay có kẻ mong
dời non lấp biển cũng chẳng làm sao được. Như
Tệ Huynh đây sống một đời oanh liệt, đến khi

vào Đạo cũng phải xếp áo võ trường, chịu biết bao điều tủ nhục với đám quan liêu, trải lắm lúc bực lòng nóng tánh, nhưng cố gắng giữ mình trong nếp đạo, chiếc bạch y ngày tháng chẳng dám rời, tấm lòng thiết thạch trung kiên nay mới đặt về đây cùng huynh đệ. Cơ hội đã tới, nhờ huynh đệ hãy tiếp nối công việc của người quá vãng, hầu đưa nền đạo đến chỗ vững vàng, cho dân tộc được sớm thoát cảnh gian nguy, cho thế giới mau bình trị.

Tệ Huynh thỉnh thoảng quay về nơi chốn cũ, Tòa Bạch Long còn đó sờ sờ, nhưng nhìn vào cảnh vật tiêu sơ, dầu nơi Tiên cảnh lòng vẫn như thiêu như đốt.

Hôm nay, cơ quan đạo mở màng trùng hưng chánh pháp, mọi việc đều nương cậy sứ mạng Thiên Phong. Tệ Huynh chẳng biết nói lời chi cho hết ý mình, xin kính gửi một chữ là tâm thành cùng Thiên Phong sứ mạng. Tuy việc nhiều người ít, nhưng không phải như thế mà nản lòng, kẻ hữu hình rán sức rán công, người Tiên cảnh sớm phò tối trợ.

Đây Tệ Huynh xin nhờ hiền hữu Huệ Lương, hiền hữu tự nhiên an tọa. Dầu sau này công việc quá nhiều, nhưng khi Cơ Quan vươn mình để bắt

nhịp cầu phổ thông giáo lý các nơi, thì đừng quên Bạch Long Cung Hoàn nơi miền quê xa vắng nghe.

Thôi Cao Triều Đạo Hữu đã đến, Tệ Huynh xin nhường bút.

34. ĐỨC BẠCH LIÊN TIÊN TRƯỞNG lai cơ

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO,
10 Tháng 10 Canh Tuất (08-11-1970)

THI :

Tình cũ nghĩa xưa đã dạn dày,
May duyên lại gặp mặt nhau đây;
Cùng chung sứ mạng trên đường đạo,
Kẻ tục người Tiên dưới bóng Thầy.

BẠCH LIÊN TIÊN TRƯỞNG nhủ danh **PHAN THANH**, Tệ Huynh vâng lệnh Chư Vị Tiên Bối quá vãng giáng đàn, chào mừng chư hướng đạo, chư hiền hữu hiền muội. Tệ Huynh xin mời tất cả đồng an tọa để còn nhiều việc Đạo sẽ bàn thêm.

Anh Huệ Lương, anh Chơn Tâm :

THI :

Đã quá biết bao nhau chốn đạo trường,
Ngày nay chia cách lẽ âm dương;
Đây về Tiên cảnh lòng lưu luyến,
Đó ở trần gian dạ mến thương.
Nhiệm vụ độ đời còn bận bịu,
Vai trò hành đạo vẫn tư vương;
Cùng nhau sát cánh trong Thiên Sứ,
Nào ngại dãi dầu khắp bốn phương.

Xin mời hai anh ngồi để cùng nhau hồi tưởng lại trong quãng đường hành đạo.

Đã nhờ tâm thành dám hy sinh vì Đạo, gặp thời kỳ đại ân xá nên **PHAN THANH** được trở lại ngôi xưa cảnh cũ, nhưng vì nhiệm vụ còn vương mang với Tam Kỳ Phổ Độ nên tất cả chư vị Hội Đồng Tiên Bối quá vắng đã, đang và sẽ trở lại thế gian để sát cánh cùng chư hướng đạo hầu tiếp tục sứ mạng phổ truyền đạo lý, phổ độ nhơn sanh.

Nhìn lại viễn đồ đã qua, trên bước đường hành đạo của chư sứ đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, dầu rằng trên vạn nẻo đường nhân thế, tuy lắm cảnh thăng trầm buồn vui, hiệp tan tan hiệp, may rủi rủi may, tất cả sự kiện ấy đều là những kinh nghiệm sống, những bài học quý giá. Đến

ngày giờ này, nhìn lại những sứ đồ của Chí Tôn xem lại còn được những ai? Nếu kể về phương diện tu tâm giữ Đạo thì con số đông đáng kể, nhưng con số người tu học thì chưa được bao nhiêu. Còn nói về số người nhiệt tâm lo phổ truyền giáo lý, gìn giữ chơn truyền và dám hy sinh vì Đạo thì lại rất ít.

Bởi lẽ đó, Phan Thanh này thấy hai anh còn gấn bó theo đuổi mục đích cao cả, hoài bão cao quý, nhiệm vụ trọng đại, thì nổi mừng không kể xiết. Nhưng với sự hoài bão ấy, nếu thiếu sự sáng suốt linh động và phát huy đúng mức của nó, chẳng khác nào món đồ cổ để ngắm nhìn cho đẹp mắt mà tác dụng không được bao nhiêu.

Phan Thanh này muốn nói rõ hơn nữa, đó là mục đích cao cả của sự mở Tam Kỳ Phổ Độ tại đất nước này của Chí Tôn. Tuy biết rằng mục đích ấy là cao quý, nhưng không phải để tán thưởng khen ngợi mà không tạo điều kiện khai triển phát huy cùng mọi phương pháp để cho mọi người cùng biết, cùng làm, cùng hưởng. Vì Đạo Cao Đài không nhứt thiết chỉ làm cho người tu thành Thánh Tiên Phật, mà phải làm sao truyền bá lý tưởng đại đồng bác ái, tình thương không phân nòi giống sắc tộc, cho tất cả

mọi người hiểu sự thật, nói sự thật và làm được sự thật ấy ngay tại thế gian này, để biến cảnh Địa Đàng này thành Thiên Đàng Cực Lạc tại thế gian.

Muốn được vậy phải tạo cho mỗi người có sẵn sự an định thanh bình từ bên trong, đương nhiên sự an định thanh bình ngoài xã hội sẽ đến với tất cả mọi người. Đó là làm tại gốc, không làm tại ngọn.

Như vậy cũng kể hơi nhiều, Thôi Phan Thanh này xin hẹn còn dịp khác để hầu chuyện cùng hai anh thêm nữa. Dầu lúc nào, ba tôn chỉ hoặc ba tiêu ngữ :

- Chuẩn tể phước thiện.
- Liên giao hành đạo.
- Phổ thông giáo lý.

vẫn có giá trị mãi mãi muôn đời.

Sau đây, Tệ Huynh xin đề cập sang lãnh vực khác : đó là vấn đề thảo luận cho ngày Đại Hội sơ khởi của Thanh Thiếu Niên Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Phó Tổng Thư Ký Chí Tín và Nội Chánh Vụ Trưởng Đạt Minh! Tệ Huynh soi thấu được nỗi ưu tư của nhị hiền đệ cho vấn đề Đại Hội sắp tới. Vì không lẽ mỗi lần triệu tập một kỳ

hội trong sự khó khăn mọi mặt, nhưng đến khi gặp mặt nhau rồi không lẽ bàn bạc đôi điều, chào mừng hỉ hạ, thăm hỏi xã giao, tiệc tùng liên hoan, rồi chia tay ai về nơi nấy. Đó là hết việc. Còn nếu nêu một vấn đề đạo đức cho Thanh Thiếu Niên, ai cũng có mặc cảm về vấn đề tiên quyết cho đề nghị của mình.

Chính vì điều hệ trọng cho tương lai nền Đạo, nên sau khi thỉnh lệnh Tòa Tam Giáo, Chư Vị Hội Đồng Tiên Bối chỉ định Tệ Huynh giảng đàn để đem một vấn đề giúp các em có tài liệu để thảo luận chung quanh vấn đề ấy hầu khỏi bị sai lạc. Hiền đệ an tọa.

- Xét vì Chí Tôn khai Tam Kỳ Phổ Độ không phải là việc thừa, vì trong nước hiện có nhiều tôn giáo bạn đang hành đạo truyền Đạo.
- Xét vì một giống dân tuy ít trong một lãnh thổ nhỏ hẹp nhưng đã kết tinh qui tụ được nhiều nguyên căn tá trần có nhiều tiền kiếp là sứ đồ trong Tam Giáo Đạo.
- Xét vì dân tộc Việt Nam là một giống dân hiếu hòa, đã và đang thu nạp các truyền thống đạo lý, giáo lý Đông Tây nhiều đời du nhập vào đây.

- Xét vì vai trò của hướng đạo Tam Kỳ Phổ Độ tối quan trọng trong khúc quanh của lịch sử loài người và lịch sử tôn giáo.
- Xét vì luật tre tàn măng mọc, tiền tấn hậu kế, hay là tiền vãng hậu tiến, cần có lớp người trẻ trung kế tiếp hầu bảo trì gìn giữ phát huy cùng khai phóng một tôn chỉ đạo đức cao quý trong thời hạ ngươn mặt kiếp.
- Xét vì đoàn người hướng đạo xuất sắc có đủ điều kiện căn bản về văn hóa học, xã hội học và đạo đức học, không phải tự nhiên một sớm một chiều mà nên, mà cần phải huấn luyện nuôi dưỡng ngay từ thuở thiếu thời cho lớp người cần thiết ở tương lai.
- Hội Đồng Tiền Bối Đại Đạo Tam Kỳ quá vãng thừa lệnh Đức Chí Tôn qua Tòa Tam Giáo, chỉ định các nhận xét trên cho Đại Hội Thanh Thiếu Niên trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ làm đề tài thảo luận trong hai ngày Rằm và 17 tháng 10 năm Canh Tuất để lớp người có nhiệt tâm ưu tư vì Đạo có hướng đi minh chánh, có mục đích cao cả với tình bác ái vị tha, không phân biệt chủng tộc nòi giống, cần phải có hoàn

cảnh cùng phương pháp để kết hợp Thanh Thiếu Niên Đại Đạo, cùng mọi phương tiện và lễ lối cho nếp sinh hoạt thường xuyên để nuôi dưỡng những mầm non tươi tốt có bảo đảm an ninh xã hội và một đời sống lành mạnh.

Từ xưa nay câu “Hậu sanh khả úy” thường được nhắc nhở Thanh Thiếu Niên được rèn luyện trong tập thể lành mạnh, trong bối cảnh lành mạnh, trong sự nuôi dưỡng liên tục để chúng thấm nhuần tinh thần tự giác, tự nguyện cùng ý thức sáng tạo và phát triển.

Từ cổ chí kim, những bậc Giáo Chủ, những hàng vĩ nhân, những anh hùng liệt sĩ, sự nghiệp được thành công trong bối cảnh khó khăn gay go khúc khủy. Thanh Thiếu Niên cũng phải được rèn luyện ý thức thấm nhuần cái lý đó để có tinh thần vững chắc khắc phục mọi tách tâm thường, hưởng thụ sung mãn, sợ sệt ươn hèn trước sự khó khăn, để có tinh thần tự tin, tự lập, hãnh diện trong nội tâm hầu thực hành những người anh hùng “Đạo cứu Đời” trong vô danh vị, vô lợi quyền, vô tư kỹ, tinh thần vị tha phục vụ nhân loại.

Sự thành công đang đón chờ lớp người kiên trì nhẫn nại và sự thất bại đang chào đón những thế hệ ươn hèn ham thụ hưởng mà không biết trách vụ. Tinh thần linh động sáng tạo và khắc phục mọi hoàn cảnh, đừng để hoàn cảnh chi phối lôi cuốn để trở thành lớp người tầm thường hoặc sa đọa.

Sau kỳ Đại Hội sơ khởi này, cần có những phiên hội định kỳ hoặc nhứt nhị tam cá nguyệt do Đại Hội thảo luận biểu quyết.

Hiện nay trong nước đã có nhiều đoàn thể Thanh Niên khác, những việc thông thường đã có người đảm trách, còn đoàn thể Thanh Niên Đạo, ngoài việc từ thiện xã hội tùy khả năng sở hữu, việc học tập giáo lý và truyền đạo là điều cốt cán để nối tiếp và nuôi dưỡng giữ gìn truyền thống Tam Kỳ Phổ Độ.

Như vậy cũng đủ cho kỳ hội này rồi. Các em hãy nghiên cứu kỹ, khai thác tận tường, học tập nội bộ trước khi đưa ra Đại Hội. Có nắm vững mới bảo thủ lập luận.

Tệ Huỳnh gửi lời chúc cho Đại Hội Thanh Thiếu Niên kết quả mỹ mãn và để lời khen ngợi tất cả các em trong các nhóm.

Tê Huynh để lời chào mừng chư hướng
đạo các cấp trong Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý.
Chỉ có một tiêu ngữ “PHỔ THÔNG GIÁO LÝ”
mà chư vị đã cực nhọc từ tâm tư, tinh thần đến
thể chất phải mất bao lâu năm trời, hy sinh giờ
giấc thụ hưởng mới đến được ngày nay.

.....

THI :

Cùng biết thương nhau học Đạo Trời,
Kiên tâm truyền Đạo khắp nơi nơi;
Dãi dầu thế sự trong thời loạn,
Chắc chắn mỗi người tự định ngôi.

Xin hẹn còn ngày tái ngộ, xin tạm giã từ
chư hướng đạo và chư đạo tâm cũng như các em
Thanh Thiếu Niên mầm non Đại Đạo. Xin lui
điễn.

THĂNG

Theo bảng ronéo 1970

35. ĐỨC TIỀN BỒI CAO TRIỀU PHÁT lai

cơ.

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Ngày 11 Tháng 2 Ất Sửu (1985)

THI :

CAO tài trọng đức mới cao ngôi,
TRIỀU chính nền nhân trước đắp bồi;
PHÁT lộ nguồn tâm chơn thiện mỹ,
Mừng vui Đại Đạo dựng xây rồi.

Tiên Huynh chào hiền đệ Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân, mừng các em Giáo Sĩ Cơ Quan. Mời hiền đệ an tọa, các em hãy ngồi mà viết cho tiện.

Tiên Huynh rất vui mừng đến với các em giờ này để cùng nhau tiếp tục sứ mạng Tam Kỳ tận độ trong giai đoạn mới, một sứ mạng chia hai đoàn người u hiển sắc không. Các em đã hiểu rồi, đã biết rồi, hữu hình mới phục vụ cho hữu hình, vô vi là tác năng của tiềm lực trí tuệ. Có hữu mà không vô ví như có hình vật mà không có cơ năng linh hoạt, có vô không hữu khác nào bốc gió chồn hư không, xây lâu đài

trong mộng ảo, bởi vì rễ có sâu thì gốc mới vững, cây có tàng lớn thì hoa trái mới sum sê.

Hai chục năm trong guồng máy tận độ, người đi trước với bước chân theo sau, đến ngày này các em đã nhận chân phần nào sứ mạng trọng đại của người môn đệ Đức Chí Tôn, của dân tộc được chọn, của các em. Thế nên giai đoạn tới đây rất là quan trọng có tầm mức vô cùng lớn lao ảnh hưởng đến toàn thể công cuộc cứu độ kỳ ba. Các em có nghĩ đến một ngày mai nào đó, như loại sẽ thêm khát tìm đạo lý đến mức nào chẳng? Liệu các em có còn ở trong tư thế đạo đức minh triết sẵn sàng hưởng đạo chưa?

Sứ mạng to tát mà khả năng còn thiếu kém, chỉ có một cách là các em cố gắng tăng trưởng, tăng trưởng như lời dạy của Đức Từ Tôn Kim Mẫu vừa qua.

Các em, lịch sử nhân loại hiện tại đang tiến đến giai đoạn quyết liệt, không phải mạnh được yếu thua mà nhân đạo, công lý, hòa bình, thịnh vượng trên nền tảng tâm đức trí năng để quân bình do đề huề phối hợp thiên đạo thế đạo. Đến đây hẳn các em thấy được phần nào ý nghĩa của công phu tu luyện nhưng đồng thời

phải nỗ lực gấp bội về hai mặt tâm đức trí năng như vậy mới hoàn thành được sứ mạng.

Thế nên đạo đức cao siêu cần thiết thì tâm đức trí năng sâu rộng quyết nhiên không thể nào lu mờ ở xã hội học vấn tri thức ngày nay. Muốn thực hiện thế như hòa mà không dùng ngôn từ của người đời nay, không cùng tâm tư của người đời nay thì mong gì người hiểu được ta mà phổ độ.

Duy tinh duy nhất : là tâm đạo bất biến.

Doãn chấp quyết trung : hay đạo thời trung là tình diệu dụng. Ôi sao vời vợi, đẹp rõ rõ bí quyết của Thánh Nhân.

Các em cần phải nâng cao tầm mức giáo lý cho có **TRIẾT HỌC, KHOA HỌC** và **VĂN HỌC** để tăng thêm tính chất hấp dẫn và phổ biến. Các em hãy vạch đường lối thực hiện Thánh Ý đã dạy trong 20 năm qua. Các em cũng cần lưu ý : giáo lý Đạo quá giản lược chưa thỏa mãn sự tìm hiểu của các giới, nhưng phần phô diễn phát huy không phải là việc của các Đấng hay chúng Tiên Huynh mà chỉ có thể là của các em với sự soi dẫn Thiêng Liêng.

Xã hội ngày càng tiến tới những tương quan càng thêm phức tạp, tinh thần tư tưởng con

người cũng biến chuyển không ngừng đổi thay đổi, thế nên các em phải làm thế nào giáo lý Đạo luôn luôn có tính thích ứng với thời đại và hoàn cảnh chung cũng như riêng. Phật Thích Ca ngày xưa 49 năm rông rã thuyết pháp kết tập thành thiên kinh vạn điển, nhị kỳ phổ độ được 2 ức nguyên nhân. Tiên Huynh mong rằng các em ngày nay cũng làm được như thế hay hơn nữa. Phải tận tụy dốc lòng ngay từ bây giờ mới làm tròn sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ.

Tính chất giản lược của giáo lý Đại Đạo có ưu điểm là dễ hiểu dễ phổ biến, tuy nhiên cũng chưa làm sáng tỏ minh bạch cao độ. Nhìn về nội bộ Cao Đài đã bao người am tường yếu lý của Đạo rành mạch thâm sâu nên có một số chư đạo hữu đạo tâm còn ưu tư ngờ vực về tiền đồ cơ Đạo mặc dầu hết sức tin Thầy mến Đạo.

Các em thử nghĩ xem nếu hiện tại tình hình điều kiện bình thường thì việc làm đầu tiên của các em là việc gì có hiệu quả to tát và có tính cách cấp thiết nhất trong công cuộc phổ truyền chánh pháp Đại Đạo đến nhưn sanh. Các em còn biết bao nhiêu việc phải suy tư.

Trong giai đoạn mới này, các em cần phải nỗ lực trau dồi khả năng đạo đức nhưt là giáo lý

phải được phát huy hơn nữa vì là tôn chỉ chính của guồng máy Chí Tôn đặt để.

Mặt khác tùy tâm nguyện sở năng của các em, mỗi em tự đặt cho mình một mục tiêu trong công cuộc cụ thể về hành đạo, phước thiện, công quả có tính cách đem đến sự ích lợi cho mọi người xung quanh, một cách thiết thực và đơn giản không chú trọng hình thức phô trương, cốt yếu sao cho mọi người tự phát lòng thiện nguyện mà quay về gốc đạo của con người, có trở về gốc đạo mới xây dựng được an lạc ấm no. Các em cần tận dụng khả năng trí thức để sâu tầm nghiên cứu lý Đạo, mỗi đề tài cần đi vào chiều sâu hơn cả, đó là những việc làm thiết thực và lợi ích lâu dài.

Đây Tiên Huynh tóm lược Lý Tưởng Đại Đạo để các em suy gẫm nhìn thấy chỗ tối cao tận thiện tận mỹ của chánh pháp kỳ ba :

1. **ĐẠI ĐẠO** là con đường rộng lớn nhất để đưa nhân loại đến **ĐẠI ĐỒNG THỂ GIỚI**, không kỳ thị phân chia, phù hợp xu hướng văn minh tiến bộ tạo cảnh giới an lạc, hòa bình hạnh phúc thế gian và siêu xuất thế gian, đó cũng là chiếc bát nhã

thoàn đưa khách năm châu đến cứu cánh tận độ.

2. **ĐẠI ĐẠO** là cánh cửa cần khôn rộng mở cho văn minh khoa học loài người đạt đến điểm cao vút để nhìn thấy cơ vi mầu nhiệm của TẠO HÓA mà thành tín trước ĐỨC HÁO SANH mầu nhiệm và ĐỨC TỪ BI sáng tạo vô ngần của THƯỢNG ĐẾ, như vậy Đại Đạo là con đường chân lý mà loài người phải vươn tới.

3. **ĐẠI ĐẠO** đưa con người tiến hóa lên nấc thang đạo đức tận thiện tận mỹ :

- Chánh pháp Thầy truyền.
- Giáo lý các Đấng Thiêng Liêng dạy.
- Tình dân tộc nghĩa đồng bào của chư môn đệ.
- Cứu cánh tận độ của Đức Chí Tôn đặt để và.
- Môi trường xã hội loài người.

Cả thảy đều là yếu tố tích cực rất thuận lợi cho loài người tiến đến đạo đức cao cả, nhất là vào thời kỳ mạt kiếp.

4. Trong phạm vi khác **ĐẠI ĐẠO** có thể là con đường sứ mạng của dân Việt, vì giáo lý Cao Đài là kết hợp tinh thần văn hiến

của dân Việt, đó là điều hãnh diện của dân tộc trong công cuộc xây dựng văn minh thế giới chung.

Vậy, đó chẳng phải là con đường rất cao đẹp của con Hồng cháu Lạc sao?

Vậy thì Đại Đạo há chẳng là con đường lý tưởng tối ưu của cả thầy chú môn đệ Đức Chí Tôn, của hàng Thiên Ân Hưởng Đạo, của Thanh Thiếu Niên Đại Đạo sao? Ấy thế mà hiện tại có chỉ riêng Cơ Quan phải đảm nhiệm sứ mạng to tát ấy, đó chẳng phải là đặc ân Thượng Đế dành cho những can tràng thiết thạch trong guồng máy này sao. Nay các em!

BÀI :

Đã bao năm kiên trì tu học,
Giai đoạn này chí dốc thi công;
Phụng Thiên hoằng Đạo hết lòng,
Thực hành công dụng đại đồng thế nhân.
Cùng kết hợp tinh thần nghị lực,
Cùng trau dồi tâm đức trí năng;
Ba mươi cho vững mối ràng,
Thời cơ sáng tạo vô ngần tương lai.
Hạnh đức đủ thì tài diệu dụng,
Tánh Đạo bền một cũng như muôn;
Kiện toàn cơ cấu khởi nguồn,

Một mà nên một thì muôn sẽ thành.
 Quý hóa thay đầu xanh tuổi trẻ,
 Há dành cho bản sẽ đoạt cầu;
 Giữa thời quốc vận lao đao,
Thất phu hữu trách lẽ nào chưa thông.
 Người Giáo Sĩ tinh ròng đạo lý,
 Phận Thiên Ân chung thỉ tín thành;
 Không vì lợi, chẳng vì danh,
Có chi được mất thân sanh buộc ràng.
 Ngoài đối cảnh hiên ngang tự tại,
 Trong bỏ lòng phải trái giận hờn;
 Hy sinh tư hữu ngã nhưn,
Thương yêu thiết thực keo sơn nhiệm mầu.
 Ngọc như đá ngọc đâu có quý,
 Cát là vàng vàng ví cát thôi;
 Thánh Nhân sở dĩ khác người,
Trải lòng đạo đức giúp đời tế dân.
 Thân huyết nhục đành thân là nợ,
 Nợ làm người cái nợ thỉ chung;
 Tâm linh chủ sử uy hùng,
Đạp trên tứ khổ đoạn vòng nhân duyên.
 Hỡi ai đã trung kiên một dạ,
 Thì đây nguyên đực đá khai đường;
 Trần hoàn tận độ đảm đương,
Cõi Thiên phù trợ lo lường tiến thẳng.

Ngoài đạo hạnh tri năng kiến thức,
Trong luyện thân nội tức điều hòa;
Thần hình bền vững do ta,
Đạo mẫu công dụng gần xa đại đồng.

Tiên Huynh rất thông cảm với các em trong hoàn cảnh hiện nay, nhưng các em nên nhớ phương châm “THUẬN THIÊN GIÃ TỒN” mà kiên trì tích cực lo liệu. Sứ mạng CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO to tát lắm, đặc thù lắm, cho dầu Cơ Quan có mang danh từ hình thức nào đi nữa, Cơ Quan vẫn là Cơ Quan, vì được kết hợp bởi những can tròng tim óc để thực hiện sứ mạng cao cả của dân tộc này và xây dựng một nền tảng đạo đức cho toàn thế giới nhân loại, những bộ phận chuyển luân đều là những tâm hồn giác ngộ. Các em hãy ý thức để tâm vào Thiên Ý mà đoàn kết hiệp lực với nhau chung lo sứ mạng hiện tại. Hành trang của các em Tiên Huynh đã chuẩn bị từ năm Đinh Mùi, các em hãy dùng nó mà chuyển luân chánh pháp đại thừa trong sứ mạng hiện hữu và điều cần phải làm là các em chia nhau mà gắn bó với lớp tuổi các em từ măng mụt cho đến những người bạn ngoài xã hội, trong Thánh

Thất, Thánh Tịnh để cùng nhau tu học những điều sau :

- Lòng tín thành lễ nghĩa là động năng tạo thế nhân hòa.
- Tác phong đạo hạnh sẽ gây sự cảm mến đến nhân tâm giác ngộ.
- Tâm đức là bát nhã hoàn đưa người qua bỉ ngạn.

Bao nhiêu đó các em thử làm trong vòng 3 năm thử xem sao.

Tiên Huynh cũng bảo các em điều này : người Giáo Sĩ Đại Đạo không nên bị biến tâm trước mọi cám dỗ cho dầu có Tiên Phật hiện ra, mà phải cần hiểu chơn lý bất biến trong sứ mạng hiện hữu của mình cũng đừng vô tình vì thỏa mãn vọng tính của sự chia phân một nhóm hay cá nhân đem so sánh việc làm của chư Đại Tiên Tiên Bối Khai Đạo mà làm chia rẽ nội bộ, ngăn bước tiến của tập thể.

Tiên Huynh dạy bao nhiêu các em ghi nhớ và các em sẽ được Đức Chí Tôn ban ân trước Công Đồng Tam Giáo. Điều này Tiên Huynh rất vui mừng. Nay các em :

THI :

Tiên Huynh gửi gắm bấy nhiêu lời,

Cây sức hùng thư tạo thế thời;
Công dụng đại đồng trong một thuở,
Trần gian an lạc vững muôn đời.

Tiên Huynh cảm ơn hiền đệ Phụ Tá Bảo
Pháp và già từ các em.

Theo bản chép tay

36. ĐỨC NGỌC CHUỖNG PHÁP TRẦN ĐẠO QUANG lai cơ.

THÁNH THẤT TỪ VÂN

Ngày 3 Tháng Giêng Bính Ngũ, (23-01-1966)

THI :

CHUỖNG giống lành mới kết quả lành,

PHÁP thân trau luyện đặc siêu sanh;

TRẦN gian chẳng lỗi niềm trung hiếu,

ĐẠO sử còn e nổi bại thành.

QUANG cảnh hồng trần chưa ổn định,

Mừng vui vì đạo vững thịnh danh;

Chúc huynh đệ muội tu tinh tiến,

Xuân mãn đông tàn xuân lại sanh.

CHƯƠNG PHÁP TRẦN ĐẠO QUANG,

Tệ Huynh chào mừng chư hướng đạo, chào chư hiền đệ, hiền muội.

Thừa dịp Xuân sang, được lệnh Tam Giáo Tòa cho hàng tiền bối về thăm viếng một vòng huynh đệ các địa phương, cùng tá trợ chư hướng đạo trong mùa Xuân đầy ý nghĩa, và sau cùng, chứng tẩm lòng thành hành đạo của huynh tử đệ muội tại Thánh Thất Từ Vân. Tệ Huynh mời toàn thể an tọa.

THI :

Mỗi năm mỗi lễ cũng nơi đây,
Kỷ niệm Giáo Tông vẫn nhớ ngày;
Hành Đạo liên giao tang tế sự,
Tinh thần liên kết đến hôm nay.

Tệ Huynh vẫn thông cảm và thương cho hoàn cảnh nội bộ của Thánh Thất Từ Vân sau ngày danh từ Cao Đài Hiệp Nhất gián đoạn trong lòng nhơn sanh sở tại. Mặc dầu danh từ đó bị tạm phai mờ trong dĩ vãng, nhưng lòng đạo nơi đây vẫn còn ghi nhớ. Tiếc vì tinh thần ấy chỉ trông cậy vào những bậc lãnh tụ mà không học tập rèn luyện mình để trở nên hàng lãnh tụ trong tương lai. Bởi thế cho nên sau ngày các bậc tiền bối lãnh tụ qua đời, cơ cấu hành đạo

nơi này cảm thấy như rấn không đầu, bơ vơ trong cô lập, thương Thầy mến Đạo lắm, nhưng chưa dám liên hiệp với những tổ chức hành đạo khác, vì chưa đặt trọn niềm tin, rồi trở về địa phương, tự trong đệ huynh luận bàn hành đạo, nhưng không sao thoát qua khỏi định lệ :

**“Độc học vô hữu tắc cô lậu quả văn,
Độc thân hành đạo tắc cùng chi lộ”.**

Từ đó lòng người uể oải, rồi sanh ra cảnh lục đục trong khối đệ huynh. Từ đó có kẻ lặn lội đó đây, có người tại gia thủ tịnh. Chí đến ngày nay cũng chưa tìm lối thoát. Tệ Huynh cảm thương xót vô cùng.

Nhân mùa xuân, tiết Trời đem lại sự ấm áp cho lòng người, tiết xuân cũng gợi tinh thần hân hoan phơi phới, đem lại nguồn sống mới cho mọi người. Tựa vào đó, Tệ Huynh trở lại chốn này chứng lòng đã thiết tha vì Đạo, đồng thời vạch một sinh lộ cho hiền đệ, hiền muội có lối thoát để trở kịp nhịp đàng cùng chúng bạn, chấn chỉnh cơ quan địa phương.

Chư hiền đệ, chư hiền muội! Tệ Huynh nhắc lại một lần nữa, danh từ Cao Đài Hiệp Nhất vẫn còn canh cánh bên lòng các đệ muội đã nhiệt tâm vì Đạo, nhưng thử hỏi hiệp nhất

với ai và hiệp về đâu? Phương thức nào để thực hiện danh từ đó. Nếu mỗi trang hướng đạo không liên lạc thường xuyên với các cơ quan hành đạo, để nghiên cứu, rút tủa kinh nghiệm ưu khuyết. Tệ Huynh cũng không quên để lời ngợi khen tinh thần bảo thủ, mặc dầu chưa tiến kịp với đà chung, cũng đã vẹn gìn theo nề nếp cũ. Tệ Huynh cũng cảm động với tình mến luyến của các đệ muội đối với Tệ Huynh.

Để đền đáp lại cảm tình đó, Tệ Huynh giúp một vài thiện kiến cho nơi đây hành đạo đó là :

- Trước hết hãy kiện toàn nội bộ; Chính đốn lại những cơ cấu nề nếp có sẵn; Đào tạo mầm non hướng đạo trong tương lai; Gây được lòng tin và thương yêu trong nội bộ.
- Đồng thời nên chọn những phần tử ưu tú để liên lạc với cơ quan bạn trong Đại Đạo, được sự giúp đỡ hữu hiệu hơn. Các đệ muội đừng e rằng, nếu liên lạc sẽ bị đồng hóa mà mất nề nếp xưa.

•

THI :

Thế sự không còn chút lợi danh,
Tu hành phải giữ vẹn tâm thành;

Cho qua những lúc đời giông tố,
Trọn đạo mình với cả chúng sanh.

BÀI :

Tre không tựa rẽ hàng có lúc,
Gặp cơn dông phút chút ngã xiêu;
Địa phương phải hiểu ít nhiều,
Một mình khó nổi chống chèo thuyền to.
Muốn gầy dựng điểm tô nền móng,
Cho cơ quan mau chóng qui nguyên;
Để gìn giữ vẹn mỗi giếng,
Trước lo chung hiệp kết liên bạn lành.
Cơm có canh tu hành có bạn,
Chớ để cho ngày tháng trôi qua;
Lanh quanh tuổi hạc về già,
Đạo Trời chưa vẹn, đạo mà chưa xong.
Xuân Bính Ngũ chúc trong đệ muội,
Mỗi một người một tuổi thêm lên;
Tuổi xuân xuân mãi cho bền,
Cho bền đặng giữ móng nền Đạo Cao.
Làm sống lại phong trào hành đạo,
Trước phải lo đào tạo tương lai;
Cháu con đạo hữu nơi này,
Là trang rường cột ngày mai vững vàng.
Chúc xuân tạm gửi vài trang,

Cho trong đệ muội hân hoan mọi điều.

Nhân lúc cùng với các bậc Tiên Bối theo hộ trợ chư hiền đệ, hiền muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đi hành đạo đó đây, Tệ Huynh cũng muốn để một lưu niệm gọi là cảm tình xây dựng.

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý ra đời, gặp thời cơ tốt, đó là tiêu chuẩn Đạo Cao Đài, bình đẳng không giai cấp, nhưng không vì đó mà thiếu tôn ti trật tự, nguyên tắc lễ nghi. Nếu mình thiếu lễ giữa người mình, còn ai giữ lễ cùng mình. Nếu hướng đạo thiếu lễ trịnh trọng với Thiêng Liêng, làm sao chúng sanh trịnh trọng.

Đạo là vô vi, là nội tâm thực hành, nhưng với người thế tục cũng cần phải có hình thức để đánh vào thị giác, tỏ ra sự thành kính. Tệ Huynh tiếc vì xác phạm sớm hoại, chẳng được nhiều dịp cùng đi hành đạo với chư đệ, nhưng bao nhiêu tình cảm đều dành cho chư đệ muội.

Giữa lúc thế sự tang thương, lòng người điên đảo, tâm đạo hoang mang, mà công việc làm của đệ muội đang gặp hồi khó khăn chẳng ít, nhưng nếu vượt một khó khăn là một thành công.

Mùa xuân đầy hy vọng phổ giáo đạo Trời,
Tệ Huynh để lời khen chung toàn thể địa
phương, hãy cố gắng vươn lên để hưởng nguồn
sống mới. Xin chào chung toàn thể hiện diện
đàn tiên. Tệ Huynh kiếu từ. THĂNG

Theo bản ronéo 1966

